

Sevgili Okuyucular

Baş döndürücü bir hızla değişmekte ve gelişmekte olan olayların arkasında saklı olan derin anlamı sizlerle bu sayfalarda paylaşmak için daima özen gösterdik. Yürüyüş hızının artması koşmayı, koşma hızının artması kayarak ilerlemeyi meydana getirdi. Hızın artışına göre bir tempo tutturmak çok kritik bir durumdur. Tempo tutturulamayınca bozuk-düzen denilen bir yürüyüş ya da gidiş başlar ki, bu da sonunda kargaşaya sebep olur. Bugün tüm Dünya'da bir kargaşa devri yaşanmaktadır. Biz buna yerleşik deyimimizle TEŞEVVÜŞ diyoruz.

Kargaşanın altında yatan öge, bireylerin ve onların bağlı olduğu plânların kapasitelerine bağlı olan çabalarıdır. Yukarıdan gelen her türlü yardıma rağmen daha önceden çizilmiş sınırlar içinde kalan çabalar, bu sınırları aşabilecek kabiliyette bulunmamaktadır. Bizlere düşen en önemli vazife, bireylerin sınırlarını en iyi şekilde belirlemek ve bu sınırlar içindeki kapasiteden azamî şekilde yararlanmaktır.

Kargaşa döneminde varlıkların meydana getirdikleri olaylar, zaman zaman kendi insiyatifleri ile olsa da, zaman zaman çeşitli tesirlerle de olabilmektedir ve olabilecektir.

Yukarıdan gelen baskılı etkilerin yanı sıra yataydan gelen, yani fizik plândan gelen etkiler de vardır. Birey Yukarıdan aldığı etkiyle yatay plândaki diğer varlıklara ricat edebilir. Bu sırada da şuur alanlarında farklı iletişimler meydana gelir. Bu varlıkların meydana getirmiş oldukları olaylar ile daha sonra meydana getirebilecekleri olaylar, içinde buldukları bu etkilenme esnasında azamî derecede her türlü faaliyeti biraraya getirebilme imkânlarını aramaktan ibarettir.

Metapsişik Derneği ve onun yıllarca süren çalışmasının meydana getirdiği topluluklar bir ORTAK ALANA sahiptir. Bu büyük topluluğun bireyleri kendi kişisel etki alanlarına sahiptirler. Bu alanlarda işbirliği içinde oldukları bireylerin etkilerini sürekli olarak görmek mümkündür. Dıştan gelen bu etkilerin nitelikleri bireye de sirayet eder. Duyguların devreye girmesi suretiyle anî sar-sıntılar da ortaya çıkar.

Karmaşa ya da teşevvüş devrinin tamamen alanlar ile yakından ilgisi vardır. Bireylerin kendilerini yeni tesir alanlarına adapte edememelerinden dolayı ortaya çıkan komplikasyonlar neticesinde uyumsuzluk göstermeleri ve yolun ağırlığından dolayı gidişe ayak uyduramayıp, son bir çaba olmak üzere, diğer varlıkların alanlarına etki edebilme şeklinde yönlendirmeye tâbi tutmaları ve sonuç olarak ise güçlü alanlara etki edemeyip, ancak girebildikleri alanlara girmek suretiyle o etki alanları içindeki bulanıklığa da sebebiyet vermeleri çok doğaldır.

Yukarıdan gelen enerjii en iyi şekilde özümlemek gerekiyor. Bizlere doğru uzanmış olan ve tamamen üzerimizi kaplamış bulunan enerjinin alanlarımız üzerindeki baskısı, alanlarımızın kapasitesine uygun bir şekilde giderek ağırlaşmaktadır. Tahammül sınırlarımız zorlanıyor. Meydana gelen olayları, son derece uyanık bir şekilde, tamamen duygular düzeyinin üzerine çıkmak suretiyle değerlendirmeliyiz.

Varlıkların kendilerine ait etki-şuur alanlarının zayıflaması, kendilerine ricat eden öteki alanların etkileri altına girmelerine sebep olmaktadır. Oysa varlıklar, vazifeleri itibarıyla, alanlarını korumak, hatta birbirlerinden bile korumak zorundadırlar. Hepimiz gayet kritik bir noktada bulunuyoruz.

Topluluk olarak meydana getirdiğimiz kapsamı geniş etki alanımızın gücünü ve kapasitesini koruduktan başka, zaman ve mekân değişimine hızlı bir şekilde ayak uydurmak gayretimizi de arttırmamız zorunlu bir durumdur.

Birey olarak önce kendi içimizdeki Bütünlüğün idrakine varmak zorunluluğunu içimizde taşımamız gerekiyor. Kendi Bütünlüğünün farkına varanlar, ait oldukları Bütün'ün yavaş yavaş farkına varabilecek olanlar olacaklardır. Mutlaka aynı zemini paylaşacak olan bir yolda açımızı genişleterek ilerliyoruz.

Selâm ve Sevgiler
Ergün ARIKDAL

VAZİFELERİMİZ ve MADDE

IYİLİK ve kötülük kavramları izafidir. Birbirlerinden genellikle ayrılmazlar. Zaman ve mekân şartları içinde birbirlerine girip çıkabilirler. Birbirlerinin renklerini alabilen kavramlardır. İyilik - kötülük, günah - sevap ikilemleri tamamen insanların kendilerine kalmış bir husustur. Temelde evrende, insan varlığının içinde böyle ayırım söz konusu değildir. Çünkü Bir olanın tezahürü olması bakımından insan varlığı daima, her türlü yollardan geçerek yine tekliğe ulaşır. Her şey tek bir bilgi ve bütünlük içindedir.

Olan biten her şey dünyadaki uygulamalardadır. Ancak bu uygulamalar bir varlık skalası içinde çok küçük bir yer tutar. Bedenle olan bağımızdan meydana gelmiş tecrübelerimiz sonsuz derecedeki tecrübe kaynakları içinde çok küçük bir

geçişir.

Dolayısıyla bedende ortaya çıkan şeyleri yargılamaımızın anlamı kalmıyor. İnsanlar gece ayrı, gündüz ayrı hareket etmezler; temel bir yapıları vardır. Bizzat kendisi seçmiştir. Hiç kimse ona ayrıca, "Şöyle, şöyle ol." diye empoze etmemiştir. Kendi isteğiyle, kendi el emeğiyle yapısını meydana getirmiştir. Etki gücünü de yanında taşır. Bu onun bedenlenmesiyle birlikte yanında getirdiği enerji ya da vazife paketidir.

HER OLAY BİZİM İSTEĞİMİZDİR

Her varlık yeryüzüne bir dağarcıkla gelir. Sırtında bir çantası vardır. Bir görev çantası... Onun içerisinden sırayla, çıkarabildiği kadar, yapabildiği kadar bütün o görevleri olduğu gibi yerine getirir, imzalar ve gider. Buna çeşitli ülkelerde ve inançlarda çok değişik adlar veril-

miştir. Bu adlar daha sonra abartılmış olmalarına rağmen, hepsi genelde bir kayıt işleminde bahseder.

Omuzdaki melekler, Hinduizmdeki akaşa, Zerdüştlükteki kâtipler, Musevilikteki kerubilerin hepsi aynı anlamdadır. Görüp gözeticiliğiyle Mısır'daki Horus, Yunanlıların Hermes'i bu vazifeyi görmüştür. Hepsisi insanların farklı anlayış düzeylerine hitap etmiştir. Ama temelde anlatılmak istenen şey, doğmakta olan her varlığın yeryüzüne sadece doğmuş olmak için doğmadığıdır. Her varlık bir vazifeyle gelir dünyaya.

Bu vazifeler o varlığın gücüne bağlı olmak üzere hem kendisi için, hem de etrafındaki varlıkların sınavlarını ve vazifelerini kolaylaştırmak için düzenlenmiştir. Diyelim ki A şahsı bir vazife karnesiyle doğuyor. Bu vazife programı ona empoze edilmiş değildir. Yani, "Sen

illâ bunu yapacaksın." diye bir şey yok. Her varlık kendi bilgisi ve gücü tahtında yapabileceği her işe talip olur. "Ben şu konuyu işlemek istiyorum. Şunu yapmak istiyorum." gibi.

Burada takdir hakkına, sonsuz isteme hürriyetine ve vazife yapma hakkına sahip varlık tarafından hedefler belirlenmiştir. Bu haklarını ise, bundan önce elde etmiş olduğu kudretiyle belirler. Yani durduğu yerde harikalar yaratamaz. O ana kadar nasıl bir gelişim kazanmışsa, o gelişimin onu sevk ettiği bir yön vardır. Ondan önceki hayatlarına uygun bir tarzda çok iyi seçmeler yapar. Uyum sağlayacak bir tarzdadır. Ya da çok nadiren de olsa kendi içsel varlığındaki birikimlerinin zıddına, ona çok karşı olan herhangi bir hayat plânı seçebilir.

Empoze edilmiş bir kader yoktur. Hiçbir varlık diğer bir varlığın beden içerisinde yapacağı tecrübe bütünlüğünü tayin edemez. Varlık zaten büyük bir organizasyona dahildir. O organizasyonun gerekleri neyse onu yapar. Bizler de dünya üzerinde öyle yapmıyor muyuz? İstanbul'da yaşayan İstanbullu gibi yaşamak zorundadır. Memleket, devlet, şehir, mahalle, aile diyoruz. Kurmuş olduğumuz bu organizasyonların gereklerini yerine getiririz. Örneğin vergi vermek, askere gitmek aslında bu organizasyonun ortak isteğidir.

BÜTÜN TECRÜBELERİMİZ İYİYLE SONUÇLANIR

Her şey pozitifte gider. Ne kadar eğri, kötü görünse de en sonunda iyiliğe dönüşür. Biz, "Nedir bu başıma gelenler? Ne yaptım ki ben?" diye şikâyet edip dururuz. Ama şikâyet de etmeyebiliriz. Yani ıstırapları çekip çekmemek de bizim elimizdedir.

Bu nedenle içinde bulunduğumuz durum en iyi durumdur. Bunu eleştirmememiz gerekir; çünkü onu biz kendimiz seçtik. Yine akıllıca seçmişizdir ki çok iyi uyum sağlayabiliriz. İnişi de çıkışı da vardır ama sonuç olarak uyum sağlarız. Uyum sağlayamayacağımız derecede ağır bir şey seçmiş olmamız bizim için daha zor olabilir.

Bu bakımdan her varlık kendi hedeflerini kendine göre en iyi şekilde seçmiştir. Ama hedeflerin uygulamasına geldiğimizde işler değişir. Ruhsal dünyada işleri gayet düzenli tutabiliriz. Çok serbestlik içindeyizdir. Ama seçme özgürlüğü ve vazife yapma hakkını kullanma meselesi fizik plânda olan bir iş değildir. Bunu iyi anlamamız gerekir. Fizik plândaki seçme özgürlüğümüz ruhsal âlemdekine benzemez. Çünkü oradaki seçme özgürlüğümüz oranın kurallarına, o ruhsal plânın imkânlarına göre ayarlanmıştır. En geniş şekilde her şeyi yapabiliriz.

Ama oradayken biliyoruz ki şuur zenginliğimizin büyük bir kısmını karartarak bedene bağlanacağız. Bu fizik plânın kendine göre kuralları var. Onun cazibesine, çekim alanına girmeden hiçbir şey yapamıyoruz. Çünkü uyum sağlayamayız. İnsanlar aslında her an bedeni terk edip gitmek eğilimindedirler. Ruh varlığı, eğer maddenin telkini ve ipnozu altında kalmamış olsa bedenini çoktan bırakır giderdi. Çünkü her şeyin bir aldatmaca olduğunu bilirdi.

VAZİFEMİZ MADDEYİ GELİŞTİRMEK

Sabah yiyoruz, akşam yine acıkıyoruz. Uyuyoruz, kalkıyoruz, yine uykumuz geliyor. Yıkaniyoruz ama yine kirleniyoruz. Çalışıyoruz, hep çalışıyoruz. Yani hiçbir şeyin sonu yok. Somut olarak elde bir şey yok. Daima değişim hâlinde. Ama bir gerçek var ki, varlık o işin içinde oradan oraya koşmaktadır. Aksiyon hiç bitmiyor. Zaten maddenin de bize vermek istediği şey, bizi faal hâlde tutmaktır. Çünkü faal hâlde olmamız, kendimizi biraz daha tanımamıza yol açıyor. Hayat tecrübesi dediğimiz şey...

Maddenin gelişimini sağlayan gücün, maddeden üstün olması gereklidir. O kudret sadece ruhta vardır. Onun için enkarne oluruz. Enkarnasyonumuzun en bü-

yük amacı, enkarne olduğumuz yeri kalkındırmaktır. İşte vazifenin temeli burada başlar.

Ruh varlığı maddeyle bir vazifeye bağlı olarak temasa geçer. Kendisinin tekâmül etmesi için değil. Maddenin tekâmül etmesi içindir. Maddeyi ne zaman tekâmül ettirebilirse kendisi de terfi eder. Terfisinin sebebi maddeye olan hâkimiyetinden dolayıdır. Biz bir şeyi geliştirebiliyor, onu çeşitli şekillere sokabiliyorsak, birtakım yetenekleri elde etmiş demektir.

Bir heykeltraş ilk öğretildiği seviyede kalırsa ne kadar heykel yapabilir? Sadece çamuru işlemeyi öğretip mermeri, bronzu işlemeyi öğretmemişlerse, o sadece maketçi bir heykeltraş olur. Onun seviyesi o kadardır; ama giderek gelişirse, mermer de, bronz da şekil vermeye başlar. Çok usta bir heykeltraş olmuştur artık. Önce çamuru itaati altına almıştır. Daha sonra mermerin kalıbını dökmeyi öğrendiği için mermer ona bilgiyi vermiştir. O mermer değil, mermer ona o bilgiyi vermiştir. İşte böyle giderek mükemmel bir heykeltraş olur. Ama mükemmeliği ona önce çamur, sonra mermer, daha sonra bronz kazandırmıştır.

O maddeyle uğraşırken madde de onu geliştirmektedir. Maddeye bir şeyler verirken, ondan da bir şeyler alıyoruz. Hayat budur. Hayat enerjisiyle, maddeyle paylaşma içindeyiz. Her şey karşılıklıdır. Bütünsel bir du-

rumda, birbirinden ayrılmadan geliyoruz. Esasında biz ve o biriz.

HER ŞEYİN SEBEBİ VE SONUCU BİZİZ

Maddede her şey statü-kosunu muhafaza edecek şekilde plânlanmıştır. Çünkü ana temel durumunu muhafaza etmezse, bununla iştiغال eden ruh varlığının, kendisinden alacağı etkiyi de oynak hâle getirir. Karar veremeyiz. Bugün böyle, yarın şöyle. Hastalık gibi. Bir gün griptir, öbür gün zatürre, diğer bir gün de tifoya benzer. Doktor hangi ilâcı verecektir? Bu nedenle madde sabitliğini korumak durumundadır. Onun için maddede atalet, durağanlık vardır.

Her şey bir şuur düzeyinden bakışa bağlıdır. Yerde duran bir şeye tavandan da bakabiliriz, yerden de. Yerdeki şey sabit kalıyor ama biz şuur boyutlarımızı değiştirdiğimiz için onun hakkında hep farklı kararlar verebiliyoruz. Çiçek hep çiçektir. Ama o çiçeği bir gün fevkalâde güzel görürken diğer bir gün hiç de güzel görmeyiz. Fevkalâdelik aslında bizlerden kaynaklanıyor. Bizim şuurumuzda bir değişiklik vardır. Daha parlak bir açıdan görmeye başladığımız zaman, insanların yüzleri de bize parlak görünmeye başlar.

Bir toparlama yapmak gerekirse, hepimiz ne yapıyorsak, ne yapmışsak, bütün sorumluluk bizim şu iki omzumuzun üstündedir. Bütün işler insanın kendi elinin eseridir. En yüce ahlâkî davranış tarzı budur. Her ne olmuşsa biz kendimiz meydana getirmişizdir. Hiç kimse-

nin bir suçu, yükümlülüğü yoktur. Biz o plânla doğmuşuzdur. Kendimiz istemişizdir. Böyle böyle olacak diye plânlamışızdır. Ama bu bağlı şuurumuzla değil, serbest şuurumuzla olmuştur. Aksi hâlde bu kadar yoksulluk, parasızlık, sıkıntı çekilmezdi. "Aklı" olan bir insan bunları istemezdi. Ancak biz ruhsal dünyada aklımız ile hareket etmeyiz. Akıl, beynin bir fonksiyonudur. Yani beynimizle birlikte kullanılması gereken bir şeydir. Her karşılaştığımız olayı aklımızla, mantığımızla ele alacak olursak, bizi hareketsiz bırakır. Ama ortada bir olay vardır. Bu nedenle dinler, mistik düşünceler ve hareketler aklın üstesinden gelmeye çalışmışlar, onun yerine imanı ve inancı yerleştirmişlerdir.

Bütün meselemiz, bizim şu anda ne durumda olduğumuz, neler yaptığımızdır. Alinyazısı denen şeyi lânetlemek yerine, bu kaderin bize iletmek istediği mesajın ne olduğunu anlamak gereklidir. Bu hayatın altında bir şeyler var ama nedir bunlar? Gerçekten yaşayan bir insan bu soruyu sorar. İnsan, hayatın her olayının altında kendisine nasıl bir mesajın iletilmek istendiğini inceden inceye araştırmalıdır. Bu mesajı almak lâzım.

HADI GEL

Hadi gel! küçülelim,
O minicik kutuya sığdıralım kendimizi.
Bir kerede silelim bütün pisliklerimizi.
Çekerek, çekiştirerek değil,
Kendi kendimize girelim.
Gösterelim yürekliliğimizi.
Hadi gel!
Tırmanalım merdivenleri
Bir çırpıda,
Hiç arkamıza bakmadan,
Yüceltelim birbirimizi.
El ele yürüsek,
Sonra kol kola girsek,
Sarılsak, salkım salkım olsak,
Dallardan aşağılara sarksak,
Bir üresek, bir büyüsek,
Dünyalara sığmasak.
Hadi gel o zaman!
Ne duruyorsun orada!
Gir kanıma, işle canıma,
Seninle aynı damarı paylaşalım,
Aynı şakaklarda atalım,
Aynı nabız olalım.
Senin gözlerin nerede?
Aynı ufka bakalım,
Ver elini, birlikte tutalım.
Sevgin nerede?
Aç göster, has mı anlayalım.
Tanıyalım birbirimizi.
Düşünme öyle,
Zannettiğin gibi değil,
Vakit çok az.
Her an kaybettiklerin kazançlarını bitirebilir.
Hadi gel! doğru yolu bulalım.
Paylaşalım seninle.

İNSAN VE TESİRLER

Ayhan TOLAYBENK

HER şeyin bir bütün hâlinde gelişmesi, söz konusu olan o "her şeyin" birbiriyle tesir ve bilgi alışverişi içinde olmasıyla mümkündür. Bir sineğin kanadının tüm evreni titreştirmesi ve düşüncelerimizden de sorumlu olmamız, bu olgunun çok geniş boyutlara sahip oluşunu gösterir.

İki kişi arasında sebebi ve kaynağı bilinmeyen sempatiiler ya da antipatiiler, acıklı bir sahne karşısında duygularımızın harekete geçip gözlerimizin yaşarması, muhatap olduğumuz olayların bizleri etkilemesi, güneş sistemini oluşturan gezegenlerin uyumlu bir biçimde güneşin çevresinde devrelerini tamamlamaları vb. birsürü olay, her olayın birtakım tesir kaynaklarının harekete geçirilme işleminin ve bu hareketten de bazı bilgi alışverişlerinin oluşmasının sonucudur.

HER TESİR BİR ŞUUR TAŞIR

Tesirlerin ortaya çıkması için belirli bir amaç taşıyan bir şuur gereklidir. Bu şuur, bu amaç yönünde harekete geçmelidir. İçinde bir olay meydana getirebilme enerjisini taşıyan belli bir yasanın, onu kullanabilecek güce sahip şuurlu bir etken tarafından işler duruma ge-

tirilmesi gereklidir. Şuur ise bir enerji bütünlüğüne sahip olduğuna göre, bu olguda bir tür enerji iletimi vardır. Daha doğrusu bir enerji dönüşümü.

Her nesne ve her olay, arında daha süptil bir amaç taşıyan şuurun, yöneldiği zaman ve mekân boyutunda belirlenmesidir. Bu nedenle eşyanın gerçeğini kavrayabilmek, somut hâle geldiğimiz boyutumuzdaki yaşam hedefimiz olmalıdır. Plânımızın serbest şuurda, her şeye bilerek yön vermesi gibi, bizler de bu dünyada iyi ya da kötü olarak nitelendirdiğimiz her şeyi bilerek, belirli bir amaç içinde ve sonucunu da merak ederek yapmalıyız.

Bir şeyi ya da bir olayı "bilmek"; onun aracılığıyla tesir akışını başlatıp, belirli oluşumları yaratan şuurlu etkenin varlığını sezmeektir. Bu sezginin arkasından ise bu etkiye en uygun tepkiyi gösterme ya da o amacın gerçekleşmesi için gösterilecek uyum çabaları gerçekleşecektir. Tesir kaynağı olan varlık ile olay arasında en iyi alışverişi gerçekleştirdiğimiz oranda şuurlu bir yapıya sahibiz demektir. Bu alışveriş arasında aracı ya da yansıma olarak beliren maddenin, bizim üzerimizdeki etkisi bizim için bu nedenle rahettir. Maddenin tesirlerini anlayarak, bünyesinde barındığı bilgiyi ruhsal plânımıza yozlaştırmadan, mümkün olan saflıkla iletebildiğimiz ölçüde, insan denen yapı olarak görevimizi yapıyoruz demektir. Bu nedenle düşüncelerimizin sadeliği, algılamalarımızın

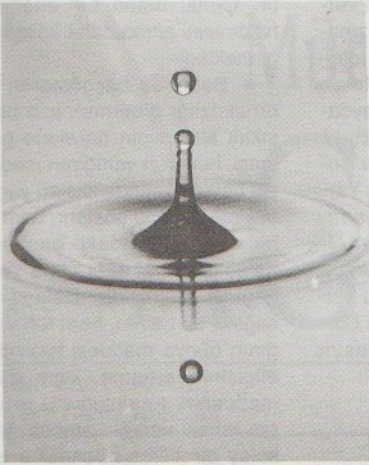
doğruluğu, mantalimizin temizliği çok önemlidir.

Her tesir kaynağı şuurudur. Madde bizi etkiliyorsa, o da şuurlu demektir. Vitrinde gördüğümüz güzel bir elbise, reklâmı yapılan eğlenceli bir yer bize kendimizi kaybettirecek kadar etki ediyorsa bunlar şuurudur. Değer ölçüsü olarak kullandığımız paranın hırsıyla yaşamımıza yön veriyorsak, parada da bir şuur, kabalaşmış bir enerji var demektir.

VARLIK, TESİRLERİYLE VARLIKTIR

Bedeni bir enerji bütünlüğü hâlinde tutmayı becerebilen bir varlık olduğu gibi, uzaysal objeleri yine şuurlu bir bütün hâlinde tutan, üzerindeki çok çeşitli akışları sayesinde maddesel imkânlar sağlayan bir varlık ya da varlık sistemleri vardır. Amaç yerine geldiğinde o şuur, tesirini kesecek ya da başka bir amaca doğru harekete geçecektir. Hareket yoksa tesir de yoktur, ki bu mümkün değildir.

Her varlık başka bir varlık üzerinde yarattığı etki gücü kadar şuurudur. Bazı insanlar sözleriyle etki yaratırken bazıları yazılarıyla bazıları ise hareketleriyle etki yaratır. Gözleriyle, duvarıyla, düşüncesiyle etki yaratır. Bu yüzden bir insana ait herhangi bir şey o insanın etkisini taşır. Ona ait titreşimler isminde, doğum tarihinde, eşyalarında yaşar. Maji uygulamaları ve psi-

Her olay, genişleyen su dalgacıkları gibi, tesir kaynaklarının hareteke geçirilmesiyle oluşur.

kometri bu temele dayanır. Aynı şekilde her notanın, her rakamın yansıttığı bir tesir vardır. Müzik dediğimiz olgu, her notanın taşıdığı titreşimlerin oluşturduğu uyumlu bir bütünlüktür. Herkesin ilgi duyduğu bir müzik dalı, dolayısıyla etkisi altına girdiği notalar ve titreşimler bulunmaktadır. Buradan yola çıkarsak her bestekâr, her ressam, her heykeltıraş vb. belirli bir tesir plânının yansıtıcısı durumundadırlar. Bir boyuttaki enerjileri başka bir boyuta indirgeyerek tesir alanları yaratmaktadırlar. Bu gibi insanlara, özel enerji dönüştürücülerini ismini de verebiliriz.

Toplumsal hareketleri başlatanlar, devrimler yaratanlar, dinler kuranlar, bunları hep sahip oldukları tesir alanının genişliğiyle ve ruhsal plânlarının enerjisini fizik boyuta yansıtma başarılabildikleri. Amaç ne olursa olsun (çünkü dünyasal amaçlar bir görüntüden ve yanlış algılamadan ibarettir) şuurlu potansiyelini maddeye iyi bir şe-

kilde yansıtabilen ve bunu insanları motive edici bir şekilde kullanabilen varlıklar, çevrelerinde geniş halk yığınlarını toplamayı başarmışlardır. İsa Peygamber buna iyi bir örnektir. O, bağlı bulunduğu plânın tesirini doğumundan ölümüne kadar maddenin etkisine hâkim olarak kullanabilmiştir. Bu nedenle İsa, "dünyayı yenmiştir".

MADDENİN İNSAN ÜZERİNDEKİ HÂKİMİYETİ

Dünya insanının daha süptil tesirlere uyumlu hâle gelmesi şimdilik pek mümkün değildir. Gerçi bizim de hedefimiz "dünyayı yenebilmektir" ama şu yansıdığımız ortam buna elverişli değildir. Henüz sevgiyi yaşamıyoruz, evrensel enerjilerle tesir alışverişine giremiyoruz, tüm insanları varlık kardeşi olarak algılayamıyoruz.

İşte ruhsal varlığın en büyük görevi; şuurlu tesir kaynağının, kendisine daha anlaşılabilir, algılanabilir tesirler yollayabilmesi için yapması gereken en önemli şey, maddenin, bu beden üzerindeki etkisinin altında yatan gerçekleri anlamak ve o etkiye en uygun bir tepkide bulunmaktır. Her ıstırap çekişimiz, maddeden gelen tesirlere uyum yapamayıp onun tesiri altında ezilmemizden kaynaklanmaktadır. Yani bilgisizliğimizden.

Ama diğer yandan madde, bilgisizliğimizi, onun tesirleri altında hayatı kendimize zehir etmemizi istememektedir. Bu nedenle kendisi aracılığıyla taşınan bilgilerin, bizler aracılığıyla anlaşılması için baskı üstüne baskı

yapmaktadır. Daha doğrusu plânlarımızın, yine bizlere baskı yapması için aracı olmaktadır. Her gerilim alanı varlığın kendine dönmesi, o tesirin ne amaç taşıdığını düşünebilmesi için aracıdır.

Maddenin ihtiyaç duyduğu şey, o gerilimin ardındaki sebebi anlamamız, ona karşı esneyerek uyumlu olabilmemizdir. Böylece madde ile aramızda oluşacak bilgi ve tesir alışverişi ikimizin de gelişimini sağlayacaktır. Madde, gelişmek için ruhsal enerjiye, şuurlu ve üstün bir enerjiye ihtiyaç duymaktadır ve bunu da biz sağlamak zorundayız.

Maddeden yayılan iyi ya da kötü tesir yoktur. Sadece o tesire uyum yapamayan varlığın bilgisizliği vardır. Olaylar ya da kişiler için iyi ve kötü gibi değerleri yakıştırmamız, maddeyle hâlâ duygusal seviyede ilişki kurduğumuz gösterir. Bu nedenle olaylar karşısında serinkanlı ve nötr kalabilmek, onların etki girdabı içinde kaybolup gitmemek için büyük uğraşlar göstermek zorundayız. Duygusal kaldığımız sürece ne maddeyi, ne de kendimizin bulunduğu yeri tanıyabiliriz. Bu yüzden, muhakkak hayatın kendisiyle yapacak daha çok mücadelemiz olacaktır. Duygusalığın üstesinden geldiğimiz zaman varlıklar arasındaki anlamlı ilişkiyi sezebiliriz. Dünyasal icapların ardına gizlenen vazifelerimizin farkına varabiliriz.

HER OLAY BİR BİLGİ TAŞIR

İnsanoğlunun bir dezavantajı da, bilgi elde etme mücadelesi sırasında, mutlaka bir karşılaştırma zorunluluğu içinde kalmasıdır. Bir olayla muhatap ol-

duğumuzda, onun ardındaki bilgiyi ve etkiyi alabilmek için ona benzer bir olayın yaşanmış olması çok önemlidir. Her olay bir bilgi birikimine yol açmaktadır. O birikimin belli bir ağırlığa ulaşip da varlığın şuur sahasına naklolması için de gerekirse aynı etkiye sahip farklı olaylar oluşacaktır. O andan itibaren varlığın o bilgi kanalından olan tecrübe ihtiyacı sona ermiş demektir. Çünkü o bilgi, o insanın mali olmuştur.

Bu nedenle bizler için tecrübenin önemi çok büyüktür. Yaşamadığımız, üzerinde bir emek harcamadan elde ettiğimiz bilgi, bizim için bilgi değildir. Başkasının vazosu içinde duran çiçek gibidir. O çiçeği kendi vazonuza koymadıkça, onu her gün koklamanız mümkün değildir. Ama başka birisinin başından geçen bir tecrübenin etkisiyi, kendiniz yaşamış gibi algılayabilirsiniz, o olayın içinden sizin için gerekli bilgiyi çekmeniz de mümkündür. Yine bu yüzden insanlar arasındaki bilgi ve tecrübe paylaşımı, aktarımı çok önemlidir ve günümüzde yaşanan olgu budur. İnsanlar sadece fizik plânda tesir alışverişini içinde olmazlar. Tesirlerin aktarımları çok büyük ölçüde, bu fizik boyutun dışında devam etmektedir.

Her tecrübe maddenin bir varyasyonuna ait bilgi ve enerji demektir. İnsanoğlu, tesirini aldığı bilgiyi emdikten sonra, enerji yüklü bu bilgiyi mutlaka yansıtmak zorundadır. Yani kendisi de bir tesir akışına aracı olmak durumundadır. Bu sayede dengeli bir düzenin devamına

hizmet edecektir. Almak ve vermek... İşte evrenin mekanizması. Alışverişin aktif hâlde tutulması ve akışın sürekli olması için sonsuz etkileşimler meydana getirilir. Varlıkların Birlik hâlinde oluşunun doğal bir sonucudur bu. Bu Birlikten de Yardımlaşma ve Dayanışma adını verdiğimiz yasa oluşmuştur. Aldığımız şeye karşı bir borcumuz, bir fazlalığımız oluşur. Onu verdiğimiz zaman ise hem bu borcu öderiz, hem de başkasını borçlu hâle getiririz.

KENDİMİZ GELİŞİRKEN MADDEYİ DE GELİŞTİRİYORUZ

Madde ile aramızda sevgi içinde olması gereken bu etkileşimin işleyişi sırasında rahatlıkla rolümüzü oynamamız için mental temizlik önemli bir yer tutmaktadır. Bulanık bir ekranın, vericiden gönderilen resim hâlindeki bilgiyi net bir şekilde yansıtmaması gibi, düşüncelerimizin sebep olduğu tortular bu işleyişi zorlaştırmaktadır. Bu temizliğin hızla gerçekleştirilmesi için insanoğlu, ardi ardına ıstırap ve gerilim dolu tecrübelerle sokulmak şartıyla yoğun bir eğitime alınmıştır.

Bu eğitim içinde hem maddeyi kontrol altına alarak bünyesindeki bilgiyi elde etmekteyiz, hem de maddesel yapıyı tanıyarak onunla daha karmaşık ve gelişmiş yapılar oluşturmaktayız. Daha gelişmiş yapıdaki madde ise daha şuurlu demek-

tir. Çünkü üstün bir enerjinin hâkimiyeti altına daha kolaylıkla girmektedir.

Bedene başgösteren bir rahatsızlığı gidermek için bağışıklık sisteminin harekete geçmesi, hem ruh varlığının maddesel boyut üzerinde ilkeleri yansıtılma gücünü gösterir, hem de hücre boyutundaki canlılığın ruhsal enerjiye tâbi olma yeteneğinin belirtisidir. Dolayısıyla sağlıklı bir beden, hem ruh varlığının dünya maddesi hakkındaki bilgisinin artışına, hem de o maddenin şuurunu artırarak ruhsal varlığın emrine daha kolay girebilme becerisine işarettir. Burada ruh varlığı, kozmik plânlarda geçerli, kendi kendini organize olan bir sistemi bedene yansıtmayı başarmıştır. Çünkü bağışıklık sistemi içinde yer alan her hücre bu sistemin şuurlu bir parçası olduğunun farkındadır. İşte evrim...

İnsanoğlunun başından geçen her tecrübenin, her olayın meydana geldiği zaman ve mekânın kendisine özgü energetik özellikleri vardır. Ve insan bu enerjilerden yararlanmak için o olayı yaşamak zorundadır. O enerjilerden elde edeceği çok şey olduğu gibi, maddeye yansıtaacağı enerji de o oranda çok olacaktır. Bu nedenle her olay varlık için bir imkândır, fırsattır. Enkarnasyonları bu yönden ele alırsak, evrensel adalet adı altında tanımlayacağımız şey, varlığın, hem kendisini hem de muhatap olduğu maddenin gelişmesini sağlama yönünde fırsatlardan yararlanmasıdır.

İNSAN DOĞASINI ARAŞTIRMA DERNEĞİNDEN (İDAD) KONFERANS DUYURUSU

11 MART Mucizeler ve Parapsikoloji.....

Mete ÇİLEKAR

Saat: 19.00-21.00

Yer: KADIKÖY BELEDİYESİ KÜLTÜR ve SANAT MERKEZİ

Caddebostan, Bağdat Cad. Haldun Taner Sk. Kadıköy/İSTANBUL

NOT: GİRİŞ ÜCRETSİZ VE SERBESTTİR. GEÇ KALINMAMASI RİCA OLUNUR.

Mürşitler Odağı

AGARTA

Jean-Luc BERAULT
Çev: Yavuz KESKİN

AGARTA sözcüğü, pek belirli olmayan ve hatta bazen çelişkiler de arz edebilen kavramları içeriyor olmasına rağmen, nice okültiste (1) yine de hayaller kurdurabilmiştir. Söz konusu ülke, Tibet ile Moğolistan'ın sınır bölgelerine isabet eden alanda kurulmuş bir yeraltı ülkesi midir, yoksa bilmececi bir gizli dernek merkezi midir? Her iki görüşün de yandaşları vardır, ama konuya iyice nüfuz edildiğinde bu görüşlerin her ikisinde de bir hakikat payının yattığı görülmektedir.

Konuya sızmış olan ve onu geçersiz kılmayı hedefleyen bir iki bozguncu unsurun sentezini yaptığı takdirde insan, Agarta'nın (bazılarına göre de Agarti'nin), sadece kendisinin sahip bulunduğu binlerce yıllık sırları uygulamak suretiyle insanlığı büyük bir spiritleme ilhama (illumination) kavuşturmayı amaçlayan bilge ve filozoflardan oluşmuş dünya meclisi mesabesinde bir şey olabileceğini pekâlâ düşünebilmekte ve genel merkez olarak da ona Tiyen-Şan dağlarında, yani "semavî dağlarda" yer alan bir kutusal alanı yakıştırmaktadır.

Agarta ismini, geçen asırda Batıda ilk olarak *Saint-Yves d'Alveydre* kullanmıştır. Bu zat, sinarşi'nin (2) habercisi diye nitelenen, değersiz metalleri sülfürasyon (kükürtleme) yoluyla altın ve gümüş hâline dönüştürme formüllerini düzenlemiş bir simyacı

konumunda bulunan, İbranice ve Sanskritçe'yi mükemmel denilecek seviyede bilen - ki bu yanı, ona Kabal'in ve Brahmanizmin kaynaklarına kadar çıkma imkânını sunmuştur-ve de Martinist (3) tarikatının gözde mürşitlerinden biri olan ilginç bir okültisttir. Brötanya (4) asıllı ve 1842 doğumlu olan Alveydre markisi, Avrupa yüksek aristokrasisi ile akraba olan ve de Saint-Petersbourg kraliyet sarayı ile ilişkilerinden ötürü kendisini kutlamış ve ona Orta Asya manastırlarına mensup inisiyeler ile görüşme imkânını sunmuş olan Weller kontesi ile evlenmiştir. Bu görüşmeler sırasında öğrenmiş olduğu bilgileri "**Hind'in Misyonu**" adlı kitabında biraraya getirmiştir, fakat kendisine ait olmayan sırları gözler önüne sermiş olmanın üzüntü ve pişmanlığıyla eserin tamamını imha etmiştir; ama sonuçta bu eserin bir nüshası yine de Papüs'ün eline geçebilmiş ve bu zat tarafından 1910 yılında ikinci kez basılabilmektedir.

Saint-Yves d'Alveydre'in ardından, Fransız konsolosu olan Jacoliot "**Hint'teki Tevrat**" adlı eserinde, teozofinin kurucusu olan H. P. Blavatsky de "**Gizli Doktrin ve Gün Işığına Çıkarılmış İsis**" adlı eserinde Agarta'yı tekrar gündeme getirmişlerdir. Bir süre sonra konuyu bu kez René Guénon ele almış ve "**Dünyanın Kralı**" adlı eseriyle okurlara Agarta hakkında kucak dolusu bilgi sunmuştur.

Belirttiğine göre, binlerce yıl önce cereyan etmiş olan bir tufan o sıralarda bugünkü Gobi yöresinde yer almakta olan çok geliş-

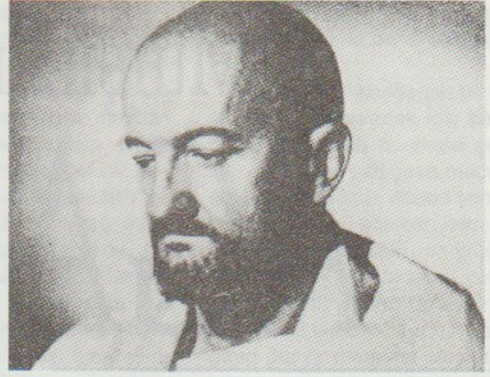

miş bir uygarlığı yerle bir etmiştir. Bu yörede yaşamakta olan ve "**Öteye Ait Zekâların Oğulları**" diye anılan (Bu deyim dünya dışı bir kökeni mi dile getiriyor dersiniz?) spiritüel müşşitler, tufan sırasında, Himalayaların altında yer almakta olan muazzam bir mağara şebekesine sığınmışlardır. Çok geçmeden iki gruba ayrılmışlar ve sonuçta "**sağ elin yolu**" diye anılan grup Agarta'ya, yani dünya hayatından uzak kalarak murakabe ve mükâşefede bulunma ülkesine, "**sol elin yolu**" diye anılan diğer grup ise Şambalah'a yani kaba güç ülkesine yerleşmiştir.

Agarta konusuna ilişkin en eksiksiz ve en şaşırtıcı bilgileri gün ışığına çıkaran kişi Ferdinand Ossendowski olmuştur. Bolşevik ihtilâline karşı koymaya çalışmış olan Amiral Koltchak hükûmetinde bakanlık yapmış olan bu Polonyalı, Kızıldorunun bastırması üzerine Moğolistan'a ve Çin'e kaçmıştır. Serüvenlerle dolu yolculuğu sırasında birçok lama manastırında konaklamış ve oralarda ilk elden sağlamış olduğu bilgileri daha sonra yani 1924'de yayınlamış olduğu "**Hayvanlar, İnsanlar ve Tanrılar**" adlı eserinde biraraya getirmiştir.

Kaldığı manastırlarda Ferdinand Ossendowski'ye, altı bin yıldan da fazla bir zaman önce kutsal bir insanın bütün bir oymakla birlikte muazzam bir mağarada kayıplara karıştığı ve orada, yitip gitmiş bir bilim yardımıyla, Agarta adlı bir yeraltı krallığının temelini attığı anlatılmıştır. Bu krallığın tah-tında, tabiatın bütün güçlerini tanıyıp bilen, insanların gönüllerini ve yüce kader kitabını okuyabilecek kudrete sahip bulunan Dünya Kralı oturmaktadır. Gözle görülemez yapıda olan bu kral, emirlerini icraya her an hazır durumda bulunan sekiz yüz milyon insana hükmetmektedir.

Günlerden bir gün lama Turgut, Ferdinand Ossendowski'ye şunları söylemiştir: "Başkent Agarta'nın çevresinde, büyük rahipler ile bilim adamlarının oturduğu kentler yer almaktadır. Bu başkent, mabet ve manastırlarla dolu bir dağın zirvesinde bulunan Dalay Lama'nın sarayını, yani Potala'yı an-

LOBSANG RAMPA

dırmaktadır. Dünya Kralı, iki milyon adet bedenli tanrı ile çevrelenmiş durumdadır. Bunlar, aziz **pandit**'lerdir. Sarayın çevresinde, Yerkürenin, Cehennemin ve Cennetin her türlü görünür ve görünmez güçlerine sahip bulunan ve de insanların yaşamı ve ölümü konusunda elinden her şey gelen **Goro**'ların sarayları bulunmaktadır. Çılgın dünya insanlığı bunlarla mücadeleye kalkışacak olsa, bilin ki yeryüzü bir baştan öbür başa dümdüz edilir ve çöl hâline dönüşür."

Bu hâline bakılacak olursa, Agarta efanesi ile, "**Sihirbazların Sabahı**" adlı eserlerinde Louis Pauwels ve Jacques Bergier tarafından gerçeklikleri su yüzüne çıkarılmış olan **Dokuz Meçhuller** geleneği arasında pekâlâ bir ilinti var denilebilecektir. Bu geleneğin (tradition) kökeni, M. Ö. 273'de hüküm sürmüş ve Hint'e Budizmi benimsetmiş olan İmparator Asoka devrine kadar çıkmaktadır. Kitayı yakıp yıkmış olan bir dizi savaşın ardından, Asoka, insanları, bilimi kötü amaçlarla kullanmayı yasaklamış ve mevcut bütün bilim kitaplarını dokuz bilgeye teslim ve emanet etmiştir.

Pauwels ve Bergier, kitapta şöyle demektedirler: "On asırdan daha fazla bir zaman boyunca üst üste yığılmış deney, çalışma ve belgelerden dolaysız bir anlamda yararlanabilmekte olan dokuz insanın sahip bulunduğu sırların kudretini bir tahayyül

edin! Bu insanların amacı nedir acaba? Tahrip vasıtalarını, kutsal şeylere saygı duymaz nitelikli insanlardan korumak. İnsanlığın hayrına olan araştırmalara devam etmek. Bu insanlar, çok uzak geçmişten kaynaklanıp yığılmış olan teknik sırları muhafaza etmek üzere, yerlerini, bırakmak gerektiğinde ancak kendi seçtikleri üyelere bırakmaktadırlar."

Ayrıca, Agarta yeraltı ülkesine ait sırlar ile Lobsang Rampa tarafından alınıp gözler önüne serilmiş ifşaatlar (vahiyler) arasında da bir ilişki mevcuttur. **Üçüncü Göz** adlı eserinde, bu lama, inisiyasyonun son aşamasına ulaştıktan sonra kendisinin üç büyük lamalık metafizikçisi tarafından, içinde Tibet'e ait gerçek sırrını saklı bulunduğu derin bir Lassa mahzenine götürüldüğünden söz etmektedir.

İkinci Dünya Savaşı'nın ertesinde, derecesi yüksek bir inisiye olan ve Kut Humi Lal Singh-Kwang adını taşıyan bir zatın bu konudaki ifşaatlarının **İnisiyasyon ve Bilim** adlı okültist dergide yayınlandığı güne kadar Agarta'dan pek söz edilmemiştir. Bu zat, yeraltı ülkesi hakkında gerçi o güne kadar söylenmişlerin dışına çıkmamıştır, ama gizli dernek terimi üzerinde yine de ısrarla durmuştur. İfadesinde bireysel anlamda bir inisiyasyona özellikle yer vermiştir, ki bu da, uzun bir çile evresinden sonra, yani bireysel bir inisiyasyon çalışmasından sonra inisiye olunur tezini benimsemiş olan René Guénon'un görüşünü teyit etmektedir.

Kut Humi şunları söylemektedir: "Agarta'ya girmek, katılmak ve özellikle de oraya atanmak veya orası için seçilmek diye bir şey söz konusu olamaz. Ancak, spiritüel anlamda olmak üzere, bileğinin hakkıyla Agartalı olunabilmektedir; kişi, ancak ulûhiyetle tekrar bütünüleşip özdeşleşebilecek seviyeye ulaştığı takdirde Agartalı olabilmektedir, ki bu seviyeye ulaşmanın yolu da tatbikat ve tahakkuk sürecinden geçmektir, çünkü beşer varlığını en tam ve en aşkın biçimde değişime uğratan ve güçlendiren tek şey ancak spiritüel bilimdir. Agartalının hâli, Hima-

layalardaki veya Tiyen Ti Huan'daki yogilere veyahut da ilk İbrânîlerdeki '**semavî insana**' özgü hâlin en derini mesabesinde bir hâldir. **Gerçek Agartalılar kendilerini diğer Agartalılarda görmekte ve bulmakta ve de dünya sakinlerinin şuurlarında genişleme ve açılma meydana getirmek ve kendilerinin spiritüel anlamda ulaşmış buldukları duygu ve düşünce birliğine onları da ulaştırmak amacıyla kendi aralarında işbirliği yapmaya her an hazır durumda bulunmaktadırlar.**

Agarta'da zaman zaman kurultay (durultay) da toplanmaktadır; ama bu kurultay, daima meskûn veya uygarlaşmış merkezlerden, tedirgin edici densesizliklerden, kaba akışkanlardan ve insan kalabalıklarından uzak yerlerde gerçekleştirilmektedir. **Orada kararlar hep oybirliğiyle alınmakta ve bu kozmik egregor'un (5) majik kudreti ve yüksek seviyeli bilgeliği tarafından derhal yürürlüğe konmaktadır;** bu kurultayın psişik, astral ve spiritüel gücü ile sahip bulunduğu muazzam maddî imkânlar, özellikle bir sorun söz konusu olduğunda, son derece müthiş bir hâle gelmektedir."

Kut Humi, söylenebilecek her şeyi gerçi açıklıkla dile getirmiştir, ama Agarta'ya özgü sırların birçoğundan yine de söz etmemiştir. Ancak küçük bir bölümü tercüme edilebilmiş olan bu sırlar, Tibet'teki lamalık saraylarının kutsal arşivlerinde mi muhafaza edilmektedir acaba? Bu mümkündür, ancak ne var ki, Tibet'in Çin'e ilhak edilmiş tarihinden beri bu kutsal kitaplara ulaşmak bir türlü mümkün olmamaktadır.

Agarta ile Dokuz Meçhuller arasında ne gibi bir ilişki vardır? Agartalılar, bazıların ifade ettiği gibi, yitip gitmiş bir uygarlığa, yani Atlantis uygarlığına ait sırların gerçek mirasçıları mıdır? İdeolojisi Nazi şeflerini derinden etkilemiş olan Thulé grubu üyeleri ile ilgileri hangi noktaya varmıştır acaba? Bu konuda bilinmekte olanlar, bilinmeyenlerin yanında şüphesiz nokta gibi kalmaktadır. (6)

(NOSTRA, Mart 1979, No:363)

ÇEVİRENİN NOTLARI:

(1) : Bkz. Metapsişik Terimler Sözlüğü, s. 112 (Ruh ve Madde Yayınları)

(2) : Birkaç kişi ya da grup tarafından yönetme biçimi.

(3) : Tours piskoposu Aziz Martin (M.S. 316-397) tarafından kurulmuş olan tarikat.

(4) : Fransa'nın batısında yer alan bir bölge.

(5) : Bu kelime Yunanca'da "uyanık kalmak" anlamına gelen "egregorein" fiilinden türemiştir. Bu fiil, Hanok'un (Nuh'un büyükbabası olan Mathusalem'in babası) kitabında, Hermon tepesine yerleşip orada "uyumadan beklemeye and içmiş olan asî melekler" için kullanılmıştır. Yeminlerine sadık kalmış olan bu melekler Seth'in (Adem'in üçüncü oğlu) kızlarıyla birleşmişler ve böylece dev ırkının doğuşuna öncülük etmişlerdir; bu ırk daha sonra Tufan sırasında yok olup gitmiştir.

Kabalistlere göre **egregor**'lar ya insan bedenli melek görünümüne ya da sırf bedensiz varlık görünümüne sahiptirler. Yehova geleneğinde ise genellikle, diğer melekler gibi, göçebe yıldızlar veyahut da ateş topları görünümünde tasvir edilmektedirler.

Parapsikolojideki **egregor**, psişik bir gücün özgürleşmesiyle meydana geldiği sanılan gizli bir gücün tezahür edişidir. Vasat psişizmlî birsürü insan tarafından veyahut da üstün seviyeli psişizme sahip bir avuç insan tarafından tahrik edilmiş olan **egregor**'lar, telekinezi (uzaktan etki) fenomenlerinde ortaya çıkan güce benzer bir maddî güce sahiptirler. Deneysel parapsikolojide, bu **egregor**'lar, psişizmleri bir manyetizör tarafından uyarılmış ve bir medyum tarafından da katalize edilmiş olan bir grup insanın, iradelerini yoğunlaştırmasıyla elde edilebilmektedirler. Bu, zor bir işlemdir, ama şartlar elverişli olduğunda pekâlâ başarılabilir. Psişik senkronizasyon tesis edildiği anda, **egregor**, düşünceden türemiş bir varlık görünümü altında veyahut da gayri maddî bir güç görünümü altında tezahür etmektedir.

(6) : Agarta konusunda daha ayrıntılı bilgi elde etmek için Ruh ve Madde Yayınlarının "Metatron-DÜNYA KRALLIĞI-Kıyamet İşçileri Ülkesi AGARTA'nın Öyküsü" (René GUENON) adlı esere başvurmanızı tavsiye ederiz.

ANKARA RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ'NDEN

KONFERANS DUYURUSU

ANKARA

● DERNEK MERKEZİ

* CUMARTESİ KONFERANSLARI (Saat: 14.00-16.00)

6 MART	Duygular ve Duygusallık	Selim KARABIYIK
13 MART	Ölüm Korkusundan Kurtulmanın Yolları	Emre ÜLKER
20 MART	Doğa ve İnsan	Günay YALÇIN
27 MART	Eşitsizliğin Sebepleri	İsmet YALÇIN

* HALKA AÇIK SOHBET (Saat: 16.30-18.00)

13 MART Hizmet ve Vazife Realitesi

Yer: Ankara Ruhsal Araştırmalar Derneği, Necatibey Cad. No: 72/7 06430 ANKARA
Tel: 229 54 46

KIBRIS (KKTC Metapsişik Derneği'nin katkılarıyla)

13 MART Yaşamın Amacı Nedir? Esen TÜNERİ

Yer: Kıbrıs Sanat Derneği Surlarıçi/Magosa-KIBRIS

Saat: 16.00-18.00

NOT: GİRİŞ ÜCRETSİZ VE SERBESTİR. GEÇ KALINMAMASI RİCA OLUNUR.

GERÇEKTE, "ŞU, BENİM MALIMDIR" DENİLEBİLİR Mİ?

Süleyman Göker

BİZ insanlar ne yazık ki, benim, senin, onun kavramlarına gereğinden fazla önem veriyoruz. Biraz düşünlüğünde anlaşılmaktadır ki, hiç kimse en küçük bir şey; gerçekte sahip olduğunu söyleyemez.

Bir şeye sahip olduğun sananlar; ölümü düşünmeyen, doğal ölümden sonra yeni ve gereksinimsiz bir yaşamın, daha doğrusu esas ve sürekli olan yaşamın yeniden başlayacağından habersiz olanlar; ellerinin altında olan her şeyin, sadece geçici birer araç olduklarının şuurundan uzak ya da bunu unutmayı yeğleyen kişiler: "Bu benim oldu, şunu da kapsam, falanca nesneyi de elde etsem sırtım yere gelmez." gibi boş düşünce ve çabalarla ömür tüketirler.

Oysa, bu dünyada gözle görülüp elle tutulan her şey, yaşamlarımız boyunca bizlere hizmet etmek için oluşmuş araçlardan başka bir şey değildir. Hepsi sonludur. Kesinlikle amaç edinmemek

gerekir. Bizler onlara değil, onlar bizlere tâbi olmalıdır (*). Yaşamlarımızı sürdürebilmemiz için bizlere verilen yeryüzü ve içindekiler, yaratılışımızın ve yaşamımızın yükümlülüklerini yerine getirebilmemiz için birer araç olarak kullanılmak üzere verilmiştir (**). Yani, AMAÇ'a ulaşmak için yararlanılacak ARAÇ'lardır.

Günümüzde, çevremizdeki yaşam biçimlerini uyanık bir şuurla gözlemlediğimizde görmekteyiz ki, insan kardeşlerimizin büyük çoğunluğu, âdeta, sözünü ettiğimiz araçlara tutsak hâle gelmiş durumdadır. Ne yazık ki, onları elde etmekten başka amaçları kalmamış gibi görünmektedir (***) .

Bu yozlaşmış görüntüler kendini bilen insanı, tüm insanlık adına üzmemekte ve düşündürmektedir. Şöyle düşündürmektedir ki -bizim dediğimiz kendi vücudumuzu bile- bu dünyadan gitme zamanı geldiğinde, Öz varlığımızla birlikte ruhsal yaşam ortamına götürememekteyiz. O hâlde, "Şu benim malımdır." ya da kısaca, "Benimdir." diyebileceğimiz hiçbir şeyimiz

yoktur.

Bir yandan hiçbir şeyimiz yoktur derken, bir yandan da bir Öz varlığımızdan söz ediyoruz. Bu çelişkiye ne demeli diye düşünülebilir.

Buna yanıt olarak da diyebiliriz ki, bizi biz yapan tek varlığımız, bu ölümsüz Öz, Tanrısal sevginin kıvılcıkları diyebileceğimiz ruhlarımızdır.

İşte bu nedenle bütün somut maddeleri; vücutlarımız için, vücutlarımızı da, tek varlığımız olan tanrısal kıvılcımları alevlendirmek, diğer bir deyişle kendimizi geliştirmek amacıyla yönelik araçlar olarak, aşırılığa kaçmadan, dengeli bir şekilde bilip kullanmak durumundayız.

Kendi kendimizle baş başa kaldığımız anlarda; "Yirmi dört saatlik günlük yaşamımız içinde, sözü edilen araçlar için ayırdığımız zamanın yirmi dörde birini yani, günde bir tek saatimizi düzenli olarak, AMAÇ olması gereken Öz ve kalıcı varlığımız için ayırabiliyor muyuz?" sorusunu kendi kendimize sormamız bile karşımızda yeni ufuklar açmaya neden olabilir.

(*) Kitabı Mukaddes, Tekvin 1/28 "...Yeryüzünü doldurun ve onu tâbi kılın..."

(**) Kuran, Kasas Suresi, ayet 60: "Size ne verildi ise dünya yaşayışının bir geçimliği, bir süsüdür..."

(***) Kuran, Münafıkın Suresi, ayet 9: "Ey inananlar! Mallarınız ve evlâtlarınız sizi Allah'ı anmaktan alıkoymasın..."

Kuran, Kasak Suresi, ayet 77: "Allah'ın sana verdiği şeylerden ahiret yurdunu gözet. Dünya-daki nasibini unutma. Allah'ın sana ihsan ettiği gibi, sen de insanlara ihsanda bulun..."

İNSANLIK ÇORBASINDA TUZ OLMAK

(Geçen Sayıdan Devam)

Süleyman GÖKER

ÇAĞIMIZDA insanlık, büyük çoğunluğu ile süregelen ve gündün güne çoğalarak süregelen uyurgezerlik hastalığına yakalanmış bir hâdedir. Basit ahlâk kuralları sınırlarını aşamayan bu çoğunluk tarafından, gerçek uyanıklığın ne olduğu, ya da varlığı bile bilinmemektedir. Böyle bir olgunun (aksiyonun) varlığını, çok okuyan, araştıran kimi kişiler kıyasından köşesinden yakalamaya çalışmış, fakat savaşımın zorluğu ve süreklilik gerekmesi, birçoğunun tam anlamıyla sonuca ulaşabilmesine engel olmuştur. Bunlar, uygulamayı tam gerçekleştirememiş; kuram ile uygulama arasında derece derece değişen uyanıklıklar hâlinde yaşamlarını sürdürürler.

Bu nedenle, gerçek ve

tam uyanıklığa erişebilenler yeryüzünde çok azınlıkta kalmakta, belki 20-30 milyonda bir oranında olmalarına rağmen yeryüzündeki hatta tüm evrendeki dengeli sağlama ile ilgili görevlerini sürdürmektedirler. Kendilerini açığa vurmaktan, tam bir alçakgönüllülükle...

İNSANLIK MADDENİN TUTSAĞIDIR

Söz edilen büyük insan çoğunluğu, çağımızda, esefle söylemek gerekir ki; madde içinde boğulmuş durumdadır. Ondan kopamadığı gibi onun tutsağı hâline gelmiş. Birçok maddesel olgu ya da tutkuları âdeta tanrı edinmiş gibi peşinden koşmaktadır. Görünüşte falanca dine bağlı olmasına rağmen, o dinin kitabına ya da o dinin ulu'su olarak bilinen kişinin ya da peygamberinin buyruklarına tamamen ters düşmektedir. Oysa, bağlı bulunulduğu iddia edilen dinin istediklerine ya da kitabındaki sözlerle ters davranışlar sergileniyor-

sa, o dine bağlı bulunduğu söylenemez.

Örneğin, hemen hemen bütün dinlerin bilgi kaynakları olan kutsal kitapları hedonizme (hazcılığa) karşıdır. Hazzı sadece, gerçek ve tanrısal sevgiden, tanrısal söyleşilerden, Tanrı yolundaki çabalardan, ibadetlerden ya da tanrısal sevginin ürünleri olan yozlaşmamış sanat, gösteri ve yapıtlarından almayı önerirler veya sezdirebilirler.

Oysa bugün, insanlığın çok büyük bir bölümü kendilerini falanca dinin mensupları saydıkları hâlde sürekli haz peşindedirler. Yemekten, içmekten tutun da türlü bedensel, görsel, işitsel ve de yozlaşmış duygusal zevklerin sürekliliğini aramakta ve âdeta peşinden koşmaktadırlar. Bir başka örnek de, hemen bütün dinlerin esası öldürmeyi, şiddeti yasaklamakta ya da hoş karşılamamakta olmalarına rağmen, yeryüzünden savaşlar, öldürme, şiddet eylemleri eksilmemektedir. Fakat bu eylemleri ha-

zifayanlar olsun, uygulayanlar olsun, falanca dinin mensupları (bağlıları) görünümündedirler. Bunlar ve daha sıralanabilecek benzeri birçok örnek de, gösteriyor ki, uyurgezerlik çok geniş kitleleri kapsamaktadır.

Bugünün dünyasında büyük çoğunluk nefsi doyumlar aradığından, kurumlar, tümüne yakın bir ölçüde bu arayışlara cevap vermeye yönelmişlerdir. Öyle ki çok büyük bölümlerle, sanayi, ticaret, basın, yayın, sanat üniteleri, hatta bir ölçüde hekimlik vs. kurumlar bu kısır döngünün içine girmiştir. Halk kitleleri eğilimleri ile onları yönlendirirken, bu tür yaşam tarzını sürdürebilmeleri için gereken parasal kazancı sağlamak durumuna düştüklerinden ya da oyunu çağın kurallarına göre oynamak gereğine inandıklarından; onlar da geniş halk kitlelerini aynı şekilde yönlendirmekte ya da aynı uyurgezerlik hastalığına yakalanmışlığın gereği olarak, genel yozlaşma olgusunu güçlendirmektedirler.

BÜYÜK TERSLİK: UYUMAK İÇİN YAŞANIYOR

Görülüyor ki, insanlığın büyük çoğunluğu, yaşamak için uyumak yerine, uyumak için yaşama yolunda birbirleriyle yarışmaktadır. Ne yazık ki, bu uyanmanın oluşturduğu yozlaşma; insanı, organik yaşamdaki insansal boyutun gerektirdiği davranışlardan uzaklaştırarak, daha aşağılarda olan hayvansal boyutun davranışlarına sürüklemektedir. Bunun; insanları, zorbalık, adaletsizlik,

acımasızlık, sözlü ya da fiziksel saldırganlıklara kadar götüren, birçok olumsuz davranışları sergilediği ortadadır.

Oysa bilindiği gibi bütün dinler ve öğretiler insanlara, uyanmanın diğer bir anlatımı olan, evrimlenmenin (tekâmül etmenin) gerekliliğini önermiştir. Bütün göksel (semavi) kitaplar, bütün dinlerin kutsal kitapları bunu vurgulayan ayetlerle doludur.

Örneğin:

Tevrat:Yeremya,	Bap 15	ayet 16
" İshaya	" 65	" 16
Zebur: Mezmurlar	" 15	" 2
İncil: Matta	" 5	" 3 ile 10
" I.Petrus	" 5	" 8 ile 10
Kur'an:Furkan Suresi	"	63
" "	"	64
" Lokman	"	17
" "	"	20
" Ahkaf	"	13
" Mû'minûn	"	96

Bütün bu ayetler ve daha birçokları... Kesinlikle yabana atamayacağımız, parapsikolojik deneyimlerin ürünü olan bilgiler... Filozofik öğretiler... Astral öğretiler... Mistisizm (tasavvuf) öğretileri ve diğerleri, insanların olgunlaşması, tekâmül etmesi ya da uyanması konusunda birleşmişler. Daha doğrusu, tek olan kaynağın türlü yollardan sesini iletmesi gibi.

Kısacası, bütün kaynaklar, insanların, kendilerinde böyle bir alt yapıyı oluşturmalarının ilk görevleri olduğunu ısrarla haykırıyorlar. Nitekim mantık da bunu kabul etmiyor mu?

Derin uykuların geçici rüyaları içinde koşuşturan buğünün insanı, aynı ortam içine doğmakta, aynı ortam içinde ve etkisinde koşullanarak büyümek ve yaşamını

noktalamak durumunda olmaktadır. Başka bir deyişle de olgunlaşmadan çürüyen bir meyve gibi geçip gitmektedir.

KENDİNİ BİLMİYEN RABBİ'Nİ BİLMEZ

Oysa uyanmak, bir anlamda yaşamı noktalamanın ortadan kalkması, kalıcı değerlere erişmek demektir. Bunu çok iyi anlamak gerekmektedir. Gerçek ve tam bir uyanış, ölümsüzlük, sonsuza uyanmak ile eşdeğerdedir. Tüm içtenliği ile bu işe sarılanlar, iki karpuzu bir koltuğa sığdırmaya çalışmadan sarılanlar, bir süre sonra böyle olacağını sezinlemeye başlayacaklardır.

İki karpuzu bir koltuğa sığdırmamanın buradaki anlamı nedir diye sorulacak olursa; kısaca, kalıcı değerlere ulaşma çabasına girdikten sonra bir yandan da, geçici ve sonlu nesnelere peşinde olmak, bu tür tutkuların kopamamak diyebiliriz.

Bunu biraz daha açmak gerekirse, şöyle söyleyebiliriz:

Tanrısal ışığın ardına düşen ya da uyanmaya karar veren, daha başka bir söyleyişle de; olgunlaşmak, tekâmül etmek isteyen kişinin, her şeyi kapsar durumda olan, tek varlığı seçtiğini bilmesi, ikinci derecede olan, O'nun kapsadığı şeyleri hiçbir zaman ön plâna geçirmemesidir. Öyle ki; bütün isteklerinde, bütün düşüncelerinde ve davranışlarında ve bütün ilişkilerinde önceliği o yüce varlığa ver-

mesidir. Ne yardım, ne serden geçememek ilerlemeyi büyük ölçüde durdurur.

Hatta yeniden yozlaşma ortamına dönmeye yol açar. Bu nedenle, bu işte kararlılık ve süreklilik esastır. Bu yolda kesin ayırım yapılmalıdır. Gelişmeye, uyanmaya yardımcı olabilecek her şeyi benimsemeli, uyanmaktan, tekâmül-den alıkoyan her şeyden vazgeçmelidir.

Eskilerin feragat dedikleri vazgeçme işi; önceleri, yozlaşmış, alıkoyucu istek ve alışkanlıkları gönülden atmakla başlar. Bu yola giren insan, çoğu uykuda olanlar arasında yaşamak zorluğunda olduğundan, bir ölçüde çevresine uyum sağlamak zorundadır. Yolcunun seçtiği yol, uyumakta direnen insanlar tarafından anlaşılabilir. Anlatmaya çalışsa da anlatılamaz. Anlayabilmek için önce istemiş olmak, benimsemiş olmak, gönül âleminde ya da düşüncelerde yaşamış olmak gerekir. Aşk yaşamadan anlayabilmek olanak dışı olduğu gibi, bir aşk işi olan bu yolun niteliğini anlamak için de aşk ister. Karşısındakilere bu hâli anlatamayacak olan yolcu ne yapacaktır? Sözü edilen ortamdaki kişiler ile çok yakınları olan kişiler arasında yaşamak zorundadır. Bu nedenle birçok kez onlara katılacak, onlarla yaşayacak, fakat hiçbir zaman yoluna engel olacak ölçülerde onlara uymayacaktır. Onlara gönülsüzce katılmakla, kendi içsel ve kutsal varlığına söz getirmemiş hatta onu, şaka yollu da olsa, olası saldırılardan korumuş olacaktır.

NEFSANİYETİ TERK ETMEYEN UYANAMAZ

Bu tür uygulamalar, ilerlemesi çok zor olan yolunda ona güç kazandıracak, geri dönmekten alıkoyacaktır. Çevresindekilere karşı keskin dönüş yapmaktan kaçınarak bu yola başvuran yolcu, uzun yıllar alacak olan yolunda bir süre gönülden vazgeçmelerle, "vicdanî feragatlerle" yürüyecek. Yol aldıkça bu "gönülden vazgeçmeler" biçimselliğe de dönüşecek. Bu tedricî (yavaş yavaş) uygulamayla hem çevresindekileri tedirgin etmemiş, onları yargılayıp incitmemiş olacak, hem de onları geçirdiği, "gönülden vazgeçmeler" dönemi içinde kimi durumlarına alıştırmış olacak. Bu alıştırma sonucu yadırganmayacak duruma geldiğinde yaşam biçiminde de değişiklikler yapma aşamasına girecek.

Örneğin, daha önceleri çevresindekileri kırmamak ya da üzmemek için, onlarla gittiği birtakım yozluklarla dolu, insanın beyinsel gelişmesine ilişkin kalıcı ve yararlı katkı sağlamaktan uzak etkinlikler sergileyen yerlere bu kez ayakları gitmeyecek. Her ne kadar önceleri gittiğinde de kendi iç âleminde yaşamaya çalışıyor olsa da gitmemeyi yeğleyecek. Yukarılarda da sözü edildiği gibi, herhangi bir olay ya da olgu, eğer yoluna engel olabilecek nitelikte ise, ona bakmayacak, onun hakkında düşünmeyecek, ilgilenmeyecek. Yani gönülden vazgeçmeleri, görsel, işitsel, dü-

şünsel vazgeçmelerle birleştirilecektir.

Ancak esas olan, önemli ve gerekli olan gönülden vazgeçmelerdir, "vicdanî feragatlerdir". Gereği gibi uygulandığında bu bile yeterli olabilir.

Bu durumu sürdürebilen insan içsel özgürlüğüne kavuşmuş, bir anlamda nefsi benlikleri ile savaşımlı kazanmış, herhangi bir insandan çok farklı bir şuur düzeyine ulaşmıştır. Hemen hemen şuursuz hiçbir davranışı kalmamıştır. Onun bu durumu, sürekli kendinde olma, kendini bilme durumudur.

Yolcunun bu uyanıklığı, bu açık şuuru ya da istemli (iradî) gücü oluşturmak, diğer bir deyişle tekâmül etmek amacıyla çaba harcadığı uzun yılları içinde anlayışını da geliştirmek için feragatlerinden boşalan yerleri ve zamanları, bilgi edinmek ve depolamak ile doldurmuş olacağını düşünmek de yanlış olmaz.

Sonuç olarak, uyanmak, gelişmek ya da tekâmül etmek ve bilgilenmek, insanın varoluşunun nedenlerinden olduğu gibi, bunun şuuruna varmak ve gereklerini yerine getirmek yükümlülüğü de yine insandır. Bu bir tanrısal iştir.

Bu yüce isteği yerine getirebilmek ise; yemeklerimizi lezzetlendirmek için katılan tuz örneği, "İnsanlık Çorbasında Tuz Olmak" ya da insanlığa anlam kazandırmanın yanında daha da önemlisi, dünya yaşamında geçirilen zamanı sonsuzla değiştirmektir.

KAYNAKLAR: İnsanlık Gerçeği (Ouspensky), İnsanda Buluşalım (G. Özyiğit), Kitabı Mukaddes, Kur'an, Tasavvufu Aşk ve Gönül (N.T. Uşşaklı), Kenan Rifat ve Yirminci Asrın Işığında Müslümanlık (N. Araz, S. Ayverdi, S. Erol, S. Huri)

ŞİNSANDAKİ GÜÇ MERKEZLERİ ŞAKRALAR

Yazan: C. W. Leadbeater
Özetleyen : Kâmuran Tüzer

ŞAKRA sözcüğü Sanskritçedir ve "tekerlek" veya "çark" anlamına gelmektedir.

Şakraların canlı renkleri ve durmak bilmeden sürüp giden devinimleri, bunların nitelik ve rollerini bilmek ve tanımak isteyen gözlemciyi başlangıçta çok cezbetmektedir. Yazımızın amacı, gözlemcinin kafasındaki soruları cevaplandırmak, hâlen uyur durumda bulunan bu tür yeteneklerini geliştirmemiş kişilere de bir fikir vermektir.

Fizik bedeninin yaşamı, sürekli değişmelerle dolu bir yaşamdır. Beden, yaşamını sürdürmek için, üç farklı kaynaktan beslenmek zorundadır:

- 1- Sindirmesi için besin,
- 2- Teneffüs etmesi için hava,
- 3- Hayatîyet.

Özü bakımından bu hayatîyet bir güçtür. Bunu anlamak için bedenlerimizdeki esirî bölümün yapı ve niteliklerini az çok bilmemiz gerekir.

Şakralar veya güç merkezleri, enerjinin bir bedenden (fizik ve astral bedenler) diğerine geçmesini sağlayan bağlantı noktalarıdır. Hafifçe de olsa durugörü yeteneğine sahip bulunan herkes, esirî beden üzerinde bulunan ve çay tabağını andıran bu çukurumsu görüntülü şakraları kolayca fark edebilir. Şakralar, beş santimetre çapındadırlar, hafif ışık saçarlar. Bunlar, fizik bedendeki bazı organların karşılığıdır. Şakralar, yoğun beden (fizik beden) çevre hatlarını hafifçe aşan esirî beden yüzeyinde yer almak-

tadırlar. Kahkaha çiçeğine benzerler. Bütün şakralarda çiçeğin sapı omurgadan çıkmaktadır.

Bu tekerlekler devamlı çevrinti hâlinindedirler. İçlerindeki çukurluğa devamlı olarak yukarı âlemin enerjisi yağmaktadır. Bu enerji akımı olmasaydı, fizik beden varlığını sürdürmezdi. Demek ki bu merkezler her insanda aktiftir.

Dışardan gelerek her merkezin içine nüfuz eden kutsal enerji, ikincil güçleri harekete geçirmektedir. (Hayatî akımın tezahürüne birincil güç denir. İkinci güç, hayatîyet gücüdür. Üçüncüsü de Kundalini'dir.) Çevrintinin içine nüfuz eden birincil güç, oradan çevreye dik açı oluşturacak şekilde ve doğru hatlar hâlinde yayılmaktadır.

Durugörü medyomlarının tariflerine dayanılarak meydana getirilmiş şakra resimlerinde kullanılmış olan renkler, şakraları tam anlamıyla ifade edecek canlılıkta değildirler; çünkü onların pırıltılarını dile getirebilecek renk, dünyamızda mevcut değildir. Ama desenler, bu ışıklı tekerleklerin görünüşleri hakkında bir parçacık olsa da fikir verir.

Bu enerji merkezlerindeki her taç yaprak bir moral niteliğin karşılığıdır ve merkezin aktif duruma geçmesi bu nitelikteki gelişmeye bağlıdır. Örneğin kalp şakrasındaki taç yapraklar, hayranlığı, tembelliği, öfkeyi, iyilikseverliği ve benzeri nitelikleri temsil etmektedir. Kök şakrası, canlı bir turuncumsu kırmızıdır; karın altı şakrası kırmızı, turuncu sarı, yeşil, mavi, menekşe rengindedir. Göbek şakrası, değişik türdeki duyu ve heyecanlarla sıkı sıkıya ilişkilidir. Kalp şakrası, canlı altın sarısı rengindedir. Boğaz altı şakrası (gırtlak pleksüsü), gri mavi renkte ve on altı ışınılıdır. İnsanlar ürettikleri negatif akım-

lar nedeniyle vücutlarındaki tüm şakraları kapatırlar. Yalnız ne yaparlarsa yapınlar gırtlak pleksüsünü kapatamazlar. O'nun kurduğu bu düzende sergilediği RAHMET'i nedeniyle gırtlak pleksüsünden, o insan ne kadar şerde olursa olsun, hep pozitif akım girer ve pozitif akım negatifin girmesini engeller. (*)

Alın şakrası sarı rengi içermektedir, ama asıl olarak pembedir.

Tepe şakrası, yedinci merkez, şakralar içinde en ışıl ışıl görüneni ve sözle anlatılamaz renk olarak en zengini ve akıl almaz bir süratle titreşenidir. Genelde en son uyanan şakradır.

ŞAKRALARIN YERLERİ:

- 1- Kök şakra: Kuyruk sokumu yöresinde.
- 2- Karın altı şakrası: Dalağın üst tarafında.
- 3- Göbük ya da mide şakrası: Göbeğin üst tarafında.
- 4- Kalp şakrası: Kalbin üst tarafında.
- 5- Boğaz altı şakrası: Boğazın ön bölümünde.
- 6- Alın şakrası: İki kaş arasında.
- 7- Tepe şakrası: Başın tepesinde.

HAYATİYET

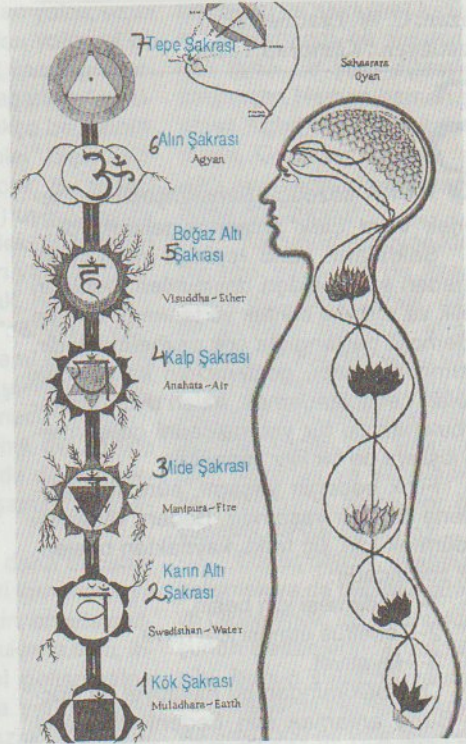
Güneşin insanda uyandırdığı sevinç ve huzur duygusunu hepimiz biliriz, ama bunun nedenini tam anlamıyla ancak okültizm (gizli ilimler) etüt edenler bilmektedir. Güneş, her şeyi ışığı ve ısısı ile sarıp sarmaladığı zaman, tüm sistemine bir başka güç yaymaktadır. Bu güç, "hayatiyet" isimli güçtür. Bu gücü elektrikle karıştırmamak gerekir. Bu gücün faaliyeti, elektriksel, ışıksal, ısısız faaliyetlerden ayrılır.

PSİŞİK GÜÇLER

Düşünceler uzayda belli bir yer işgal etmektedir. Aynı konudaki düşünceler bir araya toplanma eğilimi gösterirler. Demek ki, birçok konu için atmosferde bir düşünce

(*) Ayrıntılı bilgi için *Ruh ve Madde Yayınlarının ŞAKRALAR - C.W. Leadbeater adlı kitabına başvurunuz.*

merkezi, sınırı belirsiz bir alan mevcuttur. Eğer düşünen bir kimse, kendini merkezlerden biri ile birleştirebilirse hemen onun etkisinde kalır. İşte insanların bir anlamda koyun sürüsü gibi düşünmelerinin bir nedeni budur. Korkuya kapılmış bir insanın titreşimleri (vibrasyonları) çevredeki korku bulutlarını kendine çeker. Kendine egemen olursa korkusunu bastırabilir, o bulutları uzak-

ŞAKRALAR

laştırabilir, yoksa bulutlarda birikmiş enerji göbük şakrasına boşalır ve korkusu delice panik hâline dönüşür. Öfkelenen kişi de öfke bulutlarını çekebilmektedir ve deliliğe dönüşürebilir ve insan bile öldürebilir. Bezginlikle mücadele edemeyen kişi kronik bir melânkoli içine düşebilir. Hayvanî arzuların peşine düşen kişi anında hovarda ve şehvet düşkünü bir ucube hâline gelir.

Bu türden arzulanan tüm akımlar insana göbük şakrası yoluyla ulaşır. Bereket

versin ki daha üstün nitelikli imkânlar da mevcuttur. Örneğin, sevgi ve yürekte bağlılık bulutları gibi. Bu duygular da kalp şakrası yoluyla şaşılacak derecede yoğun olarak alınırlar.

Kine bağlı heyecanlar göbek şakrası üzerinde, sevgiye bağlı olanlar ise kalp şakrası üzerinde etkili olurlar.

Aşağılara doğru boşalıp akan sevgi, teveccühtür; yukarılara yönelmiş sevgi ise saygıdır. Sevginin şefkat, karşılıklı güven, saygı, çevremizdeki insanların arzularını öne alma, onları tatmin etmeye çalışma, verme arzusu, gönül yüceliği, sabır gibi niteliklere büründüğüne tanık olunmaktadır. Eşitler arasında sevginin belirgin bir niteliği de karşılıklı yardım arzusudur. İyi niyet, yardımlaşma, saygı, heyecan-sevgi bağının üç elemanıdır. Sempatî, kendimiz için duyduğumuzu başkaları için de duymaktır. Fedakârlık, başkalarının niyetlerini kendimizin gibi görmektir. Verme hareketi ise, spiritüel yaşamın şartlarından biridir.

ESİRİ ŞAKRALARIN UYANIŞI

Tüm astral bedenlerin uyanışı sırasınca fizik bedeni de haberdar etmek yoga ile mümkün olur. Hintte yedi tür yoga ekolu vardır:

1. Raja Yoga 2. Karma Yoga 3. Jnana Yoga 4. Hata Yoga 5. Laya Yoga 6. Bhakti Yoga 7. Mantra Yoga.

Ekollerin hepsi de şakraların mevcudiyetini kabul etmektedir.

Şakraların uyanışına birinci şakradan başlarsak, birinci şakra kök şakrasıdır. Kuyruk sokumundadır. Kundalini gücü burada bulunur. Esirî merkezlerin ikincisi olan dalak şakrası uyandırıldığında insan astral bedeninin yer değiştirişlerini hatırlama yeteneğine kavuşur. Uzayda uçma hissi yarım yamalak hatırlanır.

Üçüncü merkez: Göbek şakrası. Bu şakra uyanınca fizik beden astral tesirleri hisseder.

Dördüncü merkez: Kalp şakrası. Bu da uyanırsa insan çevresindeki kişilerin sevinç ve dertlerini fark etmeye başlar.

Beşinci merkez: Boğaz veya boyun

şakrası. Uyandıığında insan her tür şeyi kendisine telkin eden sesler işitmektedir. Hatta bazen müzik sesi veya sevimsiz sesler kulağına gelir. Tam anlamıyla geliştğinde duruşiti yeteneğine kavuşur.

Altıncı merkez: Alın şakrası ise uyandıığında durugörü yeteneği vücut bulur. Durugörüğü sağlayan özel organ, alında mikroskopik bir yılanlık şeklinde esirî maddeden olan bir esnek borucuktur.

Yedinci merkez: Faaliyete geçtiğinde, insan, şuurlu iken bedenini terk edip tekrar bedenine dönebilme yeteneğine kavuşmuş olur.

KUNDALİNİ GÜCÜ

Kundalini gücü vakitsiz uyandırılırsa ne olur? Bu ateşi güç, iradî yolla uyandırıldıktan sonra bedeni kat ederken sıvı ateş görünümündedir. Yılanıki gibi spiral bir yol kat eder. Sıradan insanda bu güç, kuyruk sokumu yöresinde uyur durumdadır. Hatta bazen tüm hayat boyunca bunun varlığından haberdar olunmaz. İnsan moral açıdan yeterince gelişmedikçe, iradesi bu güç üzerinde egemenlik kuracak şekilde güçlenmedikçe, düşünceleri bakımından bu dönemi ıstırapsız atatabilecek hâle gelmedikçe Kundalini'nin uyur durumda kalması son derece akıllıca olur. Kundalini çoğu kez fecî fizik ıstıraplara yol açmaktadır. Dokuları yırtıp fizik hayatı imha edebilir. En iğrenç tutkuları da harekete geçirebilir. Bu duruma düşmüş insanlar şehvet ve ahlâk düşkünü olurlar. Bu fecî kölelik, öyle bir tek enkarnasyonda çözümlenecek şey değildir.

Bu gücü kullanan bir kara büyü ekolu de mevcuttur. Bu kişiler, hayırlı güçlerin hizmetinde olan insanlarca hiçbir zaman kullanılmayan bir güç merkezini harekete geçirmiş olurlar. Kundalini enerjisi insanın tabiatındaki her şeyi yoğunlaştırmaktadır. Daha çok, kötü nitelikler üzerinde etkili olmaktadır. Tecrübeli bir öğretmenin gözetimi altında olmadıkça bu müthiş enerjiler faaliyete geçirilmemelidir.

Şu eski özlü sözü unutmamak gerekir: "Siz önce Tanrı Katını ve İlâhî Adaleti arayınız, gerisi zaten size verilecektir."

KADERİNİZİ YILDIZLAR MI BELİRLİYOR?

*"Evrenler'de Ruhsal Varlık'tan Başka Kudretli Varlık Yoktur.
Diğer Bütün Varlıklar Yaradan'ın İlk Varettiği
Ruh'tan, Dolayı Vardılar.
Ruh Neyi İsterse, Nereye Yönelirse Ona Ulaşır.
Seçme Özgürlüğü'ne Sahip Tek Varlık Ruh'tur."*

RUHLAR bedensel hayatlarını kozmik cisim ve olayların etkilerine göre değil, kozmik cisim ve olayların etkilerini bedensel hayatlarının amaçlarına göre kullanırlar.

Her varlık kendine en uygun kozmik alanı seçerek enkarne olur. Bu seçtiği alanın etkilerinden fizik dünyada yararlanmak için en uygun zaman ve mekânı belirler.

Enkarnasyon (bedene bağlanma) sırasındaki kozmik etkilerin hedeflenmesini Ruhsal Varlık düzenler. Kozmik cisimlerin etkileri ikinci derecede önem taşır. Seçme Özgürlüğü enkarne olan Varlığa aittir.

Yani varlıkların bedensel hayatlarında görünen çeşitli hususiyetlerin oluşmasına sebep; kozmik, yani dış kaynaklı etkiler değil, bizzat Varlığın, o enkarnasyon için seçtiği hedeflerine ulaşması amacıyla hazırlanmış plânın parçasıdır.

Varlık, geçirmek ihtiyacında olduğu tecrübe-sınavlar için, kendine gerekli olan zihinsel ve mantal donanımlarla bedenlenirken her türlü değişik etki alanlarını hesaba katar. Eğer bir kozmik tesire karşı hassasiyet gerekli oluyor ise, bu hassasiyetin oluşabilmesi için gerekli olan imkânlar sağlanır. Meselâ, ağır bir spor yaparak tecrübe ve sınavlar geçirmesi gerekiyorsa, kalıtım olarak buna uygun bir beden seçilir. Aynı şekilde bedeninin bütün organizasyonu da buna uygun hâle getirilir. Gene kozmik bir etki-

nin beden üzerinde meydana getireceği oluşumlara muhtaç ise, falan burcun etkili olduğu zamanda bedeninin oluşumunu ve doğumunu sağlar. Falan burcun etkisinde kalmayı isteyen Varlıktır. Varlık bu niteliklerle daha iyi bir tecrübe yapacağını bilmektedir. Oynayacağı role uygun bir karaktere bürünen Varlık, Seçme Özgürlüğünü kullanmaktadır. Senaryoda ifade edilen karakter sunîdir; baskın ve başat olan Varlığın maksatlı seçimidir. Kozmik cisimler Varlığın karakterini oluşturamaz; karakter bedenden dolayı olmamıştır. Varlık ihtiyacında olduğu bir sınav için kozmik cisimlerin fizik plânda oluşturdukları etkilerden yararlanarak bedenlerinin bu etki alanı içinde olmasını sağlarlar. Falan burcun etkisini kullanarak daha başarılı bir tecrübe yapılacak ise, Varlık, bedenin o burcun etkisine uyum sağlayacak şekilde doğmasını sağlar. Tıpkı demirin çelikleşmesi için çeşitli tavlama usullerinin kullanılması gibidir. Demirci: Ruh Varlığı, demir: Beden, kozmik etkiler de tavlama yarayan etkiler gibidir. Kuşkusuz burada önemli olan ilke, insanın ruh ve bedenden meydana gelen bir Varlık olduğunu unutmamaktır.

Bedenden önceki ve bedenden sonraki hayatı tanımayan, Ruhsal Varlığın niteliğini bilmeyenler için Astro etkilerin sırrını çözmek imkânsızdır. Madde, maddenin uydusu ve oyuncağı olmaktadır. Karakter bedenden dolayı oluşmaz. Ruhun fizik dünya aşamasındaki geçici bir özelliğidir.

P LÂNLARIN SON İŞLERİ

Selman GERÇEKSEVER

SON Âdem'den beri, şimdiye kadar (7000 yıl) bu gezegene tekrar tekrar doğan varlıkların gelişimi; a) Beşerî varlığın kendisine ait bireyselliğinin geliştirilmesi, b) Maddenin geliştirilmesi şeklinde tezahür etmiştir. Söz konusu gelişim dünyanın biyosferinden gelen talebe göre böyle olmuştur. Biyosferde oluşan "alan"ın niteliği, kendine uygun yardımı Yukarı'dan çekmiştir. Bu yardımla insan daha kapsamlı vazifeler üstlenmektedir. İnsanın **bilgi düzeyi ile vazife yapma oranı** arasında yakın ilgi vardır. Bilginin gelmesi için çaba ve samimiyet şarttır. Aslında "Bilgini uygula" demek, "Samimî ol" demektir. Başka bir ifadeyle, nefse karşı tavırlanmadır. Bu aynı zamanda bilgiye göre **irade** uygulamasıdır.

Bilgi, düşünmekle, çalışmak ve çabalamakla elde edilmez. Bu gerekir, ama yetmez. Bilgiyi alabilecek hâle geldikten sonra bir üst plândan verilir. Yani bilgi, bir üst kaynaktan verilmedikçe elde edilemez.

Eski bilgiyi her an yenisiyle (bir üstü ile) değiştirebilecek hazırlık ve uyanıklık hâli içinde olmak gerekir. Yani, her an, bir plâtformdan, başka bir plâtforma sıçrayabilecek çeviklik ve hafiflikte olmak lâzımdır. Aşağıda bulunan varlıkların bir isteğinin karşılığı olmak üzere Yukarı'nın yardımı ve rehberliği bilim + inisiyatifik öğreti + dinler tarzında insanlığa gönderilmiştir. Başka bir ifadeyle, Yukarı rehberliğini aşağıdakinin gidişine göre yapmıştır. Yoksa, "Yukarı önceden böyle takdir etmiş" değildir. Çünkü varlıkların seçme özgürlükleri ve hür iradeleri vardır.

Varlık kendi gelişim yolunu, Varlıksal İlkeler ve Yasalar doğrultusunda kendisi tayin eder. Yardım ve irşat da buna göre gelir. Burada sorumluluğun önemi bir kez daha ortaya çıkıyor. İsteklerimizin, yönelişlerimizin sonuçlarının nerelere kadar uzandığına bakınız. Yer yüzünün her şeyinden insanlık sorumludur. Bir tebliğde belirtildiği gibi, "Dünyanın bugünkü hâli arzularımızın perişan manzarasıdır". Ancak aynı Dünya gene insanlığın isteği ile perişanlıktan kurtulabilir.

İşte şimdiye kadar bu gezegende enkarne olagelen varlıkların ihtiyaçları kendi **bireyselliklerini geliştirmek ve maddeyle olan ilişkilerini tanzim** etmekten öteye gitmemiştir. Yani varlıklar (bizler) daha **ileri bir gelişim merhalesi** için, binlerce yıldan beri bu iki konuda ustalaşmıştır. Gezegenle ilgili RİM, bünyesindeki Plânlarla, buraya enkarne olan varlıklara bu gelişimlerinde yardımcı olmuştur.

Ama artık bu tarz bir gidişatin sonuna gelinmiştir. Tüm plânlar artık, dünyadaki enkarne temsilcileri vasıtasıyla işlerini tamamlamanın telâşi içindedirler. Bütün hesapların altlarının çizilmesi aşamasına gelinmiştir. Devir-teslim işlerinin son noksanları tamamlanmaktadır. Zaman da gitgide daraldığı için, bu işler hızlanmıştır. Tüm plânlar, bütün işlerini, kendilerinden daha üstün ve yüce bir makama, ileri bir gelişim merhalesinin sahibine teslim etmek üzeredirler. Plânlar düzeyindeki bu son işlerin ve telâşın bize yansması "**değişime hazırlık**" şeklinde olmaktadır.

İnsanlar eski realitelerindeki noksanlarını tamamlamakla meşguller. Herkes kendi realitesinin doyumuna ulaşmak istiyor. Egoistler daha egoist, dinciler daha dinci, ruhçu-

lar daha ruhçu. Bütün değerlerin denenip de, hiçbir değerden tad alınmaz hâle gelip, insanın kendisini bir boşlukta bulmasının uygulanması yapılıyor. Değişmeye aday olmak için bu boşluğa ulaşmak şarttır. Dolayısıyla herkes için bir geri sayma süreci başlamıştır.

Duyuları geren yüzey (yatay etkiler) artmıştır. Bu nedenle duygular devamlı olarak bombardıman altında tutulmaktadır.

İnsanı ayartacak etkiler son derece boldur (iğva sistemi, İblis plânı). Her şey cazibe odağı hâlinindedir. Saptırıcı ve yan yollara götüürücü etkiler çoğalmıştır. Yozlaşma alanlarını her yerde, her şeyde görmek mümkündür.

Buna bağlı olarak hiçbir değer saflığını muhafaza edememektedir.

Artık insanlık son bir gayretle bu ileri gelişim merhalesine, bu yepyeni plâforma sıçradıktan sonra; bireyselliklerinin gelişimini tamamlamış, mantal bir gelişim aşamasına geçmiş olacaklardır. Söz konusu sıçramayı yaptıracak olan **BİLGİ** dünya insanına verilmiştir. Derneğimizin, "**BİLGİ KİTABI**" diye andığı bu bilgi külliyyatıyla dünya insanı büyük bir çoğunlukla artık bireysel gelişim düzeyinden mantal gelişim düzeyine sıçrama aşamasına gelmiştir. Dünya insanlığının dörtte üçü bunu yapabilecek olgunluktadır.

İnsanlığı kurtaracak olan bu **YÜCE BİLGİ KİTABI** hakkında ne biliyoruz?

Bilgi Kitabı Âlemlerin Rabbi diyebileceğimiz Yüce bir plândan, Dr. Bedri RUHSEL-MAN'ın çalışmalarıyla 1959'da indirilmiş ve muhafaza altına alınmıştır. Bu kitap, yeni dönemin realitesini insanlara bilgi olarak öğretecek ve Tüm öğretileri birleyecek güçtedir. Bilgi Kitabı nurun nuru, doğrunun doğrusu, gerçeğin gerçeği olan Müteal Bilgiyi içerir. Bilgi Kitabı'ndaki bilgilerin uygulamaları başka gezegenlerde de yapılıyor. Bizler de bu uygulamadan geçtikten sonra belki onlarla işbirliğine, dirsek temasına girebileceğiz.

Önümüzdeki yeni dönem; insanın **BİLGİ KİTABI**'yla amel ederek mantal bir gelişim süreci içinde kozmosla bütünleşeceği bir dönemdir. Önümüzdeki yeni dönem, insanın maddeye hâkimiyeti dönemidir. Maddenin

her türlü baskısına karşı, önce esneklik göstermek ve ondan sonra bu baskıya uyum sağlamak söz konusu olacaktır. Yeni dönemde, **BİLGİ KİTABI**'yla uygulama başlarken, insan zihinsel bir gelişim için adımını atmış olacaktır. Bu aynı zamanda gerçekşursal gelişimin başlangıcıdır. Şimdiye kadar dünya beşeri topyekûn böylesine bir şursal gelişme yapamamıştır. Böyle bir sıçrama olmamıştır. Her şey tedricen olmuş ve bugünlere (devre sonuna) kadar gelinmiştir. Ama **Bilgi Kitabı**'yla birlikte alışık olduğumuz tediç, bir sıçramaya dönüşecektir. Bu sıçramayı yaptıracak olan da **BİLGİ KİTABI**'nın içeriğini oluşturan diri bilgidir, O'nun uygulamasıdır.

Görülüyor ki, 7000 yıllık bir gelişim sürecindeki talim terbiye ile amaçlanan, "**mantal gelişim**"e hazırlıktır. Önümüzdeki yeni dönemin bu yeni tekâmül süreci (mantal gelişim) **BİLGİ KİTABI**'nin uygulamasıyla gerçekleşecektir. Tüm inisiyasyonlarla hedeflenen "kozmetik insan" modeli de bu şekilde realize edilmiş olacaktır. Çünkü bu Bilgi, insanı kozmosla bir kılacak bilgidir. Buna şimdiye kadar ulaşamadı, ama önümüzdeki günler (**BİLGİ KİTABI**'nın çıkışıyla) bunun, bir hayat tarzı olarak yaşanacağı dönem olacaktır. Bu geçiş, şimdiye kadarki gibi tedricen değil, sıçrama şeklinde olacaktır. Bu sıçrayış da Yüce Bilgi Kitabı'nın içinde bulunan bilgilerin varlığı diriltmesi, canlandırması ve şurlandırmasıyla olacaktır. Büyük itici gücü O sağlayacaktır.

Bu sıçrayış aslında Kitap'a özgü bir tür hızlandırılmış tediçtir. Orada da kendine göre bir tediç vardır ama bu tediç, başlangıç yılından bu yana geçmiş olan 7000 yılı, 25-30 yıla oranlarsanız, "bir an" gibi kısa bir süredir. Bu nedenle bu gelişim süreci "sıçrama" olarak tanımlanabilir.

Bu kritik geçişte, istenen ve makbul olan sıçramanın yapılabilmesi; içinde bulunduğumuz zamana ve mekâna, devre sonuna özgü şartlara uyum sağlama maharetimize bağlıdır.

Bu, yatay ve dikey tesirler içinde dengede kalabilmek maharetidir. Söz konusu

Devamı S. 44'de

ÇOKLUKTAN BİRLİĞE

Gündüz ÖGÜT

DÜNYANIN içinde bulunduğu duruma bakacak olursak, tam bir geçiş devri yaşanıyor. Bu geçişin, bu ara dönemin etkilerini her alanda, her konuda; bilimden tutun da dinlere, ekonomiden tutun da sanata kadar her dalda görebiliyoruz.

Öyle bir dönem ki, her alanda mevcut bulunan, önceden kurulmuş sistemler çöküyor, birtakım bilgiler artık insanları etkileyemez hâle gelmiş durumda. İnsanlar, çok kısa zamanlar içinde çok büyük değişimlere, başlayıp biten önemli olaylara tanık oluyor. Ve Dünya'da yaşanan olaylardan kendisini soyutlayamıyor. Çünkü insan kendisinin ve sorumluluklarının yavaş yavaş şuuruna varmaya başlıyor.

Ayrıca öylesine hızlı bir bilgi iletişimi söz konusu ki, her olaydan, her gelişmeden anında haberimiz olabiliyor. Ve olaylar öylesine yoğun yaşanıyor ki, olaylardan etkilenmememiz ve olup bitene arkamızı dönmemiz mümkün değil. Çünkü bildiğimiz her şey bize, farkında olmasak da bir sorumluluk yüklüyor. Vicdanımızın sesini duyabilmemiz için her türlü fırsat karşımıza çıkarıyor.

Yaşanan olaylar karşısında içimizde "Kardeşim bu dünya nereye doğru gidiyor? Yoksa

Dünya'nın sonu mu geldi? Bu sürat, bu beklenmeyen olaylar, savaşlar, toplumsal ve sosyolojik çöküntüler, her tür bilginin dejenere olması; bir de bunlar yetmiyormuş gibi çevre kirliliği, hayat pahalılığı, kazalar ve üstüne üstlük depremler, fırtınalar, seller, kuraklıklar, çığlar, açlık, patlayan yanardağlar... Eh pes yani! Bütün bu belalar bula bula benim yaşayacağım yüzyılı mı buldu? Hay gelmez olaymışım şu Dünya'ya!" deyip de bu tip şeyleri düşünmeyen, içinden geçirmeyen yoktur herhalde.

Gerçekten de Dünya'da her alanda gittikçe hızlanan, bizleri şaşkına çeviren müthiş bir tempo var. Sanki her toplum aceleyle eksik bıraktığı işlerini düzene koymak ve belli bir noktaya gelmek gibi bir çaba içerisinde. Bireysel olarak baktığımızda da aynı yoğunluğu görebiliyoruz.

Dünya insanının başına gelen acı tatlı her türlü olayın meydana gelmesinin gerçek sebebi ve asıl hedefi nedir? Bizleri üzme mi? Ezmek mi, aç bırakmak mı, öldürmek mi, delirtmek mi? Elbette bunların hiç birisi değil.

Bütün bu olaylar, insanlığı belli bir mantal sıçrayışa hazırlayıcı olaylar. Yani, kafamızda oluşturduğumuz her türlü inançları, peşin hükümleri, bencililikleri sarsacak, kendimizle ve evrenle aramıza çektiğimiz kalın setleri çatlatacak ve bu işlemin hızlanmasını sağlayacak olay-

lardır. Ve bütün olanlar, pozitif yöneliktir. Varlıkların gerçek Hedeflerine doğru ilerlemesini sağlayacak olan katalizör faktörlerdir.

Elbette Yeni Çağ'ın insanına şekil verecek olan; bu fiziksel olayların kendisi değil, bu olayların bizim şuurumuzda meydana getirdiği değişiklik ve esnekliktir. Çünkü ancak esnek şuurlar tazelenebilir ve evrenle kolaylıkla uyum sağlar. Yoksa kaskatı bir şekilde inatla düşünce ve anlayış hareketsizliğinde ısrar edersek, buna bağlı olarak olayların dozajları ve etkileri de mecburen artacaktır.

Sonuçta insanlığın içinde bulunduğu gemi, her türlü fırtınaya, dalgaya rağmen binlerce yıldır adım adım yaklaştığı Hedefine artık çok yakındır. Belki bazıları çoktan karayı görmeye başladı bile. Çünkü onların gözleri hep ufukta. İnsan olarak bizlerden beklenen ne olursa olsun gözlerimizi ufuktan ayırmamaktır. Ufuğa bakmak; Yüce İşığı şimdiden hissetmeye çalışmak, o atmosfere uyum sağlama çabalarını arttırmaktır.

Önümüzdeki yeni döneme şimdiden hazırlanabilmek için, kendi varlığımızda biriktirmiş olduğumuz gereksiz fazlalıkların, tortuların fark edilmesi ve bu fazlalıkların bir an önce atılması gerekir.

Yüce İşığın içimize nüfuz edebilmesi için gerekli boşluğu ancak bu şekilde oluşturabiliriz.

BEYİN ve ŞUUR

BEYİN DALGALARININ MESAJI

Lutz BERGER Çev: Mustafa KARTOPU

Son yılların beyin araştırmaları konusundaki heyecan uyandıran buluşlarından biri de şudur: İki insanın beyin dalgaları, aralarından bir dış bağlantı var olmaksızın karşılıklı birbirlerini etkileyebilmektedir. Bu etkileşimin nasıl meydana geldiği henüz açıklanamamıştır. Sadece elektriksel beyin dalgalarının kendiliğinden nasıl oluştuğu ana hatlarıyla araştırılmıştır. Şimdilerde yepyeni bir teknoloji, bu bilginin bir dizi mucizevi sayılabilecek projelerle pratiğe aktarılmasına çalışmaktadır.

MEXİCO City Ulusal Üniversite si'nden iki psikoloğun 1987'de, "Journal Of Neuroscience" dergisinde yayınlanan raporunda şunlar yazılıydı: Sese karşı yalıtılmış, karanlık ve elektromanyetik dalgalardan özenle korunmuş bir odada iki denek karşılıklı otururlar. Kendilerine şu talimat verilir: Mümkün olduğunca rahatlayın. Sakin ve hareketsiz oturun. Karşınızdaki şahıs ile ne konuşun, ne de ona dokunun. Gözlerinizi kapayın. Birbirinizin varlıklarınızın şuurunda olarak karşılıklı ruhsal temas kurmayı deneyin. Bunu başardığınızı hissettiğiniz anda bir işaret verin. Çiftler 26 denekten oluşmakta; EEG aracılığı ile beyin dalgalarının ölçüldüğü herbir oturum ise 15 dakika sürmekteydi.

Ölçüm sonuçları, her oturum öncesi ve sonrası değerler arasında önemli değişiklikler olduğunu ortaya çıkarmıştır. Başlangıçta beyin dalgaları gitgide benzeşiyor, hatta bazı çiftlerde âdeta özdeşleşiyordu. Çiftler birbir-

lerinden uzaklaştıkça benzerlikler azalmakta, birbirlerine yaklaştıkça çoğalmaktaydı. Oturumlar sırasında deneklerin her iki beyin yarım küreleri de birbiriyle senkronize olmaktadır. Bu, meditasyonda ve derin gevşeme durumunda da gözlemlenebilen bir özelliktir. Ayrıca her çiftin, tıpkı parmak izi gibi bireysel ve özgün bir **beyin dalgaları modeli** oluşmaktaydı.

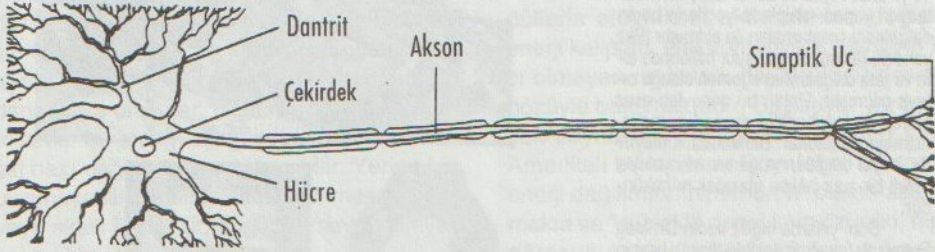
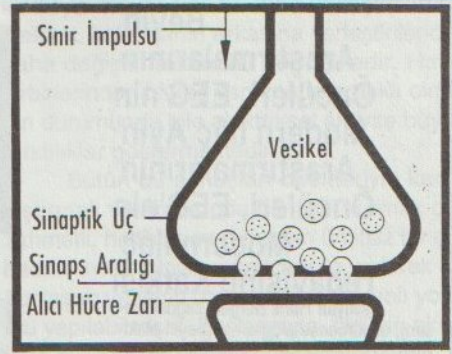
Bu dalgalar nereden kaynaklanıyor, nerede üretiliyor ve nasıl ölçülüyor?

Şimdi beyninizde, akım üreten, çevre dostu küçük bir elektrik santrali bulunduğunu varsayın. Üretilen akım, sinir sistemi trafiğinin lisanıdır. Işık, ses, koku, tat ve dokunma gibi bütün duyumlar vücutta elektriksel sinyallere dönüştürülerek beyine iletilir, sonra orada işlemlere tâbi tutularak yorumlanır. Bu sırada oluşan elektriksel faaliyet öylesine büyüktür ki, kafatasına dıştan yerleştirilen elektrotlar yardımıyla ölçülebilir.

Bu ölçümlere olanak veren ve kısaca EEG olarak adlandırılan elektroansefalogram (beyin elektrosu) tekniğini, 1930'lu yıllar-

Her Sinir Hücresi Minicik Bir Bilgisayara Benzer

Sinir sistemimizin temel yapı taşları olan ve birçok çeşidi bulunan sinir hücrelerinin tümü, 1- Hücrenin kendisi (gangliyon), 2- Bir akson ve 3- Çok sayıda dandritlerden meydana gelir (Aşağıdaki şemaya bkz.). Aksonun verici, dandritlerin ise alıcı işlevleriyle bunlar, minicik birer bilgisayara benzer. Alıcıların ancak birkaç milimetre uzunluğunda olmalarına karşılık, vericinin uzunluğu bir metre kadar olabilir. Bunun tek görevi bir başka sinir hücresine bilgi aktarmaktır (Bkz. sağdaki resim). Sinaps aralığına ulaşan elektriksel sinir uyarını, burada bazı kimyasal maddelerin deşarjına sebep olur. Bu maddeler sinaps aralığını aşarlar ve hücre zarından içeriye girince yeni bir elektriksel uyarana neden olurlar.

da geliştiren Hans Berger adlı psikiyatra borçluyuz. Daha sonraları bilimadamları, tek-rarlayan beyin dalgaları modellerini araştırdılar, bunların içinden bazı dalgaları sınıflandırdılar, frekanslarını ve dalga genişliklerini ölçtüler. Böylece dikkat, yorgunluk ve uyku gibi bazı şuur düzeyleri ile bağlantılı dört farklı dalgayı ortaya çıkaran EEG, yaşayan beynin çalışma mekanizması hakkında en önemli bilgi kaynağı hâline geldi.

BEYİN: BİR ENERJİ SANTRALI VE KİMYA FABRİKASI

Beynin elektriksel yapısını daha iyi anlamak için, gelin vücudun mikro dünyasında kısa bir gezinti yapalım. Sinir sistemimizin ana yapıtaşı, birçok çeşitleri olan nöron, yani sinir hücresidir. Bunların her biri bir sinir düğümü (gangliyon), bir akson ve çok sayıda dandritlerden meydana gelir (kutu içindeki şekle bakınız). Basitleştirilmiş bir ifade ile, her sinir

hücresi, aksonun verici ve dandritlerin alıcı konumunda olduğu bir bilgisayardır. Tek bir sinir hücresinin 5 000 - 50 000 alıcıya sahip olmasına karşılık yalnız bir tane vericisi vardır. Dandritlerin uzunluğu ancak birkaç milimetre kadardır. Aksonların uzunluğu ise bir metreye kadar çıkabilir. Veri aktarımı, saatte 1 600 - 3 200 km veya saniyede yaklaşık 27 - 53 km hızla gerçekleşir.

Nöronlar; işlevsel birimler, modüller şeklinde örgütlenmiş, elektriksel olarak birbirlerinden ayrı yapıtaşlarıdır. Bu modüllerin işitsel, görsel ve harekete ilişkin görevleri olduğu kabul edilmektedir.

Elektriksel veri işlem fonksiyonu ya hep ya hiç ilkesi doğrultusunda çalışmaktadır. Düşüncelerimizde farklılaşma olabilmektedir, oysa sinir hücresi açısından sadece kesin anlamı olan bir tek "evet" veya "hayır" vardır. Bir uyarı yeterince güçlü ise hücre harekete geçer, çok zayıf ise tepkisiz kalır. Özellikle bu noktada bilgisayar ile benzerlik tam-

Beyin Araştırmalarının Öncüleri, EEG'nin Modern İlâç Ayın Araştırmalarının Öncüleri, EEG'nin Modern İlâç Tedavisine Katkısı

Psikiyatrist Hans Berger (sağdaki resim), elektroensefalogramın (beyin elektrosu, EEG) icadından sonra 30'lu yıllarda beyin dalgalarının bilimsel incelenmesinin temelini kurmuştur. Sonuçta araştırmacılar, bazı dalga türlerinin belirli şuur durumları ile bağlantısını ortaya çıkarmışlardır. Başka önemli bir adım da, yaklaşık 40 yıl önce Alyce ve Elmer Green'in meditasyon yapan rahiplerle yogilerin beyin dalgalarını araştırmaları ile atılmıştır (Bkz. yandaki resim). Bu gibi şuur hâllerinde alfa ve teta dalgalarının egemen olduğu ortaya çıkmıştır. Onlar, bu deneyleri esas olarak biofeedback'in dayandığı mekanizmayı açıkladılar. Biofeedback olayında, beyin dalgalarına geriye etki yoluyla belirli bir şuur hâline ulaşmak mümkündür.

Son yıllarda İngiliz kadın Dr. Meg Patterson (aşağıda soldaki resim), beyin elektriksel olarak uyarılması ile ilâç tedavisinde büyük başarılar elde etmiştir. Viyana'dan Dr. Kapeliner ise, çok yönlü klinik uygulama imkânlarından AIDS hastalarında bile yararlanılabileceğini bildirmektedir.

dır. Örneğin şu anda siz bu yazıyı okurken, beyniniz inanılmaz sayıda çok bilgiyi işlemektedir.

Vücut ısısı ayarlanmakta, bağışıklık sistemi düzenlenmekte, organların ihtiyaçları sağlanmaktadır. İşitiyorsunuz, görüyorsunuz, koku alıyorsunuz, bu yazıyı okuyorsunuz, vücut dengeniz korunuyor vs. Bir yandan düşünüyorsunuz, başka konulara atlıyorsunuz... Her şey birbiriyle bağlantılı, çaba sarf etmeksizin ve siz bütün bu süreçlerin şuurunda olmaksızın kendiliğinden cereyan ediyor. Gurdjieff'in deyiimiyle, biz "uyuyoruz".

Tahminlere göre, gri beyin hücrelerimizin yalnız bir veya iki gramı dünyanın tüm telefon şebekesine eşdeğer kapasitededir. İki

kulağımızın arasında yer alan beynimizin yaklaşık 1 500 gram ağırlığında olduğu göz önüne alındığında, onun muazzam hesaplama yeteneğini de tahmin edebiliriz.

Beyin, enerji santralının yanısıra ayrıca bir kimya fabrikasına da sahiptir ve her ikisi de işlevleri bakımından ayrılmaz bir şekilde iç içedirler. Her gün bu fabrikada üretilen kimyasal maddelerin bazıları kesinlikle "yasadışı" (illegal) sayılabilir. Bunlar, insan vücuduna özgü uyuturucular (endorfinler) veya çeşitli uyarıcı maddelerdir ve hepsi de bol miktarda mevcuttur. Sinir hücreleri kendi aralarında elektriksel olarak yalıtılmış durumda bulduklarından, veri alışverişı için ortak bir bağlantı noktasına ihtiyaçları vardır. İşte bu görev, sinapslar tarafından üstlenilmiştir.

Hücre içerisinde sinyal iletimi elektrikseldir; sinapslar aracılığı ile hücre dışına sinyal iletimi ise kimyasaldır.

Dandritler boyunca sinapsların binlercesi yer alır ve bunlar beynin iç iletişimi açısından son derece önemlidir. Birkaç saniye içinde yeni sinapslar oluşabilir. Sinapsların sayısının, başka bir deyişle nöronlar arasında oluşan bağlantı ağının yoğunluğunun, zekâ düzeyi için kesin bir ölçüt olduğu söylenebilir. (Einstein'ın beyninin araştırılması, özellikle çok sayıda sinaps bağlantısının varlığını göstermiş olmalıdır!)

Sinapslar, "transmitter" adı verilen ve mesajları iletmeye yarayan kimyasal maddelerle dolu küçük kesecikler içerirler. Bu kesecikler, elektrikselsel uyarı ile patlarlar (sol sayfadaki kutu içindeki şekle bakınız). Serbest kalan transmitterler, çok küçük sinaps aralığını aşarak komşu sinir hücresinin alıcısı olan dandritlere ulaşırlar. Bununla beraber transmitterler bu aralığı aştığı sırada kimyasal mesaj bazı değişikliklere uğrayabilir. Yerine hiç ulaşmayabilir, aralıkta takılabilir, mesaj yanlış veya eksik iletebilir, öngörülemeyen kimyasal tepkimelere girebilir vs.

İşte özellikle bu görünüşteki belirsizlik faktörü, insan beynini bir bilgisayarın kesin ve tek anlamlı "evet", "hayır"ına üstün kılmaktadır.

Tabii bu mekanizmalar sonsuz karmaşıktır ve bilgimizin artması giderek daha büyük hayranlık duymamıza neden olmaktadır. 60 yıl önceki ilk EEG grafikleri, beynin hassas elektrikselsel süreçlerinin ancak kaba birer kaydından ibaretti. Kafatasının değişik bölgele-
indeki, çoğunlukla farklı elektrikselsel aktivite-

ler böyle ölçülmektedir. Alna yerleştirilen bir elektrot, kafatasının arkasına yerleştirilenden daha değişik frekanslar vermektedir. Hatta birbirlerinden birkaç santimetre aralıklı olmaları durumunda bile elektrikselsel aktivite büyük farklılıklar göstermektedir.

Bütün bu sonuçları birbirleriyle karşılaştırmak ve aralarında bir ilişki kurmak çok zahmetli, hatta hemen hemen ümitsiz bir çabadır. Ancak bilgisayarın icadı ile, giderek yoğunlaşan verilerin daha geniş kapsamlı yorumu yapılabilmektedir. Başlangıçta, ölçülen akımların milyarlarca bağımsız sinir hücresinin "civiltisini" yansıttığı kabul edilirken, yeni araştırmalar çok daha hayranlık uyandıracak sonuçları benimsemeye bizi zorlamaktadır.

Günümüzde sinir hücrelerinin ve modüllerin elektrikselsel aktivitelere değişken enerji kalıpları, elektromanyetik alanların kalıcı olmayan resimleri, hayal ürünü desenler gözyle bakılmaktadır. Bilgisayar yardımı ile çok sayıda EEG değerlendirmeleri yapan Amerikalı bilimadamı Roy John, bu spesifik enerji dağılımını "hipernöron" olarak adlandırmakta ve "sübjektif deneyimin özünün, hipernöronun anlık çizgileri olduğunu" öne sürmektedir. Bir nöroloğun belirttiği gibi, daha yüksek beyin fonksiyonları, düşünceler veya duygular buna göre "karmaşık, elektromanyetik alan konfigürasyonlarındaki dalga genişliklerinin, frekansların, dalga tiplerinin ve bunların dağılımlarının çok hassas modülasyonları" olarak tanımlanabilir.

(Devam Edecek)

(ESOTERA - 3 Mart 1990)

ADANA RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİNDEN KONFERANS DUYURUSU

DERNEK MERKEZİ

6 MART Halka Açık Sohbet

13 MART Evrensel Yardımlaşma ve Dayanışma Yasası ... (İRAD Üyesi) Hasan SEZER

20 MART Herkes Vazifesini Yapar Azime YUMRU

27 MART Halka Açık Sohbet

Yer: ADRAD, Kurtuluş Mah. 304 Sk. Alganlar Sitesi B Blok Kat: 1 No:1

Saat: 14.00-16.00

PK. 1128 01122 Gar/ADANA Tel: (71) 54 60 29

NOT: GİRİŞ ÜCRETSİZ VE SERBESTİR. GEÇ KALINMAMASI RİCA OLUNUR.

RUHUN MANZARALARI

OCAK ayı... Her yer kar ve buz. Sabahın ilk saatlerinde güneş altında pırl pırl parlıyor. Ta içimizde derinlerde var olan çok özel bir yeri hatırlıyor sanki. Bu yerde her şey tertemiz, saf ve kristal hâlde. Bütün şekiller en saf beyazdan oluşan bir battaniyeyle kaplanmış. Sessizlik ve huzurdan başka hiçbir şeyin yaşanmadığı bir yer. Burası potansiyel kudretlerin ve arşetiplerin doğum yeri. Hayatın ürettiği, yeni başlangıçlara hazır olmak üzere enerji topladığı kaynak. Bu yer Saf Ruh'un ülkesi. Ve ortaya çıkarılacak sonsuz bir kapasitenin sembolü.

Böylesi bir yer içimizde, ta derinlerimizde bulunuyor. Dünyasal arzuların oluşan sayısız tabakaların altında saklı. Ve eğer varoluş sebeplerimizi anlayabilmek, onları dolu dolu tecrübe etmek istiyorsak hayatımız boyunca burayı aramalı ve bulmalıyız. Ruha ait bu yer için, içimizde kuvvetli bir sila özlemi yatar. Zor anlarımızda, sıkıntılarınız sırasında böyle bir huzuru istemez misiniz?

Dalay Lâma yaşadığı tecrübeyi şöyle anlatıyor: "Çözüm yoluna içsel huzurla ulaşabiliriz. Eğer iç huzurunuz varsa, dışardaki sorunlar sizin derin huzur ve sessizlik duygunuzu etkilemeyecektir. Böylesi bir düşünce tarzıyla sıkıntılarınızı sessizlik ve mantık yoluyla halledebilirsiniz. Hem de iç mutluluğunuzu koruyarak. Bu çok önemli bir konudur. Bu iç huzurunuz yoksa, maddî yön-

den ne kadar rahat yaşarsanız yaşayın, olaylar sizi yine mutsuz edecektir, rahatsız edecektir."

Geçici olsa bile bu tür bir huzura ancak hayatın şiddetli faaliyetlerinden kendimizi geri çekerek ulaşabiliriz. Ve tabii ki ait olduğumuz yere dönerek. Bu yer bir defa bulundu mu, artık ihtiyaç duyulduğunda oraya geri dönmek bir parça daha kolaylaşır. Bu tıpkı ilk defa gittiğimiz evi daha sonra çok kolaylıkla buluşumuza benzer. Çünkü yolu öğrenmişizdir artık. Çoğumuz için, içe doğru yapılan bu yolculuk kolay bir şey değildir. Çünkü hayat tecrübelerine iyice dalmışızdır ya da fikir ve inançlara yapışmışızdır. Bu yüzden de bize yolu gösteren işaretleri gözden kaçırmışızdır.

Bizler çevremizdeki albenili şeylere, dış şekillere ve olaylara kendimizi ne kadar çok kaptırırsak, her şeyin özü, şekli olmayan, Saf Kaynağı bulmamız o kadar zor olacaktır. Bizi yeryüzüne bağlayan şey, eşyaya olan bağıllığımızdır. "Eğer bir şeyden acı çekiyorsanız, öncelikle bağlanmış olduğunuz şeyleri arayın. Bu sayede o acının gerçek kaynağını keşfedebilirsiniz." Gerçekten de, eğer acıları dinleyecek cesareti toplayabilirsek, her acı bizim için büyük bir eğitici olacaktır.

Her şeyde güzelliği aramak bizim doğal karakterimizdir. Yeni yağmış kar da, bizim için saf güzelliğe ait özün yansımasıdır. Basit bir kar tanesinde ahenk ve güzellikten başka bir şey görmek mümkün mü? Tıpkı insanlar gibi, hiçbir kar kristali bir diğerine benzemez.

Doğadaki bu zıtlıktan dolayı da bizler birbirimizi daha fazla tanırız. Hayat denen oyunun gizli güzelliğini tamamıyla ifade etmek bütün insanların katılımını gerektirir. Bir kar tanesi, "Ben diğerlerinden daha güzelim." diye bir şey söyleyebilir mi hiç? Bize göre bütün kar taneleri güzeldir. Ama diğer taraftan bütün insanların güzel olduğunu düşünemiyor muyuz acaba?

Yine doğanın kitabına dönelim. Saf, temiz kar sembolünde, her şeyi meydana getiren doğumun özünü algılayabiliriz. Yumuşak, beyaz örtüler içinde olmak, bir zamanlar bizim de ışıktan, formsuz şekiller olduğumuzu hatırlatabilir. Yeni hayatların potansiyeliyle dolu, tezahür etmeye hazır...

Bir süre sonra ise güneş yükselerek her yeri ısıtmaya başlar ve karlar erir. Karlar altında tohumlar korunmakta ve beslenmektedir. Bu sayede hayatın yeni yüzleri olarak ilerde filiz vereceklerdir. Bu sembollerden, kendi varoluşumuza dair bazı anılar bulamaz mıyız?

Evet bizler ışıktan varlıklarız, o bütünsel ışığın ve sevginin kaynağının yansımalarıyız. Çevremize bir bakalım. Her yerde ışık görmüyor muyuz? Hayatın en karanlık gölgelerinde bile bir ışık bulmak mümkün. Aksi takdirde ka-

ranlıklar olmadan ışığı nasıl tanıyabilirdik? Pe-ki, ayrıca kendimizi sadece bir gölge olarak mı görmeliyiz? Bizler aynı zamanda her şeyi kaplayan ışığın kaynağı olamaz mıyız?

İlk başta kendimizi yüce bir ışığın aynadaki yansımaları olarak görmüş olabiliriz. Ama zaman geçtikçe aynı ışığın kaynağı olduğumu-zu fark etmeliyiz. Çiy tanesinin içinde bir okya-nus bulunduğunu, bir mum alevinde ise yüce bir güneşin olduğunu hiç duymadık mı acaba?

Sevgi ışığı kalbimizden çıkıp dışarı yayıldı-ıkça kayalık yerlere bir işaret, bir fener oluve-rir. Bu sayede hayatın fırtınaları arasından ko-runmak için güvenli bir sığınak olur diğer varlık-lara. Bizlerin çevredeki tehlikelere karşı fener-ler inşa etmesi gibi, yüzyıllar boyunca hayatın dikenli yollarında rehberlik edip ışık yayan nice varlıklar da olmuştur.

Gerçek efendi, hem Tanrı'nın farkında ol-malı hem de yürüdüğü yolun ehli olmalıdır. Ya-ni kendini tanımalıdır. Tüm insanların bir bütün olabilmesi için bu gereklidir. Bizim gerçek tekâmülümüz için Bilgi ışığı ile Sevgi ışığı ara-sında mutlaka denge olmalıdır.

(NOTES FROM A NOT-TOO-DISTANT

FLUTE, Vol. IX: Nr 3'den

Çev: Ayhan TOLAYBENK)

İZMİR RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ'NDEN KONFERANS DUYURUSU

DERNEK MERKEZİ

● SALI KONFERANSLARI (Saat:19.30-21.00)

2 MART	Çağlar Boyu Ruhsallık	Reşat GÜNER-Kevser YEŞİLTAŞ
9 MART	İnsanlık Büyük Geleceğini Hazırlıyor	Engin EMİR
16 MART	Toplumsal Yaşamda Alanlar	Kenan YILMAZ-Timur ÖZDEMİR
23 MART	Dinlerin Aşkın Birliği	Hasan SEZER
30 MART	Rüyaların Bilinmeyen Dünyası	Gündüz ÖĞÜT-Oya TİMURDOĞAN

Yer: İzmir Ruhsal Araştırmalar Derneği, İnönü Caddesi No:398 B-1 Daniş Apt.
Susuzdede Hatay/İZMİR Tel: 43 98 54

TÜRK AMERİKAN DERNEĞİ

6 MART Gençlerle Söyleşi

Engin EMİR-Gündüz ÖĞÜT

Yer: Türk Amerikan Derneği, Alsancak/İZMİR
Saat: 12.30-14.30

ADANA (ADRAD)

13 MART Evrensel Yardımlaşma ve Dayanışma Yasası

Hasan SEZER

Yer: ADRAD, Kurtuluş Mah. 304 Sk. Alganlar Sitesi B Blok Kat:1 No:1 ADANA Tel: (71) 54 60 29
Saat: 14.00-16.00

NOT: GİRİŞ ÜCRETSİZ VE SERBESTİR. GEÇ KALINMAMASI RİCA OLUNUR.

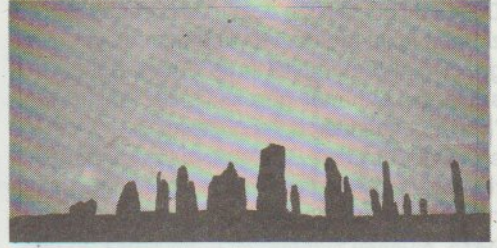
TAŞLARIN SIRRI

Nadia JULIEN Çev: Halûk ÖZDEN

İTALYA'DA , bir zamanlar nazara karşı koruyucu ve kadınların âdet görmelelerini düzenleyici olarak kabul edilen **kızıl mercan** kullanılırdı. **Yıldız taşları** ya da **büyücü kadınların taşları** olarak da tanınan fosilleşmiş madreporlar (üstleri lekeli olanları) kara büyüye karşı koruyucu olarak kullanılmışlardır.

Meteor taşı da Orta Çağ tılsım-kolyelerini ve Britanya'da bulunmuş olan **gougad-patereu** (Kelt dilinde **kutsal tanelerle doldurulmuş** anlamına gelir) adı verilen kolyeleri süslemiştir.

Bir Müslüman için dünya üzerindeki en kutsal nesne olan Kâbe'deki karataş ya da haccer-ül-esved, **bağışlanma taşıdır**. Bu, yaklaşık 30 cm çapında gümüş bir çemberin içine yerleştirilmiş taş bir halka ile biraraya getirilmiş olan ve üzerlerinde kırmızı ve sarı lekeler bulunan ve renkleri de kızıl-siyah olan üç büyük taştan meydana gelmiştir. Asıl rengi beyaz olan ve Tanrı tarafından Hz. İbrahim'e baştan çıkarıcı ibislere karşı sarsılmaz tutumu karşılığında verilmiş olan ve günahların affolması için kendisine sarılmanın yeterli olduğuna inanılan bu taşın, asırlar boyunca milyonlarca inananın günahları ile şarj olup, tıpkı bir gece gibi kararmış olduğu ifade edilmekte-

(Geçen Sayıdan Devam)

dir.

Çin'de taş, ikonografi tarafından yaşlı insanlara sunulmuş imgelerde bir **uzun hayat** sembolüdür. Her yeni yılın onuncu gününde **taşın (shi) yıldönümü** kutlanır; belki de bu, Çin'in değişik bölgelerinde bir zamanlar yaşatılmış olan bir taş kültürünün kalıntısıdır.

Çinliler taşın aynı zamanda bir **güç** sembolü olduğunu da kabul ederler: Çocuğunun bir taş kadar güçlü olması için taş başlı Tanrı'ya yakarılır. Ayrıca, majik bir kudrete sahip olan taş, korkuyu defetmek ve iblisleri kovmak için de kullanılır: Üstünde **taş bunu yüklenmek cesaretini gösterir** ifadesi yazılı taşlar sokak köşelerine yerleştirilmiştir; ayrıca taştan yapılmış aslan heykelleri idarî binaların önüne dikilmiştir.

İnsan bedenindeki taşlaşmalar (safra taşı, böbrek taşı...) kristalleşmiş **Ki** gücüdür. Yoğun zihinsel konsantrasyon da taşlaşmaya yol açar; **meditasyonun** tahayyül edilen kişinin imgesini taşlaştırdığı ve bunun da meditasyon yapan şahsın bedeninde taştan yontulmuş şekilde oluştuğu ifade edilmektedir. Bir efsaneye göre çok yetkin bir Buda rahibinin cesedi yakıldıktan sonra küllerin arasından kalbi hiç zarar görmemiş hâlde bulunmuştur; kendini temaşaya adanmış diğer bir rahibin cesedi yakıldıktan sonra ise, kalbinin içinde hayranı olduğu tanrıçanın bir heykeliğine rastlanmıştır.

Çok eski bir tradisyona göre ayın usullerine itaatsizlik ya da şiddetli bir heyecan veya doğaüstü bir olgunun görülmesi de taşlaşmaya yol açabilmektedir (bu da Lut peygamberin karısının tuz heykeline dönüşmesini an-

latan öyküde yer almıştır).

Simya ideografisi (düşünce yazısı; resimle ya da başka işaretlerle yazma) Büyük Eser'in üç aşamasını, taşın üç görünümüyle eşdeğerli sembollerle temsil etmiştir. Bunlar daha sonra masonluk tarafından da benimsenmiş olan inisiyatik sembollerdir.

Biçimleri bakımından insan cinsel organları ile bağlantılı olan ve eril ile dişil prensiplerin temsilcisi durumundaki taş yapılar da dikkati çekmektedir:

Fallus: Dikilitaşlar ve sütunlar, betiller (*)... Bunlar doğanın yaratıcı eril enerjisinin sembolleridir. Arkadya'da Hermes-Merkür bir ayaklığın üstünde dikilmiş bir Fallus şeklindeki temsil edilirdi.

Uterus: Mağaralar, kuyular, oyuk taşlar, yarılmış taşlar... Tüm bunlar dişil kozmik prensibin aracılığıyla yeniden oluşma (ya da doğurganlık) kudretine sahip olarak kabul edilirler.

Taşlar sembolizminin çifte anlamlı yapısına Amerika yerlilerinde rastlamak mümkündür. Bunlar taştan yapılan silâhlarla bağlantılı olarak taş **tahrip** sembolü olarak kabul etmektedirler. Diğer taraftan, kızıl derili tradisyonu yıldırım ve yağmurun taşıyıcısı olan Batı Rüzgân ile Tanrı'nın kozmik bir görünümünün temsilcisi olan Kayalık arasında bir bağ kurar. Çünkü kayalık da tıpkı fırtına gibi aynı tamamlayıcı görünümüne bünyesinde birleştirir: Tahrip edici sertliğine bağlı olan korkunç görünümü ve tıpkı yağmur gibi, ülkeyi sulayan kaynaklara hayat verdiği için sahip olduğu kabul edilen Lütufkâr görünümü.

Tevrat'ta ve Eski Mısır'da ince (gevrek) ya da yontulmuş taş **hata** ve **imansızlık** sembolü olarak kabul edilir ve tüm yanlışlıkların ana ilkesi kabul edilen cehennem meleğine mal edilir (bu işaret kötülük ve hata prensibi olan Set-Tifon'un hiyeroglifine daima eşlik eder).

KIYMETLİ TAŞLARIN SEMBOLİZMİ

Kıymetli taşlar mükemmelleşmenin ve

(*) **Betil:** Eskilerin Tanrı evi olarak kabul edip taptıkları kutsal taş.

Elmas, ebedî olarak kabul edilir; çünkü içinde dünya ruhu vardır.

karanlıkların ışığa dönüşmesinin sembolüdürler. Tevrat'ta bunlar **hakikati** temsil ederler ve Mısır anıtlarında bunlara **hakikatin sert taşları** adı verildiği görülmüştür.

Apokalips'de (Yuhanna'nın Vahyi) bunlar yeni Kudüs'ü, saf altından kenti, siperleri akik taşından olan ve bunların değerli taşlarla daha da yükseltmiş olan duvarları kenti tanımlarken kullanılır. Bu taşlar akik, safir, kadıköy taşı, zümrüt, sarduan, kırmızı akik, zebrecet, beril, topaz, yıldızlı yeşil akik, yementaşı, ametist'tir. Kentin on iki kapısı on iki incidendir ve kent meydanı da saf altındadır.

Tıpkı Eski Mısır'da Yüce Rahip'in boyunda safir taşından yontulmuş bir tanrıça Mat heykelciği taşıması gibi, İbranilerde de Büyük Rahip'in göğsündeki süslemenin dış yüzünde İsrail'in on iki kabilesini sembolize eden on iki kıymetli taş bulunurdu: Zümrüt (Ruben kabilesi), topaz (Simeon), kırmızı akik (Levi), beril (Judah), lapis lazuli (Dan), kızıl yakul (Neftali), ametist (Gad), akik (Asher), yementaşı (İs-sakhar), alacalı donuk akik (Zabulon), oniks (Josef) ve zebrecet (Benjamin).

On iki sembolik taş, İngiltere kralının kutsallaştırma ayini sırasında kullanılan tacında da bulunur ve buna **zaferi sağlayan hükümdar tacı** adı verilir. Bunlar kralın uygulaması gereken faziletleri temsil etmektedirler: Hükümdarlık (**topaz**), adalet (**zümrüt**), kralın manevî yüksekliği (**sard**), bilgelik ve tedbirlilik (**zebrecet**), cesaret (**kadıköy taşı**), ılımlılık ve kanaatkârlık (**yementaşı**), halka sağlamak zorunda olduğu bolluk (**alacalı donuk akik**),

semavî şeylerin aranması (krizopal), eşkoş-
mama ve saflık(beril), hükümdarın asla terk
etmemesi gereken krallık işlevi (ametist), al-
çak gönüllülük, insan sevgisi ve samimiyet
(oniks).

Kral aynı zamanda sol elin dördüncü
parmağında İngiltere ile evlilik yüzüğü ka-
bul edilen, altın bir halkaya birleştirilmiş ve
üzerinde St. Georges'un haçı kazanmış olan
geniş ve yassı bir yakut taşır.

Siam (Tayland) hükümdarı da majik bir
kudrete sahip olan ve dokuz taştan oluşan bir
zincir taşırdı: elmas, yakut, zümrüt, topaz,
oniks, safir, aytaşı, yementaşı ve kedigözü
(bir tür akik).

Astrolojide de benzerler yasasına bağlı
olarak (karşılıklı oluş yasası - korespondans)
kıymetli taşlar, gezegenler ve zodyak burçları
arasında bağlantılar kurulur.

TAŞLARIN ŞİFA GÜCÜ

Kötülüğü doğuran ama aynı zamanda
onun ilâcını da beraberinde sunan topraktan
elde edilen bu bozulmaz oluşumlar yani taş-
lar, aynı zamanda tedavi edici, tılsımlı ve majik
güçlere de sahip kabul edilmektedirler. Bu,
onlara önceden haber verme, garanti etme ve
iyileştirme gibi nitelikler atfeden Arap ve Doğu
tradisyonları tarafından ifade edilmektedir. İş-
te bu geleneklere göre bazı taşlar ve özellikleri:

Kehribar: Guatr'a iyi gelir. Emici ve ku-
rutucu özelliklere sahiptir. Kuşpalazını, astı-
mı, boğmacayı iyileştirir. Burun kanamalarını
durdurur. Censelliğe (erkek) ve doğurganlığa
(dişil) olumlu etkide bulunur.

Ametist: Sarhoşluktan korur, gut has-
talığını yatıştırır, güzel rüyalar görmeyi sağlar
ve zehirlere karşı bağıışıklık verir.

Beril (*): Göz hastalıklarını, spazmları
ve çırpınmaları (ihtilaç) iyileştirir. Tehlikeler-
den ve yenilgilerden koruduğuna, zekâyı güç-
lendirdiğine inanılır.

Zebecet: Aslan burcunun taşıdır, ka-
rakterleri güçlendirir.

Mercan: Cilt hastalıklarını ve sinir zayıf-
lıklarını iyileştirir; afrodiziyak etkiye sahiptir,

(* *Beril:* Zümrüt kökenli taşların genel adı.

kalbi güçlendirir; gut ve epilepsi hastalıklarını
da iyileştirir.

Kırmızı akik: Savaşta cesaret verici,
öfkeli insanları yatıştırıcı, neşelendirici,
kâbusları önleyici, menfi tesirlerden koruyucu
olarak bilinir.

Kristal: Ruhların birikme yeri olarak da
bilinen kristalin, yağmur yağmasını sağladığı
ve böbrek hastalıklarını iyileştirdiği ifade edilir.

Elmas: İffetin taşı olarak da bilinir. Diz-
ginlenebilmesi imkânsız olan aşırı tehlikeli bir
gücün birikme yeridir. Bunu kullanmaya ce-
saret eden yeteneksiz ve şursuz bir insanı
öldürebilir. Düşmanlardan, fantomlardan ve
uykusuzluktan korur, korkuyu uzaklaştırır, za-
fer verir. Traşlanmış hâli dinsel bezeklerin ya-
pımında kullanılır.

Zümrüt: Hayata güven hissi verir, gele-
ceği görmeyi, kayıp eşyaları bulmayı sağlar.
Epilepsiye, dizanteriye, yüksek ateşe, hafıza
kayıplarına iyi geldiği ifade edilmektedir. Sol
kola bağlandığında büyüü başka yöne çevir-
diği söylenir.

Alacalı donuk akik: Epilepsiye uzak-
laştırdığı, diş ağrılarını durdurduğu, nabız atış-
larını güçlendirdiği ve sindirimi kolaylaştırdığı
bilinmektedir.

Oniks (Alaca somaki, balgamtaşı; Hacı
Bektaş taşı): Kişinin kâbuslar görmesine ne-
den olur; sıkıntılı ve kavgaları davet eder.

Opal: Siyah renkte olanı şans getirir.

İnci: Toz hâline getirilip içildiğinde iyi
bir panzehirdir.

Yakut: Hafızayı güçlendirir, sevinç ve-
rir, kalp için çok faydalıdır, sağlık ve dirilik ve-
rir, kanı artırır.

Safir: Göz ağrılarını geçirir; kalp sancı-
larını, yanık ve iltihap ağrılarını ve dizanteriyi
yatıştırır; cesareti, sevinci ve genel hayatiyeti
artırır.

Sarduan (Kadıköy taşının bir çeşidi, bir
tür akik): Kötü büyüü önceden haber verici
olarak bilinir.

Topaz: Kutsallığın, azizliğin, ermişliğin
taşı olarak da tanınır.

Türkuvaz: Nazardan, boğulmalardan
ve zehirden koruyucu özelliğe sahiptir. Deniz-
cilerin taşıdıkları tılsımdır.

HAYATI ANLAMAK

Hürriyet KALALI

HAYATI genel geçer anlama biçimimiz, onun hep bir sıralı düzen içinde hareket ettiğidir. Halbuki dikkatli bir göz varoluşta, yani tezahür edişte, hiçbir hareketin diğerini beklemediğini fark eder. Tezahürün ya da oluşun mantığı küreseldir.

HAYATI ANLAMAK İÇİN MODELLER KULLANIRIZ

Anlamaya başladığımız şey, hayati anlamak için kullandığımız bütün kavramların, hayati anlamak için daraltmış olduğumuz şuur darlığından doğduğu gerçeğidir. Ama bir icap olarak, insanlık tarihi, hayati anlamlı kılmak için ürettiğimiz, sonra da kendisine esir olduğumuz nice anlayış modelleriyle doludur.

Modelleme çok doğal bir şeydir. İnsanlık hızlı bir şekilde anlayacaktır ki, hali hazırda var olan ve bizi ayakta tutan bütün anlayış modelleri, hayati anlamlı ve devamlı kılmanın doğal bir sonucu olarak oluşturulmuş olup mutlak bir gerçeği ifade etmezler.

KRONOMETRİK ZAMAN, ZAMANIN BİR MODELİDİR

Bu modellemelerden en bağlayıcı olanı zaman hakkındaki modelimizdir. Zamanın geçmişten geleceğe doğru uzanan bir akış içinde olduğu, bizim de böylesine akan bir zamana tâbi olmaya mahkum olduğumuz modeldir. Bugünün normal insanı için zaman, tâbi olunan bir şeydir.

Halbuki, şuurlu varlık, bir icap olarak zaman enerjisinin böyle bir modelini kullanmaktadır. Ve şuur, bu modelin dışına taşacak esnekliği gösterdiğinde, artık zamanın tâbi olunan değil, tâbi kılınan bir enerji olduğu anlaşılmaya başlanır.

BÜTÜN TEZAHÜR ÂLEMİ BİRBİRİNE BAĞLI OLARAK VARDIR

Bu durum, Yönetici İlkenin ya da Ruhun her tezahür edeni içten ve dıştan sarmasıyla kendiliğindedir. Bruno bu konuda şöyle diyor: " *Evren sonsuzdur. Mutlak bir sınır yoktur. Ve evrende kendi âlemimize benzeyen sayısız âlemler ve bunlardan her birinin ayrı merkezleri var. Tanrı, bu sonsuz evrenin her tarafından içsel bir ruh gibi her şeyi kuşatmıştır.*"

Bütün şuur darlığımız, birbiriyle var olan hayatın, birbirlerini içerdiği ve yalnızca bir kısmının doğrulanmasının imkânsız olduğunu göremememizdir. Bilgi seviyesi ne kadar yüksek ya da ne kadar alçak olursa olsun, şuurlarından yansıyan tesir ve bilgiler, kontra alanları, zıt eğilimleri beslemeye yarıyorsa bu iki insan arasında fark yoktur.

DÜALİST DENGELERİN YARATTIĞI GERİLİM ALANLARI İHTİYACIMIZDIR

İnsanoğlunun eşitliği, bütün zıtlıkların düalist bir zeminde bireysellik gelişimine hizmet ettiği, karşıtlığı besleyen her eğilimin karşıtıyla dengeye gelmesinden doğan gerilime ihtiyaç duymak bakımındandır. Bir tek

insan bunun dışında değildir. Çünkü düalist dengelerin yarattığı gerilim alanları ihtiyacı-mızdır.

BÜTÜNSEL BİR VAROLUŞA DAHİLİZ, SAHİBİZ

Bir şeyi öğrenmek için önce onu yaşa-mak gerekir. Birbirleriyle var olan her türlü duygu ve kavramların birbirini içerdiği, yan-lışlık içermeyen doğrunun, doğruyu içermeyen yanlışın bulunmayacağını fark etmek yolu önümüzdeki yoldur. Aynı, izole edilmiş değil bütünsel bir varoluşa dahiliz, sahibiz. Bruno bu konuda şöyle diyor: "Var olmuş olan her şey, evren büyük bir bütündür. Bizim gördüğümüz şeyler bir tek özde tecelli eden türlü görünüş-lerden başka bir şey değildir."

Bu yüzden hiçbir varlık kendini, temas ettiği hayat yüzeyinden ayıramaz ve ondan başka da bir şey değildir. Ve varlık kendini bilmek yoluyla herşeyi bilmek yaradılışında-dır. Neden mi? Bruno şöyle diyor: "Tanrılığı dışımızda değil, içimizde aramalıdır. Çünkü Tanrı evrensel ruhtur. O her şeyi birleştirir ve düzene ko-yar. Evren birer birer alınmış bölümlerinde bir bü-tünlük değildir. Fakat evrensel ruh, bütün bu bölümlerin her birinde bir bütünlük gibi hareket eder."

EŞİTSİZLİK, EŞİTLİKLE İLGİLİ ANLAYIŞIMIZDAKI DARLIKTAN DOĞAR

Her varlık bir bütünlüğü içerir. Ondaki bilgi hiçbir varlıktan eksik değildir. Ve eksik olarak tezahür etmez. Tezahür âlemindeki eşitsizlik, bizim eşitlikle ilgili anlayışımızdaki darlıktan doğar, yoksa eşitsizlik olduğundan değil. Her birimizin içinde parlayan ışık aynı ışıktır ve hep aynı şiddetle parlar. Yaratici gücün ışığına nispetle bir karanlık mevcut değildir. Her türlü karanlık algılarımızda-da, duygularımızda odur, o ışıktır. Buna yö-nelmenin yolu, içe yönelmektir. Bruno: "Oto-rite dışımızda değil, kendi içimizdedir. O düşün-celerimizi idare eden ve ilham etmek için ruhunuz-da parlayan Tanrısal ışıdır." diyor. Bunu anla-mak yine Bruno'nun dediği gibi: "Bu âlemde her şeyin merkez olan bir daire ve daire olabilen

Hayatı anlayan, Tanrı'yı anlar gibidir.

bir merkez olduğunu anlamaktır."

Bunu anlamak tezahür âlemindeki bü-tün iradelerin Mutlak denge ve ahenge işaret ettiğini anlamaktır. Bruno'ya göre: "Varlığın bütün çatışkuları, türlüölükleri, sonsuz özde her-hangi bir değişme olabirliğine uğramaksızın bir birlik ve ahenk teşkil ederler."

ŞAHSİYETLEŞTİRİLMİŞ SEMBOİK TANRI, BİR ANLAYIŞ KAPASİTESİDİR

Böyle bir perspektife esneyebilmemize engel olan anlayış modellerimizden biri de Tanrı'nın varlıktan bağımsız, objektif bir şahsiyeti olduğu hakkındaki yaygın kanaat-tir. Tanrı'nın bugünkü şahsiyetleştirilmiş sembolik anlamının bir anlayış kapasitesi ol-duğunun ortaya çıkması ve varlıktan bağım-sız bir Tanrı ve Tanrı'dan bağımsız bir varlı-ğın anlamsızlığının ortaya çıkmasıdır ki, bu perspektifin rüzgârları yelkenimizi doldura-bilsin. Bruno'nun dediği gibi: "Tanrılığı kendi benliğimiz dışında aramanın mümkün olmadığını" fark etmektir önemli olan.

EVREN SONSUZ BİR İLKENİN GELİŞMESİNDEN İBARETTİR

Ve böylece ilk defa olarak varoluşuyla ilgili acizlik duygusu varlığı terk etsin ve kendi bütünlüğüne kavuşsun.

DEVRE SONU İNSANLIĞI

Nurettin ERSOY

NEDEN varız? Niçin şu küçücük planette yaşıyoruz? Ne yapmaktayız? Aslında ne yapmamız lazım? Bütün bu soruların amacı "**Dünya üzerinde yaşanan beşerî hayatın sırrını yakalayabilmek.**" Yaşamamız bir amaç mı, yoksa sadece küçücük bir araç mı? Bu gidiş-gelişler niye? 7 000 yıldır yaşanan bu kargaşa, bu telâş, dejenerasyon alanları, semavî müdahaleler (dinler) ve git-tikçe artan büyük bir sûrat... İçlerde filizlenerek büyüyen parçalanmalar, giderek toplumlara kadar yansıyor. İnsanlar artık kendilerine küçük hedefler bulma peşinde-ler. Bu hedeflere ulaşabilme çabası gösterirken, savrulup duruyorlar.

ARAÇLAR ve AMAÇLAR

Hedef sandığımız ve amaç hâline getirdiklerimiz, aslında bir sonraki merhaleye araç olduğunu fark etmiyoruz bile. Geriye dö-nüp baktığımızda, büyük bir hırsla bağlandığımız amaçla-rın, elde edildikten sonra, daha ilerideki bir hedefin aracı olduğunu anlarız. Lise son sınıftaki bir öğrencinin

en büyük amacı, liseyi bitirmek gibi görünse de, aslında o amaç iyi bir fakülteye girmenin aracını oluşturmaktadır. Fakülteyi bitirme amacıyla olan bir genç için, bu amaç aslında askere gitmesinin veya evlenmesinin bir aracıdır. İyi bir evlilik yapış, iyi bir yuva kurmayı kendine en büyük amaç olarak gören bir kişi için bu amaç, yine çoluk çocuk sahibi olmanın ve daha sonraki hedeflerinin aracını oluşturmaktadır. İşte yaşantımıza bu perspektif içinde bakarsak, bizlere amaçlarımız gibi görünen her aşamanın, daha ileriki aşamaların araçları olduğunu anlamış oluruz. İstiraplarımızın kaynağı, aracı amaç bilmekte direnmektir. Bağlandığımız ve en büyük kabuklarımız olan ve bizlere amaç gibi görünen aşamaları iteleyip, onların birer araç olduğunu idrak etmek, varlık gelişmesinde önemli bir yer tutar. Bir insan yaşamındaki tüm aşamaların, bir sonraki aşamanın aracı olduğunu fark etse bile ölümü son durak zannedebilir. Halbuki asla bir son olmayıp, çok önemli bir aşamanın başlangıcı olan ölüm de yeni bir boyut yaşamının aracı durumundadır. Bu sonsuz skala içindeki gidiş, varlığın iyice idrak etmesi gereken sonsuzluk kavramını gündeme getirmektedir.

SONSUZLUK...

Sonsuzluk kavramı, bilimin beşeriyete yüzyıllardır anlatmak isteyip de, yanlış anlattığı bir kavramdır. Fizik plân imkânlarının dışına bir milim dahi çıkmamış olan bilimin, anlatmaya çalıştığı sonsuzluk kavramı ile kâinat bilgisinin sonsuzluk kavramları aynı mı? Fizik plânın kısır, yetersiz, kaba imkânları daha doğrusu imkânsızlıkları ile sonsuzluk ancak bu kadar anlaşılır. Beşer için sonsuzluk, erişemeyeceği nokta ile sınırlıdır. Yani beşerin sonsuzluk kavramı bir sınır, bir limit, bir ölçü ifade eder. Bir düşünelim; okullarda bilimin bize öğrettiği "0" ile " ∞ " (sonsuz) arası ifadesi nedir? Herhangi bir sınırı ifade etmiyor mu? " ∞ "dan " $+\infty$ "a kadar derken, yine sonsuzlukla çevrili iki uç sınırdan söz etmiyor muyuz?" "Ne kadar?" sorusunun cevabı olan bu ifadeler, kâinat bilgisinin sonsuzluğu ile bağdaştırılmaz.

Gerçek sonsuzluk, kâinatın her zerresinde var olan ve yaratılmışlığın en önemli özelliği olan bir olgu. Yaratılan ve Yaratılmış (Varlık) denince, akla hemen, gerçek sonsuzluk ve o sonsuzluğun içindeki sonsuz skala ve çeşitlilik; sonsuz imkânlar, olasılıklar gelmek-

BÜTÜNDEKİ YERİMİZİ ARIYORUZ

tedir. Makrokozmosdan, mikrokozmosa, fizik plân imkânlarımızla algıladığımız her sonsuz noktada, yine sonsuzluğu kucaklamaktayız. Makro ve mikrokozmosların, erişebileceğimiz en uç noktaları; işte bizim sonsuzluğumuzun sınırları oldu bile. 20. yüzyılın en yetenekli uzay gözlem cihazları ile makrokozmosu, kuantum fiziği ile mikrokozmosu keşfetmek, gerçek sonsuzluğun nerelerine ulaştırabilir ki bizi? Sonuçta, bilimin, ancak milyonlarca kez güçlendirdiği beş duyumuzun algılayabildiğinin ötesine geçememektyiz.

İşte gerçek sonsuzluk, ancak beş duyunun ötesinde kavranabilen, algılanabilen, belki de asla kelimelerle anlatılamayacak bir olgu; hissedilen, kavranılan, mantalde oluşup asla kelimelere dökülüp de kabalaştırılmayan bir olgu; sonsuzluk, gerçek sonsuzluk, içimizdeki sonsuzluktur. Onu görmek yeteneğini kazanmak için çok çalışmak lâzımdır. Hatta, beşer olarak bizlere göre, o bile, içimizi kaplayan, ulaşılamayan, sonu olmayan, sonsuzluktaki en yakın uzaktır. Beşerin gerçek sonsuzu olan, bu sonsuzluktaki en yakın uzak, her beşer varlığı için farklı nitelikler gösterir. Sonsuzluk, sonsuz dairelerden oluşur. Sonsuz daire içinde, bir sonraki bir öncekinin sonsuzu olan iç içe daireler. Her şey büyük dairenin, sonsuzun, yani Tanrı'nın içinde fakat her daire kendi içinde sonsuz.

Her aşılın dairenin sonsuzluğu daha büyük, daha yüce, daha geniş. Kimi bu iç içe daireleri dik bir doğru ile aşar, kimi her dairede ihtiyacı oranında dolaşarak bu yolu aşar. Ancak, er geç bu yol aşılacaktır. Bu sonsuz yolun aşılmasındaki en önemli aşamalardan olan dünya yaşamı, varlığın bu sonsuz yolculuğuna bir araç oluşturmaktadır. İnsanlık içsel olarak bu durumun farkına varmaya başlamıştır. Artık beşeriyet beş duyunun algılama sınırlarıyla yetinmemektedir. Onun ihtiyaçları, artık duyular ötesindedir. 7 000 yıllık dönemin son aşamasında insanlık bu durumunu sezer hâle gelmiştir. Zaten 7 000 yıllık geçmişindeki hazırlıkları, onu bugüne getirmiştir. Bugün insanlık, feryat edercesine ve gittikçe yaygınlaşan bir tarzda içselliğini dışarı çıkarmak istemektedir.

Bu feryatları duymak için ayrıca çaba göstermeye gerek yoktur. Zaten ne yana bakılsa görülebiliyor. Bütünden ayrılmış olan her parça, bütündeki yerini almak için feryat ediyor. Beşerin içindeki sır kapısı aralandığında, karşıdaki kocaman tablonun parçalarını, ıstıraplar içinde toplamaya çalıştığı görülüyor. Bizler için sonsuzluk ifadesi olan bu tablo, kendisine ait olan, paramparça olmuş bu parçaların güçlerinin artık azaldığının farkında. Böylesine bütünden uzaklaşmış, sonsuzla ilgisini koparmış ve

un ufak olmuş, nerede ise ait olduğu bütünden habersiz, hatta inkâr edercesine uzaklaşmış olan beşerin, tekrar toplanışı muhteşem bir operasyon ile gerçekleştirilecektir. Bu operasyondaki itina, sevgi ve ilkelere sadakat aslında, ne şaşkırtıcı bir organizasyon olduğunu açıkça gösteriyor.

İşte, beşerin içsel sıkıntılarının keşfedilme devirlerini yaşamaktayız. Bu arada, bu içsel sıkıntılara geçici su serpmeler, dolambaçlı yollardaki arayışlar ve bütün bu aldatmacalar içinde kayboluşlar. İnsanlık artık ne ile karşı karşıya olduğunu, çizdiği sonsuz yayı takip ederken, başladığı noktayı, geldiği yeri ve varacağı nihayeti açıkça bilmek istiyor.

Beşerin bu içsel feryatları, şimdiye kadar kendisine gösterilenlerin üzerindeki kalın perdeyi aralamayı amaçlamaktadır. Herkesde çeşitli şiddette gelişen bu içsel kıpırdanma, insanlığa vazifesini hatırlatma görevini yerine getiriyor. İnsanlar yaklaşan varlığını artık açıkça belli eden Yüce bir ışığın sanki özlemi içindeler. Ve sanki, savruldukları o bütünde tekrar yerlerini almak için bu Yüce ışığın gerekliliğini biliyorlar.

Tohumları herkesin içine ekilmiş olan bu Yüce ışığı hissedenerler, yerlerinden birer ok gibi fırlayıp, vazifelerini bir anda hatırlayıp idrak etme yollarındalar.

İşte insanlık, bu Yüce ışıkla, tüm sır kapılarını ardına kadar açarak, ne ile muhatap olduğunu ve kendinin ne olduğunu apaçık görebilecektir.

DEĞİŞİM İNSANININ ÇIKMAZLARI

Nurgül COŞKUN

DEĞİŞİM devrindeyiz. Binlerce yıldan beri özenle geliştirdiğimiz bireyselliğe ait mantalite değişime uğramakta. "Bireysel mantaliteyi, düşünce şeklini neden değiştirelim, buna ne gerek var?" diye sorulabilir. Bunun için önce Dünya yaşamının amacını, yani dünyada bulunuş maksadımızı belirlememiz gerekir.

Dünya yaşamının amacı, Dünya maddesinin ve maddesel kanunların bilgisini elde etmektir. İçinde bulunduğumuz devre bu faaliyetin tamamlanmak üzere olduğu bir devredir. Bu aşamadan sonra, ruhsallığın egemen olduğu evreye geçilecek ve artık ilişkileri ruhsal olan düzenleyecek ve belirleyecektir. Mantalimiz, maddesel yasalara göre değil, ruhsallığa göre maddeye hareket verecektir. Şimdiye dek dinler dahil hiçbir kurum ruhsallığı işlememiş gibidir.

Dikkatle ele alınacak olursa, bütün kutsal kitaplar beşerî ilişkileri düzenler. "Çalmayacaksın, zina etmeyeceksin, öldürmeyeceksin, yalan söylemeyeceksin..." gibi şartlar bütün dinlerde ortak ve bunların hepsi maddesel yasalarla alâkalıdır, maddesel ilişkilerin düzenlenmesidir.

DEĞİŞMEK, DUYGULARIMIZI KONTROL ALTINA ALMAKTIR

Girişim hâlinde bulunduğumuz önümüzdeki döneme uyum sağlamak için insan değişmek zorundadır. Ve bu konuda insana kendinden başka kimse yardım edemez.

Maddenin bilgisini, yine maddenin üzerimizdeki etkisini kontrol etmekle elde edebiliriz. Bunun için de fizik âlemle itibatımızı sağlayan duyguların kontrolü gerekmektedir. Duyguların kontrolü, duyguların kullanılması, bırakılması demek değildir. Beden duygulardan örülü olduğuna göre, bedeni bırakmadan duyguları bırakmamız söz konusu olamaz.

Duyguların kontrolü, duygulara yapılan basıncın-etkinin farkında olmak ve bu etkinin istediği cevabı verebilmektir. Bu da ancak duygulara yapılan basınca tahammül etmekle elde edilebilir. Yani, dışarıdan gelen her türlü tesir, duyu ve duygularımıza etki edeceğine göre önce bu etkiye tahammül göstermeyi bilmeliyiz. Çünkü tahammül edemediğimiz etkilere hâkim de olamayız. Ancak bundan sonra o etkinin getirdiği, bilgiyi alabiliriz. Acıysa acıyı yaşayarak, sevinçte sevinci yaşayarak, o etkiyi hissederek, bizdeki hangi alanla ortak olduğunun araştırmasını yapmalı ve onu

kontrol etmeye çalışmalıyız.

Duyulara ve duygulara yapılan basınç, bizde bir ortak alan bulmasa, bizim üzerimizde etkisi olmaz. O basıncın-etkinin bizde muhakkak aydınlatmak istediği ve kontrol etmemiz gereken bir durum vardır. Ama, biz genellikle, dışarıdan yapılan etkilere karşı, tepki tarzında cevap veririz. Bu ise maddenin esiri olmak demektir.

ESNEKLİK KAZANMALIYIZ

Eğer duygularımıza hâkim olabilmek istiyorsak, dayanıklılık ve tahammül gücümüzü geliştirmek zorundayız. Dayanıklılık gücümüzü geliştirdikçe esneklik kazanmamız söz konusu olabilir.

Genelde ise duyuların ve duyguların tatminine yönelik yaşanıldığı için haz-elem ikilisi içerisinde yalpalar dururuz. Halbuki duyu ve duyguların tatminine yönelik yaşamak, varlığın kendi kendisini sınırlaması ve değişime karşı ayak diremesi demektir.

"Şundan hoşlanırım, şundan hoşlanmam... Bu benim karakterimdir, yapımdır, farklı davranmam." diye tavrlandıığımız sürece hayata bakışımız dar açılı kalır. Bakış açımız ne kadar genişlerse, duyacağımız ıstıraplar o kadar azalır. Çünkü ıstırapların asıl nedeni esneksizliğimizdir. Esneklik ise tecrübelerle, olaylar yaşamakla elde edilir. Duyguları-

nın haz-elem ikilisi içerisinde bulunan insan, duyu ve duygularının tatminine yönelik yaşayan insandır ve bundan dolayı olaylardan kaçır. Böylece, tecrübe ederek oluşturduğu kanaatlerini bir başka olay içinde tekrar tecrübe ederek, olayın değişik bir boyutunu elde etmek fırsatını kaçırr. Yani, önceki kanaatini elde ettiği zaman-ortam şartları değiştiği hâlde, yeni zaman-ortam şartlarının getirdiği bilgilere uyum sağlayamadığından; atamadığımız kanaatler, önyargılar, inançlar mantalinde kalır.

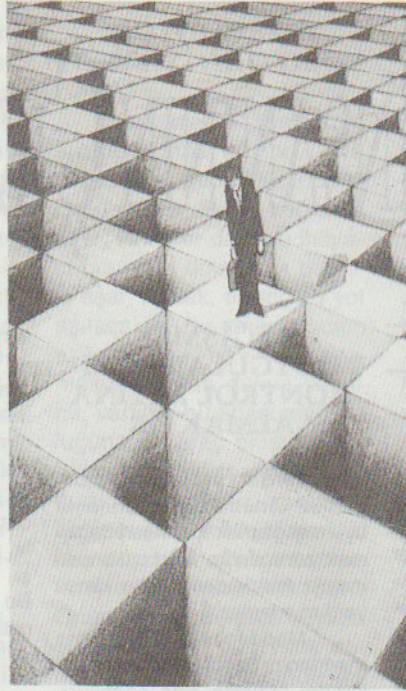
Yeni olana açık olmama durumuna biz **mantal kirlilik** diyoruz.

Bir müddet bizim gelişimimizi sağlayıp, daha sonra koşullar değişmesine rağmen değiştiremediğimiz fikirler mantal kirlilik oluşturur.

Mantal kirlilik, değişim insanının çıkmazlarından biridir. Zaman ve ortam şartlarının değişimine, gelişimine paralel olarak terk etmemiz gerektiği hâlde terk edemediğimiz duygu, düşünce, fikir, inanç, kanaat gibi zihinsel unsurları, değişen zaman-ortam koşullarına uygun hâlde getirmenin yollarını bulmalıyız. Bunu da yeterli esneklik kazanmakla yapabiliriz. Esneklik de öncelikle duyguların kontrolü ile kazanılır.

BÜTÜN'DEN AYRI DEĞİLİZ

Bir de kendini farklı görme durumu var. Bir prizmadan geçen beyaz ışığın değişik renkteki ışınlara ayrılmasında nasıl çokluk görünümü var değil mi? Halbuki her bir renkteki ışın aynı ışının değişik frekanslardaki görünümüdür.

En büyük çıkmamız, kendimizi Bütün'den ayrı sanmak

İşte her birimiz kendimizi ayrı bir renk kabul ederek hareket ederiz. Aslında öyle bir ayrılık, farklılık yoktur. Hepimiz Bütünsel varlığın Dünya plânetinde -şimdilik tam bir şuurluluk içerisinde olmasa da- fonksiyon gören birer ünitesiyiz. Maddesel yasaları öğrenmek için "sen, ben, o" şeklindeki gibi görünen bir durumda bir vazife yerine getiriyoruz. Her bir insan, Dünyanın genel alanıyla uyum yapma çabası yapmaktadır. Sosyal kurumlar, aileler, iş, meslek, cinsiyet, anne, baba ya da çocuk olma durumlarının hepsi Dünyanın genel alanıyla uyum yapma alanlarıdır.

Diyebilirsiniz ki, "Nasıl ayrı değiliz? Ben; Fatma'dan, Ebru'dan, Ali'den vs. ayrı düşünüyorum, ayrı meslektenim, bedenlerimiz görünüşlerimiz farklı." Bu görünüm farklılıklarını daha da

çok sıralayabilirsiniz. Durumu kaba seviyeden ele alarak inceleyelim: Biyoloji kitaplarından bilirsiniz ki tüm organizmaların yapı taşları proteindir. Proteinler amino asitlerden, onlar da $O_2-H_2-C_2-N_2$ den (oksijen, hidrojen, karbon, azot gazlarından) oluşur. Onlar da atomlardan; atomlar da elektron, proton, nötron vs. den oluşur. Onlar da enerjiden oluşurlar. Bir defa, burada gördüğümüz gibi bedenlerin yapılarında bir Birlik var. Birer ilke tatbikat alanları olan mesleklerin farklı olması kişilerin farklılığını değil, tatbikat alanlarının değişikliğini gösterir. İnsanlar o alanlarda tatbikat yaparlar: Esneme, uyum yapma ve diğer ilke tatbikatları... "Ben mühendisim, sen doktorsun, arada fark yok mu yani?" Evet, yok. Çünkü bir defa ifade yanlış. İnsan mühendis ya

da doktor olmaz. O meslekleri yürütür, uygular. Yani onlar birer araçtır. İnsan aracını nasıl kendisi kabul edebilir ki? Kısaca hepimiz bir lâmbadan çıkan ışınlar gibiyiz. Birbirlerimizden farklı değiliz.

Çevremizde olan biten herşey de, bir vazife üzerinde çalışma ameliyesidir. Bu nedenle başkalarını küçümseyemeyiz. Çünkü herkes kendi şartlarına göre davranmaktadır. İnsanları kendi ölçülerimize, yani kendi zaman ve ortam şartlarımıza göre değerlendiremeyiz. Aslında önce kendimizi değerlendirmemiz gerekir. Kabuk mu bağlamışız, yoksa esnek bir insan mıyız? Duygularımızı ne ölçüde kontrol edebiliyoruz?

Değişim insanının en büyük çıkmazı, araçları amaç sanmasından kaynaklanır.

BEYİN + DÜŞÜNCE + ENERJİ = ŞUURLULUK

ENERJİ kelimesiyle kastedilen, sonsuz hiçbir şeyin var olmadığı o Mükemmel, Tanrısal Enerjidir. Bu enerji Evrenin Kudretidir, her şeyi içine alan Tanrı Gücüdür. Doğmamış bir bebeği göz önüne alın. Onun şekillendiği yer, annesinin bedenidir. Bütün fiziksel organları, yuvasını terk eder etmez gerekli fonksiyonların yerine gelmesi için, mükemmel bir düzenlilik hâlinde biraraya getirilmiştir. İşte Enerji, bu küçük embriyonu daha sonraki özgür yaşamına hazırlayan etkendir. Bu fiziksel kütle için bir bölümünü de beyin oluşturmaktadır.

Dünya yaşamımızın gereği, bizim hem bedensel hem de ruhsal olarak bağımsız bir hayat sürdürmemiz için bedensel ihtiyaçlarımız bulunmaktadır. Bilimsel gelişimin çok hızlı bir şekilde sürdüğü günümüzde, fizik beden işleyişini kavramak çok kolaydır. Çünkü bilim, insan beynine benzer biçimde çalışan bilgisayar türünden yaratıklar meydana getirmeyi başarmış durumdadır. Çok daha yüksek boyutlara mensup sistemlerde (gezegenlerde) fizik bedenlere ihtiyaç yoktur. Bu nedenle enerji Kendi Yasasını çok farklı bir

biçimde yayar. Ancak Üç Boyutlu Yasaya bağlı olarak canlılığını sürdüren, dūalite gezegeni Dünya'da yaşayan insanlar olarak bizler, tanrısal insan hâlinde yaşamanın yollarını bulmak zorundayızdır.

Beyin, beden enerjisi çekmesi ve bu enerjiyi bedenin her yerine dağıtması için kullanılan organik bir maddedir (tıpkı kalp, akciğerler vb. gibi). Bu işlem sayesinde bu gezegende fonksiyon görebilmektedir. Yani beyin, beden elektrik sistemidir! Fizikteki elektrik gibi, gerekli parçalar birbirlerine uygun bir şekilde bağlanmayıp harekete geçirilmezse, beden denen âlet düzgün bir biçimde çalışamayacaktır. Gördüğümüz gibi, önemli olan beynin kendisi değil, beyni kudret ve canlılıkla destekleyen enerjidir, Tanrısal Enerjidir. Bu enerji ise Evrenin Tanrısıdır, bütün evrensel sistemleri birbirine bağlayan etkendir. Bu enerji aynı zamanda Işık Dünyasına hizmet etmektedir, tıpkı Yeryüzüne hizmet ettiği gibi. Tüm EVRENE!.. Yeryüzünün tek farkı, "fiziksel" bir sistem oluşu nedeniyle, onun, Tanrısal Enerjisi üzerindeki milyarlarca, trilyonlarca varlığa iletmek için bir aracıya ihtiyaç duymasındır. Ve bu aracı da

ilk aşamada beyindir.

Genel bir kaniya göre, beynin fonksiyonu durduğunda beden ölür. Ancak daha belirgin bir ifadeyle söylemek gerekirse, enerji beyne ulaşmazsa, beden hayatini kaybeder. Beyin, Tanrısal Enerji olmadan çalışmaz.

Beyin ile yüksek benlik (ruh) arasında nasıl bir bağlantının olduğu bizler için bir bilmecedir. Ruh, fizik bir gezegene girerken mutlaka o gezegenin fiziksel bir formuna bürünmek zorundadır. Temel olarak "maddeden" oluşan bir gezegende, ruh kendisini göstermek ve fonksiyonunu o fizik sistem içinde normal olarak yapmak amacıyla bir aracı kullanmalıdır. Yani deyim yerindeyse, ruh o araç içindeyken "hapse girmiş" bir hâldedir. Fizik-ruh sistemini faaliyet hâline geçiren kıvılcım bu ruhtur. Bu "Kıvılcım Ruh" o beden denilen araç içinde kapalı kaldığı sürece, beden, ruhun mükemmel plânına göre fonksiyonunu görecektir. Beyin ise ruh tarafından ateşlenen "motordur". Bu "elektriksel" birim, her hareketine yön verici biçimde beden değişik bölümlerine mesajları gönderecektir. Beynin bir tarafı, fiziğe ve uygulamalara ait hizmet görürken, diğer

tarafı da ruhsal ve sezgisel fonksiyonlara hizmet eder. Örneğin sevgi, Bedenin Kalbine, oradan da Evrenin Kalbine bağlı olan Ruhsal Davreler aracılığıyla ruh tarafından ateşlenir. Bu nedenle Kalp daima bir sevgi sembolü olmuştur. Çünkü beynin o bölümünü oluşturan enerji, Evrensel Kalpten çıkarak büyük bir hızla bu beyne, daha sonra da çok güzel ve ruhsal olan "duyguları" gönderen fizik kalbe ulaşır. Sevgi, Ruhsal Şuur, Mantal Cevaplar, Kozmik İletişimin hepsi de, beynin o bölümünü (çoğu insanda sağ taraf) ateşleyerek, fiziksel ve ruhsal tepkilere yol açan enerji tarafından meydana getirilir.

Tıpkı normal hayattaki gibi, beynin zıt tarafı Tanrısal Enerji tarafından meydana getirildiğinde tepkiler harekete geçirilir. İnsan denilen varlığın bütün çalışma mekanizmasını bu enerji oluşturmaktadır. Tanrısal Enerji, o olmadan, beynin her iki tarafının da fonksiyon göremeyeceği harekete geçirici güçtür.

İnsan bu gerçeklerin tamamen farkına vardığı zaman, düşünce ve enerjinin aynı güç olduğu anlaşıldığı zaman ve bu şuurulluk içinde bu gücü hayatında kullandığı zaman, Dünya geze-

geninde sürdürülen yaşam, dengeli ve eşit bir ruhsal yaşam hâline gelecektir. İnsanoğlu, yaşamakta olduğu gezegen üzerinde kendisini düzgün bir şekilde yönetmek amacıyla, yere daha sağlam basan, ruhsal şuurulluğa sahip bir varlık olacaktır. Bu şuurulluk tamamen yoğunlaşmış beden dağıldığı zaman bu Düşünce-Ruh, kendi gücünü BİLEREK kullanmaya devam edecektir. Çünkü kendisiyle, Evrensel Tanrı Enerjisiyle, yani Tanrı Kudretiyle yeniden birleşecektir.

Eski kutsal metinlerde sözü edilen "Hayat Nefesi" bu Tanrı Enerjisidir. Yeryüzü boyutuna girerken, deyim yerindeyse, "uzatılmış" bir kordonla birlikte gelirsiniz. Bu Kordon sizi, bir parçası olduğunuz **enerji kaynağına** bağlar ve Dünyada kaldığınız sürece, Sevgi Enerjisiyle hem bedensel hem ruhsal yönden sürekli beslenirsiniz. Fiziksel olarak var olmaktan çıktığınız zaman ise, Tanrısal Enerjiniz, Bütünle yeniden birleşir.

Her varlığın amacı tekâmül etmektir. Yeryüzü bir eğitim istasyonudur, Tecrübelerin Öğretmen olarak işlev gördüğü bir okuldur. İşte beynin işlevini anlamış biri olarak, bizim sorumluluğumuz bizlere yönelik her dersi

öğrenmek amacıyla bu "Motorun" her iki yanını da kullanarak DENGELİ geliştirmektedir. Eğer "dünyasal" yanımız çok fazla aktifse, düşünce işlemlerimizi sezgisel ve ruhsal yanımıza yönlendirebiliriz. Bu en iyi şekilde gevşemeyle, düşünce yoğunlaşmasıyla ve meditasyonla gerçekleştirilir. O alanda güç kazanmak için uygun müzik kalıplarını ve sanat formlarını kullanmak yararlı bir yöntem olabilir. Burada yapılacak şey Tanrısal Enerjiyi oraya yönlendirmek ve beyin dalgalarını o alandan daha derin ve daha anlamlı şuurulluğa doğru kaydırmaktır.

Fizik bir dünyada yaşamakta olduğumuz için, pratiğe dayalı düşüncelerimizin egzersiz yapması gereklidir. Eğer eterik, ruhsal bir aşamada çok fazla tortumuz varsa, beden ile ruh arasında denge ve uyum geliştirmek amacıyla enerjileri arasıra pratiğe dayalı beyne yönlendirebiliriz. Bu dengeleme yoluyla, bizi ÖZGÜR duruma getirmek için gerekli bütün dersleri öğrenerek, mükemmel bir karakter geliştirebiliriz.

(NEW AGE TEACHING,
Sayı: 258, Kasım-Aralık
1992'den Çeviren:
Ayhan TOLAYBENK)

KKTC METAPSIŞİK ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ'NDEN

KONFERANS DUYURUSU

DERNEK MERKEZİ (Saat: 14.00-16.00)

6 MART Gençlerle Söyleşi
20 MART Kaset Dinletisi: E. ARIKDAL, Sali Konferansı
27 MART Video Gösterisi: E. ARIKDAL, Sali Konferansı

Yer: **KKTC M.A. Derneği** Namık Kemal Meydanı Naim Efendi Yolu No:2 Magosa/KIBRIS

KIBRIS SANAT DERNEĞİ (Saat: 16.00-18.00)

13 MART Yaşamın Amacı Nedir? (ARAD Üyesi) Esen TÜNERİ

Yer: **Kıbrıs Sanat Derneği** Surlarıçı/Magosa-KIBRIS

NOT: GİRİŞ ÜCRETSİZ VE SERBESTİR. GEÇ KALINMAMASI RİCA OLUNUR.

Kendini Bilmek

Selman GERÇEKSEVER

(Geçen Sayıdan Devam)

A alışkanlıklar

Fizik enerjisi doğru dürüst kullanamamaktan kaynaklanan alışkanlıklarımızın zıddına hareket etme yollarını zaman zaman denemeliyiz. Alışkanlıklar bizi değil, biz onları yönetiyor olmalıyız. Onlarla yavaş yavaş oyun oynar gibi oynamaya başlamalıyız. Kuşkusuz bu ilk başlarda rahatsızlık verecektir. Ama rahatsızlık duyan nefsimizden başkası değildir. Onun eğitilebilmesi için bu rahatsızlıklara alışması gerekir. (Dünya rahat yeri değildir. -Arap Atasözü)

Alışkanlıkların ele alınması kendini tanıma uygulamasında önemlidir. Çünkü kendini bilmeyen insan, başka bir deyişle büyük ölçüde nefsinin itilimleriyle yönlendiriliyor demektir. Bu nedenle birçok şeyi alışkanlık hâlinde otomatik olarak yapar. "Alışkanlık hâlinde yapmak" ise, şuursuzca yapmaktır. Alışkanlıkların tersini yapmak nefse muhalefetin pratiğidir. Kendi kendisine (nefsine) muhalefet edemeyen insan güçsüz insandır.

Arzular, İstek ve İhtiyaçlar

Kendini bilme çalışması çerçevesinde bedenle (ve eğer varsa) beden ötesiyle ilgili istek ve ihtiyaçlarımızı da ele almalıyız: İstek ve arzularımız daha çok nelerle ilgili ve nelerden kaynaklanıyor? İhtiyaç olarak neleri öne sürüyoruz? Bunların ne kadarı gerçekten gerekli, ne kadarı gereksiz ve yapay ihtiyaçlar? Bunları önce tanımak, saptamak, sonra da teker teker kontrol altına almaya çalışmak kolay değil. Bir bakıma zorla kendi rahatınızı kaçırıyor, sıkıntıya, ıstıraba sokuyorsunuz kendi kendinizi. Ama bu, dikkat edilirse, bile bile ıstıraba girmektir. Başka bir deyişle, "maksatlı ıstırab"; aydınlanma, şuurlanma yolunda, kendini keşfetme yolunda maksatlı ıstırab...

Ahlâksal Hayat

Eflâtun asırlarca önce istek ve ihtiyaçlar konusunun önemini, "ahlâksal hayat" kavramını açıklar-

ken bakın nasıl ifade etmiş: "Bedenle ilgili istek ve ihtiyaçları kontrol altına alarak, beden içinde ruhsal hayat yaşamak..." İstek ve arzularımızın perişan manzarasından oluşan çevremize baktığımız zaman Eflâtun'un bu ifadesinin ne kadar geniş kapsamlı ve mesaj taşıyıcı olduğunu anlayabiliriz.

Kendini bilme çalışmamız çerçevesinde, ihtiyaçlarımızı dikkat edince, göreceğiz ki, bunların pek çoğu yapaydır. Bunlardan bazıları terk edildikçe, daha üstünleri onların yerini alır. Bir şeyleri terk etmek, beden kontrolüyle başlar. Zaten, terk edilebilecek olanlardan başkaları terk edilemez.

İsteklerimize gelince: Pek çoğu bedenden kaynaklanır. Halbuki esas istek, ruhun kendi özüne düşeni yapma arzusu ve ateşidir. Bu ikisini ayırmak gerek. Aksi takdirde arzuların çokluğu altında ezilmek kaçınılmaz sonuç olur. Çünkü kendini bilmeyen insan ağgözlüdür. İsteklerinin, arzularının ve ihtiyaçlarının ardı arkası gelmez. Ağgözlülük dünya beşerinin en belirgin özelliklerinden biridir. Önemli olan, arzulara irade ile sahip olmaktır. Arzu ve isteklerin kaynağı astral bedendir. Astral bedeninin vibrasyonunun yükselmesiyle arzu ve istekler en aza indirilmelidir. Aslında arzu olmadan ruhsal evrim olmaz. Arzu itici güçtür. Bu itici güç, irade beyanı ve tercihten ibarettir. Fiillerimiz de arzularımızın ve irademizin sonucudur. Bu nedenle hayrın da şerrin de sebebi insanın kendisidir.

İşte, kendini tanıma çalışması ve uygulaması yapacak bir kimsenin büyük ölçüde meşgul olacağı bir alan: Arzular ve istekler. Böyle önemli bir konuda ele alıp meşgul olacağımız yanlarımızı doğruya en yakın tanımlarıyla ele almak; irade (uygulamamız ilerledikçe), onların kökenlerine inmemizi kolaylaştıracaktır. Bu kısmı Sultan Veled'in bir sözünü bağlayarak tutku ve özdeşleşmelerimize geçelim: "Muradın Tanrı'ya kavuşmak ise, şahsi isteklerini bırak." (8).

Tutku ve Özdeşleşmelerimiz

Kendimizi tanıma yolunda hızımızı kesecek en önemli engellerden ikisi; tutkularımız ve özdeş-

8- MAARIF, Sultan Veled, Milli Eğitim Basımevi

leşmelerimiz. Hayatta birçok bağlantılarımız vardır. Bu bağlantıların bir kısmı hırsla takviyedir, iyice sağlam hâle getirilmiştir. Yaşarken sahip olduğumuz her şeyin geçici olduğunu bile bile bağlanmışız, tutku hâline getirmişiz. Hatta onlarla özdeşleşmişiz. Bunlar, belirli amaçlara gitmek için kullanılan ve bize emaneten verilmiş bulunan tekâmül araçlarıdır. Aracı amaç sanıp, ona tutunup kalmak da kendinden bîhaber insanın tipik durumudur. Bir gün mutlaka dünyada bırakılacak olan maddesel şeylere duyduğumuz hırs, bencillikten, dolayısıyla kendini bilmemekten kaynaklanır.

Bu nedenle kendini tanıma yolculuğuna başlamadan önce, sağlıklı bir gözlem yaparak, tutku ve özdeşleşmelerimizin neler olduğunu iyice belirlemeliyiz. Bunlar aynı zamanda bizim putlarımızdır da. Evet, herkes kendi putunu ya da irili ufaklı putlarını hep yanında taşır. Dolayısıyla gurur, kibir, kendini beğenmişlik ile takviyeli bir nefis insanın en büyük putudur. Her zaman iğvaya sürüklemeye hazır şeytandır. Sufizmdeki "terk" konusu bu nedenle önemlidir. "Terk" etmek, eş koşmaları, bağlantıları, tutkuları azaltmakla olur. Bu, kendini bilme uygulamasının önemli bir aşamasıdır. Bu gidişin sonu bizim için ideal olan bir eş koşmayla noktalanır ki, o da kişinin kendi özüyle eş koşmasıdır. Başka bir ifadeyle, tüm eş koşmaları en sonunda kendi özüyle eşkoşmakla sona erer. İşte bu, gerçek kendini bilmektir.

Bağlantılarımız

Bundan dolayı "terk" edemediğimiz bağlantılarımız ıstırap doğurur. İşte esas mutluluk ve özgürlük böyle bir "terk" anlayışı ve uygulamasıyla gelecektir. Bir benzetme ile bir tutku (ya da tutkular) elimize batmış bir kıymık gibidir. Bu kıymıkla özdeşleşmiş insan elbette ki bu kıymığın çıkarılmasından ıstırap duyacaktır. Aslında kıymığın çıkarılması kendisi için bir rahettir de, o bunu bilmez; çünkü uykudadır. Çünkü, kendinden haberi yoktur. Kendini tanıyamamış uyur gezer, bu rahmetin farkına varamaz.

Tutkularının kölesi, kendini bilmez, egoist insan gidişini, yaşamın esas (ruhsal) hedefine göre ayarlayamaz. Eşyanın ve dünya ile ilgili olan her şeyin geçici olduğunun belki de farkında bile değildir. Ya da bunu bildiği hâlde (çünkü çok eski zamanlardan beri bilinen ve söylenen bir öğüttür), bazı ya da pek çok şeyi tutku hâline getirmiştir. Halbuki her tutku bir esarettir. Bu nedenle, kendini bilme çalışmasına girerken, büyük bir içtenlikle kendi kendimize, "Beni neler bağlıyor?" diye sorup, bu bağımlılıkların listesini oluşturmalıyız. Bunun için de duyguları tanımaya çalışmakta yarar vardır. "Gerçek erdem, tutkuların arınmasıdır." diyen Sokrat'ı burada rahmet-

le anarak duygularımıza geçelim:

Duygularımız

İsterseniz, duygularla ilgili listemizi iki grupta toplayalım: Objektif olanlar ve sübjektif olanlar. Kendini tanımamış olan insan genellikle olaylara sübjektif duygularla yaklaşır. Realitesinin gereği, peşin hükümleriyle sağlıklı bir gözlem yapıp, olaylardan tekâmülü yönünde yararlanamaz. Bu nedenle duyguları objektifleştirmekte yarar vardır. Bunun için duygularımızı tanımaya çalışmalıyız. Hayata ve yaşama sübjektif duygularla yaklaştıkça dünyaya bağlılılığımız artar. İdrakimizi (anlayış kapasitemizi) kılıflayan kabuğu kırmalıyız. Nefsimiz ve onun uzantıları olan çeşitli hamlık ve çığlıklarımızden oluşmuş olan bu kabuğu isteyerek kırmaya çalışmak (örneğin, kendini tanıma ve bilme uygulamasıyla), maksatlı bir ıstıraptır. Bu, kuşkusuz hayrımızdır. Sübjektif duygular içinde buldukça, anlayışımız, idrakimiz daralır. Anlayış kapasitemizin (idrak) sübjektif duygularla perdelenmesine izin vermeme- liyiz. Sübjektif duygular için içine kattığımız sürece her zaman ve her şeyle özdeşleşme (putperestlik) tehlikesi vardır. Bir tür karakter çarpıklıkları olan gurur, kibir vs. de sübjektif duygulardan kaynaklanırlar.

Görüldüğü gibi, kendini bilme çalışması, büyük ölçüde, hatta tamamen kişinin kendi kendine yapacağı, son derece özel bir çalışmadır. Tamamen kişiye özgüdür. Dolayısıyla bunun kesin bir metodu yoktur. Hele bizim burada amacımız reçete vermek hiç değildir. Ama yapılacak şeyler bellidir: Önce iyi bir gözlem yeteneğinin geliştirilmesi. Hatta bundan da önce, bedenli bir varlık olmaktan dolayı, dar şuurlu, egoist ve beşerî hatalar içinde bulunduğunu, birçok tutku ve eş koşmalarıyla, hırsı, nefsi, gururu, kibiri, kini olduğunu ve gelişmek için bunları en aza indirmesi ve nefsinin terbiye etmesi gerektiğini içtenlikle derununda hissetmelidir kişi önce. Bu beşerî eksikliklerini belirledikten sonra, kendine en uygun gelen bir tarafından başlayarak, insanın dünyada yapabileceği, belki de en yararlı olan, bu işe girişmelidir.

Birçoklarının bildiği gibi, konunun öneminin Batıya tanıtılması Ouspenski ve Gurdjieff ile olmuştur. Ama kendini tanımak ve bilmek; hemen hemen tüm ezoterik, okült, inisiyatik öğretilerle, Sufizm'in ve bazı felsefî öğretilerin esasını oluşturmuştur. Tüm yersel ve göksel bilgi kaynaklarının en önemli işlevleri, insanlığı mekanik duygusal ve entelektüel esarettten kurtararak, insanın kendini mahiyetini, yani özünü tanımalarına yardım etmek ve onu hür hâle getirmektir. Maddesel ve manevî hürriyete ulaşmak ve kendini tanımak insanlığın nihai amacıdır.

Benliklerimiz

Bu amaca yüzümüzü döner dönmez, derunumuzda hissedeceğimiz önemli hususlardan birisi de birçok benliğimizin olduğudur. Yani, biz dış görünüş olarak dışarıdan bakıldığında bir tek kişiyiz ama, aslında içsel yapımız birçok benlikten oluşmuş durumdadır. Her bir benliğimiz, değişik ya da belirli durumlarda ortaya çıkar ve biz o belirli benliğimizle hayatın belirli noktasına ya da içsel bir hâlimize bakarız. Durum değiştiği zaman, o benlik yerini başkasına terk eder. Bu nedenle, V. Frederick'in dediği (ve Ouspenski'nin öğretilerinde ağırlıklı olarak üzerinde durulduğu) gibi, "herkes en azından iki yüzlüdür". Yani kendi içimizde birlik hâlinde değiliz.

Dolayısıyla kendini bilme uygulamasından amaçlanan aynı zamanda benliklerin en aza ve en ideal olarak da teke indirilmesidir. Kendi içinde birliğe ulaşmamış, benliklerini teke indirgememiş olan insan kendisini tanımış değildir.

Bu durum dışa yansıdığı zaman (ki her zaman zaten yansımış hâldedir), toplumda örneklerini bu zamanda sık sık gördüğümüz beşerî ve nefsanî hatalarla, bir yığın kendini bilmezlik örnekleri... Bu insanlardan oluşan toplumun hâli de herhalde pek içler açıcı ve gelecek için pek umut verici görünmemektedir. Belki de günümüz için, "Devre sonu, kıyamet devri olduğundan dolayı, hep de bu tür eksikliklerini tamamlama ihtiyacında olan varlıklar doğuyor..." diyebiliriz miyiz? İnşallah bu insanlar ve hepimiz daha hızlı kendi kendimizi yeniden keşfetme ve tanıma işimizde daha süratle başarıya ulaşırız da, bizleri bekleyen daha üstün realiteleri bir an önce geçeriz, dünya köleliğinden kurtulur, gerçek hürriyetimize kavuşuruz.

Şu son satırlarda da söz konusu yolda (sülûk) epeyce ilerlemiş, sahte benliklerini epeyce azaltmış kimselerle, bunların tersi olan kimselerin durumlarını ve örneklerini Ouspenski ve Gurdjieff'ten çok daha önce belirtmiş Sufî kaynaklarından izleyelim:

Örneğin, büyük mutasavvıflardan A.Nesefî "İnsan-ı Kâmil" isimli eserinde, kendini tanıma yolu olan sülûk'un şartlarının altı olduğunu söyler: "İlki **terk etmektir**. Malı, makamı, mal ve makamın sevgisini, günahları, kötü ahlâkı terk eder. İkincisi **sulhtur**. Bütün insanlarla barışır. Eli ve diliyle kimseyi incitmez. Kim-seden şefkatini esirgemez. Üçüncüsü **uzletir**. Dördüncüsü **susma**, beşincisi **açlık**, altıncısı **uykusuzluk**." Kuşkusuz amaç aynı ama, o amaca giden yol ve o yolda yapılacak işler ve yapılaş şekli 1260'lı yılların insanına göre söylenmiştir. Ama makûl vicdan ölçüsüyle bunlar bugün de uygulanabilir şeylerdir. Makûl vicdan ölçüleri içinde kalarak, gereksiz uyku-

lardan vazgeçilebilir, bilimsel ve bilinçli bir beslenme ile damak zevkinin getirdiği rahatsızlıkları ve zararları en aza indirebilir, gereksiz pek çok konuşmalarımıza sınır getirip, etrafımıza daha yararlı hâle sokabiliriz. Bu arada Murphy'nin şu sözü de işimize yarayabilir: "Ne kadar az konuşursan, o kadar az pişman olursun." Kendini tanıma yolunda ilerleyen insan (sâlik) başarılı bir hareket içindeyse, derunundaki düzelme ve iyileşme dışına da aksetmeye başlayarak sözlerinde, hareketlerinde, ahlâkında ve bilgisinde iyileşme görülür. Bunun tasavvuftaki ifadesi, "şeriat, tarikat ve hakikatte tam olmak"tır. Bu insan birleştiricidir, ayırıcı değil. Bu birleştiriciliğini hem bilgisiyyle, hem de davranış, hâl ve hareketi ile sergiler. Elinden geldiğince, daha doğrusu insanların alabildikleri ölçüde, insanlar arasındaki kötü âdetleri kaldırmaya, yaşamayacağı ve geçim tedbirlerini halka kolaylaştırmaya, insanları birbirine dost ve müşfik kılmaya, onların birbirlerine karşı doğru sözlü ve doğru davranışlı olmalarını sağlamaya çalışır.

A.Nesefî'nin bu konuyla ilgili olarak, "Kemâl aramakla meşgul olanların bazıları kemâle ermişlerdir ve başkalarını kemâle erdirmekle meşguldürler." dedikten sonra, şöyle bir öğüdünü de bizlerden esirgememektedir: "Sâlik yüce himmetli olmalı, yaşadıkça çalışmalı, uğraşı ve çabayla meşgul olmalıdır. Çünkü Allah'ın ilim ve hikmetinin sonu yoktur. Ne istersen kendinde ara. Dışarıdan ne istiyorsun? Kulak yoluyla gönlüne ulaşan ilim, başkalarının kuyusundan su çekip, kendi susuz kuyuna dökmen gibidir. Ama o su kalıcı değildir. Kalıcı olmadığı gibi, çabuk kokuşarak, ondan kötü hastalıklar doğar."

Görüldüğü gibi, burada da vurgulanan uygulama gayret ve çabadan başka bir şey değildir. Bu da insanın kendisini tanımmasına, nefsinin muhalefetine ve başkalarının iyiliğine ne kadar dönük olursa, o kadar çabuk sonuç getirici olacaktır. Başkasının kuyusundan su (bilgi) rica edebiliriz. Hatta buna bol bol da kavuşabiliriz, ama gerçekten kendimizi bilme çalışması içindeyse, hemen bu bilginin uygulamasını, nefsanî olmayan tatbikatını yaparak onu kendi özümüze mal etmeliyiz. Aksi takdirde o bilgiden (A.Nesefî'nin ifadesiyle) böbürlenme hastalığı doğar. Mal ve makam sevgisi yeşerir. Nefis takviye alır, izzetlenir. Gurur ve kibrin kara bulutları içi sarmaya başlar. Maddeye daha bağımlı hâle gelir, dünyanın (Toprak Ana: Kibele) daha sadık bir köle oluruz. Kâmil insan hedefiniz şöyle dursun, dünyanın dipsiz çukurlarında kaybolur gideriz.

Bu insanlar "süflî âlem" olarak da vasıflandırılan bu dünyada yolcu olduklarını, kemâl aramak için burada bulduklarını bilmezler ve A.Nesefî'nin dediği gibi, "(yeme içme, cinsî münasebet) şehvetleri

(9) onları aldatmış, kendileriyle meşgul etmiştir. Bunların hepsi onların putlarıdır. Küçük put olan, dış-taki güzelliği sevmek, büyük put olan mal sevgisi ve en büyük put olan mevki sevgisi onları aldatmış ve kendileriyle meşgul etmiştir."

Bundan sonra, bu "putlar" konusuna A.Nesefî önemle, devamlı şunları ekliyor: "İnsanların putları hakikatte yedidir: Biri nefsi sevmektir. Öteki altısı da nefsin sevmek içindir. Nefis sevmek son derece büyük bir puttur. Öteki putlar onun vasıtasıyla meydana gelirler ve hepsi de kırılabilir. Ama son derece büyük bir put olan nefis sevgisi kırılmaz." İşte bugünkü adıyla "kendini tanıma uygulaması"yla yapılmak istenen de yukarıdaki satırlarımızda da belirttiğimiz bu irili ufaklı putların teker teker kırılmasıdır. Yine daha önceki satırlarımızda değindiğimiz benliklerimizi de birer puta benzetirsek, bunların da teker teker ortadan kaldırılmaları, kısaca putperestlikten gerçek anlamda kurtulmaktır. Yoksa, tasavvuftaki ifadesiyle, "beden binetine binerek" geldiğimiz şu süflî âlemde beden denilen kalıp vasıtasıyla yükselmeye başlayıp, ilim ve nur ile dolamayız. Dünyanın her türlü cazibesinden yakamızı, paçamızı kurtaramaz, eş koşmalar içinde boğulmuş vaziyette (bu dünyaya) daha çoook gelir gideriz.

Hür irade ve akıl sahibi varlıklar olarak kendi seçimimizi kendimiz yapacağız, kuşkusuz. Çünkü Sebep Sonuç Yasası'na göre, şu ya da bu seçimin getireceği sonuç yine ferdin kendisine aittir. İşte iyi

9- Genel anlamda, dünyasal olan her şeye karşı doymak, bıkmak bilmeyen açgözlülük.

PLÂNLARIN SON İŞLERİ Baştarafı S.21'de

sıçrayış, yatay ve dikey tesirlerin uyum içerisinde bulunduğu her alanda en başarılı şekilde olacaktır. Yani Yukarı'dan gelen Plân tesirleriyle, beşerî ve toplumsal olan yatay tesirlerin, varlıkların kendi vicdan arayışları içinde en güzel şekilde balanse edilmesi gerekmektedir.

Bunda başarılı olmak ise duyguların kontrolüne bağlı bulunmaktadır. Duygular üzerinde niçin bu kadar durulmaktadır? Çünkü;

● Bir duygu ne kadar yoğun ve şiddetli olursa olsun, bir bilgi taşımaz, bizden bir tesir akışına neden olmaz.

● Duygusalı insanın gerçeği aramaz; peşin hükümlerle hareket ettirir.

● Duygular nefsin çeşitli tabakalarıdır. Bu nedenle duygulardan dolayı dünya için, "duygular hapishanesi" denmiştir. Dola-

sonuçlar, tekâmülümüz açısından yararlı sonuçlar getirecek seçimleri daha çok yapmak için biz de kendini tanıma ve bilme gayreti içinde olmanın yarar sağlayacağını öneriyoruz.

Biraz da bu konuda, MAARIF isimli eserinde, "Hakikî amel içi değiştirmektir." diyen Sultan Veled'e kulak verelim. Dünyada ne yaparsak yapalım, bizi içi değişikliğe götürmüyorsa, ya da çok çok az olarak götürüyorsa, nafiledir. Bu gayrette, hadiste de belirtildiği gibi, "İki günü bir olan kimse aldanmıştır." Sultan Veled, bunu biraz daha açarak şöyle demiş: "Amelin hakikati, seni bulunduğu hâlden, her an başka bir hâle geçmen ve mânen ilerlemendir." Böyle bir gelişme de, kendini bilme uygulamasından başka bir şeyle kolay kolay elde edilemez. İnsan ne yaparsa yapsın (mensubu bulunduğu dinin şartlarını yerine getirirken de, içinde yaşadığı toplumun örf, âdet ve icaplarına uyarken de) bu şuur içinde hareket ederse herhalde gelişim hızı artacaktır.

Böyle bir gelişim yolunda yaya kalmış insanları kasıtlı MAARIF'te şu görüşlere de yer veriliyor: "Ve onda bilgisizlik, uyku, yemek, itaatsizlik, mürüvetsizlik, temyizsizlik, haset, hasislik, zulmetmek, tecavüz etmek, ikiyüzlülüğten ibaret olan hayvanlık huyu mevcuttur."

Bu durumlara düşmemeye dikkat ederek, nefsin terbiyesiyle bir iç aydınlanmaya ve gerçek özgürlüğe ulaşmak, "ölmeden önce ölmek" olarak da tanımlanılmaya çalışılmıştır: "Ey dost! Ebedî bir hayat istersen, ölmeden evvel öl!" diyor Sultan Veled.

Kendini bilme yolunda hepinize başarılar...

Elisabeth POLL, Resimleriyle Şifa Dağıtıyor

ALMANYA'DA BİR ŞIFACI

OKUYACAĞINIZ: bu ilgi çekici yazı, bir bayan ressam ile ilgili. Adı Elisabeth Poll. Polonya asıllı ama Almanya'da yaşıyor. Bu bayan ressam, sıradan resimler yapmıyor. Ve ayrıca tablolarını çok farklı amaçlar için kullanıyor.

Bayan Poll, Almanya'daki Nikolaus Kopernik Üniversitesi, Güzel Sanatlar Bölümü mezunu. Birçok ülkede resim sergileri açmış. 45 yaşında ve beş yıldan beri Almanya'da yaşıyor.

Bu ressamın en önemli özelliği hasta insanlara şifa vermesi. Bunu da kendi yaptığı resimleri hastalarına seyrettirerek yapıyor. Bu sırada ise elleriyle o insanların karın bölgelerine dokunarak mide rahatsızlıklarını tedavi ediyor. Özellikle Almanya'da yaşayan Türkler arasında bir hayli tanınıyor, sanki yurttaşlarımız, ülkemizin ruhsal şifa bakımından yaşadığı zenginliği orda bulmuş durumdadır. Hastaların ortak niteliği, yıllardır tıp hekimleri tarafından tedavi görmüş fakat, son çareyi ise, bu bayan şifacıya başvurmuş olmaları. Ve işin şaşırtıcı tarafı gerçekten şifa bulduklarını söyleyen birçok hasta var. Kendileriyle görüşülen Türk hastalardan bazılarının adları ve söyledikleri şöyle:

Şifacı Elisabeth POLL, yaptığı bir tabloyla görülüyor. Dünyadışı bir varlığı resmetmiş. E. POLL Enerji yüklediği tablolarıyla hastaları iyileştiriyor.

Aliye Gürsoy: "Yıllardan beri midemdeki ülserden rahatsızım. Sürekli doktor kontrolü altında tedavi görmekteyim. Sancıdan duramayacak kadar zor günler yaşadım. Ancak Elisabeth Poll'e iki kere geldim. Ve o günden sonra şikayetlerim azaldı. Buna ben de inanmıyorum, fakat midemden şikayetim kalmadı diyebilirim."

Birsen Pektaş: Omuzlarımda sürekli ağrılarım vardı. Üç seanstan sonra ağrılar kesildi. Elini ağrıyan yer üzerine tutunca bir ısı dalgası geldiğini hissettim ve ağrılar kayboldu. Ben merak ettiğim için gelmiştim, ancak burada gerçekten şifa

buldum. Türkiye'de bulunan iki akrabamızın fotoğraflarını getirttim. Onların mide ülserleri vardı. Resimleri Elisabeth Poll'e verdim. Telepati ile tedavi edebileceğini söyledi. Daha sonra aldığım haberlerden akrabalarımızın şikayetlerinin kaybolduğunu hayretle öğrendim. İnsan bunları bizzat yaşamazsa, inancı gerçekten zor. Fakat gerçek bu."

Nazif Gürsoy: "57 yaşındayım ve yıllardan beri mide ülserim var. Sürekli tedavi görmeme rağmen şifa bulamamıştım. Hele son zamanlarda yediklerimi çıkaracak kadar rahatsızdım. Röntgende midemde

3,5 cm derinliğinde yara görüldü ve ameliyat yapılmasına karar verildi. Ameliyattan korktuğum için Elisabeth Poll'e geldim. İki ay süreyle haftada bir gün kendisine gittim. Şikayetlerim azaldı, daha sonra da yok oldu. İnanmadım, doktora giderek tekrar röntgen çekilmesini istedim. Röntgende midemdeki yaranın tamamen iyileştiği, sadece yaranın hafif bir şekilde izi kaldığı ortaya çıktı. Doktorun bana ne yaptığımı sordu. Ben de gördüğüm tedaviyi anlattım ama inanmadı, 'Saçma,' dedi. Yaranın iyileştiğini bir türlü kabul edemiyordum. Fakat ben artık

tamamen iyileştim. Canımın istediğini yiyebiliyorum ve hiçbir rahatsızlık duymuyorum. Oysa iki ay önce ameliyat korkusuyla titriyordum."

Evet, bu ve bunun gibi daha nice örnekler var önümüzde. Bilim adamları bu tür şifacılığa kuşkulu gözlerle bakıyorlar. Ama ortada olup duran somut bir gerçek var. O da yıllardan beri acı çeken insanların şaşırtıcı bir şekilde iyileşmeleri.

Kendisiyle görüşülen Bayan Elisabeth Poll şunları söylüyor: "Tabloları üstün güçlerin yardımıyla meydana getiriyorum.

Kullandığım renkler enerji yüklü. Bunlara biyoenerji diyorum. Ve şahsen kendim de bu enerji ile sürekli yüklü bulunmaktayım. Bendeki bu enerjii tablolarıma aktarıyorum. Yaptığım iş sadece, bu enerjii insanların yararına kullanmaktır.

Yaptığı tedaviler için herhangi bir hediye ya da ücret kabul etmeyen Bayan Poll, çalışmalarına devam ediyor. Elbette tıp hekimlerinin araştırmalarına açık bir şekilde. Elinden geldiğince de kendisinden yardım isteyen yüzlerce talebe cevap vermek için çaba gösteriyor.

HAYATI ANLAMAK Baştarafı S.33'de

Ve anlasın ki Bruno'nun sözleriyle: "Evren iç güçleriyle hareket eden bir bütündür ve evren, içinde her şeyin sıkı sıkıya bağlı bulunduğu sonsuz bir ilkenin gelişmesinden ibarettir. Olayların ötesinde nedenler ve her varlıkta da ilkeler vardır."

ANLAMAK AÇI EDİNMEK DEĞİLDİR

Her zincir bir başka şuur darlığıdır. Her savunulan kanaat, dogma, ayakta durmak için edinilen bir denge unsurudur. Objektif hakikatler ise, içinde bulunduğumuz varlık seviyesini anlamak çabasının oluşturduğu açı darlığından kurtulmaktır.

Anlamak açı edinmek değildir. Bu, anlamak değil, ayakta kalmak kaygısıdır. Zaten bu yüzden de mazurdur. Ayakta kalmak kaygısı açı darlığını körükler, şuur darlığını körükler. Anlamak ise darlıktan kurtulmaktır. Bu iki çabanın ayırt edilmesi çabasıdır ki anlamayı anlamlı kılacaktır. Ve o zaman bilgi nedir, anlamak nedir, yol nedir anlaşılır olacaktır.

Yukarıdaki bilgiler, dogmatik bir kanaat oluşturmaya değil, açı darlığından kurtulmaya yönelik olarak ele alınırsa gerçek faydası ortaya çıkacaktır.

Çünkü bilgi, edinilen değil, idrakimize doğan bir olgudur ve fonksiyonu doldurucu değil, boşaltıcı olmasıdır.

KONFERANSLARIMIZ

İSTANBUL

● DERNEK MERKEZİ

* SALI KONFERANSLARI

2 MART	Birlik ve Beraberlik Likesi	Ergün ARIKDAL
9 MART	Değişim Günleri	Fulya DEMİREL
16 MART	Fedakârlık Eyleminin İrdelenmesi	İbrahim BAHADIR
23 MART	Bilgi Çağının Gerçeği: Herkes Vazifesini Yapıyor	Selman GERÇEKSEVER
30 MART	İçinde Bulduğumuz Devrenin İnsanlık Üzerindeki Etkileri	Ergun CANDAN

Yer: Hasnun Galip Sk. Pembe Çıkmazı, Zarıfı Apt. No:4 D:8 Beyoğlu / İST. Tel: 243 18 14

● KADIKÖY BELEDİYESİ KÜLTÜR VE SANAT MERKEZİ

18 MART Gelişme Yolunda Sevginin Rolü Asım UYSAL

Yer: Caddëbostan, Bağdat Cad. Haldun Taner Sk. Kadıköy/İSTANBUL
Saat: 19.00-21.00

NOT: GİRİŞ ÜCRETSİZ VE SERBESTİR. GEÇ KALINMAMASI RİCA OLUNUR.

SADIKLAR PLANINDAN RUHSAL TEBLİĞLER

Celse: 109

22.7.1967

İNSAN BİR TESİRLER SİSTEMİDİR

"Şüphesiz insan, sadece bir tesirler manzumesidir. Bu manzume onun en kaba maddî teşekkülâtından başlayıp, en ince maddî teşekkülâtına kadar nüfuz eder. Şüphesiz ruhunuz tesirlerin en yegânesi ve en katıksızdır. Sizler buna müessir kudret veya enerji veya canlılığın temel prensibi dersiniz. İşte, bu derece her yönüyle sizi ihata etmiş ve varlığınızın hakikatini ortaya koymuş olan tesirler, bütün enkarnasyon tatbikatları içerisinde daima ve daima sizinledir. Her tesir, ancak Ahenk Kanunu muvacehesinde çalışır.

Ahenk Kanunu, bütün varlıkların bir gaye için tekâmül etmelerini temin eden yegâne ilâhî Prensip'tir. Bir gaye için tekâmül, ancak Ahenk Kanunu ile kaimdir. Diğer ilâhî kanunlar bu bir gayeye ulaşmak bakımından Ahenk Kanunu'nun tamamlayıcısı veyahut müstakilen çalışan başlı başına prensiplerdir. İnsan, Ahenk Kanunu'na en iptidâî safhadan en şuurlu safhaya kadar tâbi olmak durumundadır. Yani insanın tekâmül merhalesi içerisinde iktisap etmiş olduğu seviye mukaddes bir seviyedir. Onun kutsiliği bu seviye içerisinde kendisinde ortaya çıkacak olan yeni bir tesir nevinin ya da tersinden izah edilirse, kendisinin üstün bir tesire ekran olma durumunun meydana gelmesindedir. İşte bu yüksek ve yüce tesir, bütün dünya varlıklarına ve dünya ile ilişkin bir mukadderat içerisinde hareket eden diğer bütün kozmogonik varlıkların hepsine raci olmak üzere, Yüksek İdare Mekanizması tarafından bir mevhibe olarak verilir. Şüphesiz bu yüksek tesir insanlığa ininceye kadar, birçok süzgeçlerden geçmiş olmasına rağmen, siz de sağlam, açık ve realitenize uygun bilgiler hâlinde tezahür eder. Bu bilgiler verilmiştir fakat bu bilgilerin iktisabı zamana bağlıdır. Şu sebepten ki, büyük Ahenk Kanunu iktizasınca, varlıkların birbirleriyle olan ahenkleri muayyen bir seviyeyi yakalamalı ve bu seviyenin tâbi olmuş olduğu plânlar, birbiriyle itibata geçmeli, dolayısıyla bir sistemin en yüksek tesirinden alacakları nasip ortalama bir seviyeyi bulmalıdır."

SÖZLÜK

Manzume: Sistem, dizi

Teşekkülât: Yapı

İhata etmek: Kaplamak, kuşatmak

Muvacehesinde: Karşısında

Kaim: Geçerli

İptidâî: İlkel

İktisap etmek: Kazanmak, elde etmek

Raci: İlgisi olan, dokunan

Mevhibe: İhsan, vergi

İktiza: Gerekme

KİTAPLAR ARASINDA

METATRON DÜNYA KRALLIĞI Kıyamet İşçileri Ülkesi

Kitabın adı/Özgün Adı
METATRON, DÜNYA KRALLIĞI
LE ROI DU MONDE

Yazarı ve Çevireni

René GUÉNON

Halûk ÖZDEN

Sayfa Adedi ve Baskı Tarihi

144 SAYFA, 1992

Fiyatı: 25000 TL.

RUH ve MADDE DERGİSİ * YAYINLARI

P.K. 9 80072 Beyoğlu - İSTANBUL

Orta Asya ve Hindistan bölgeleri dünya insanlığı için ezoterik bilgilerin kaynaklığını yapan yerlerden birkaçıdır. Binlerce yıl önce, şimdikinden daha farklı coğrafik yapıya sahip olan bu yerler çok yüksek uygarlıkların beşiği olmuştur.

Gelişim dengelerini hep farklı yörelere ekmeyi başaran dünyamız, zaman içinde bu uygarlıkları değişik yerlere dağıtmıştır. Ancak o eski ve bilinmeyen uygarlıklardan kalan, büyük miktarda ve yüksek bilgi izleri hep süregelmiştir.

Agarta adı verilen ve yeraltında çok geniş bir uygarlık kurduğu söylenen bir ülkenin varlığı tüm toplumların ezoterizminde, mitolojisinde, hatta masallarında belli belirsiz yer almıştır. Bu tür yerlerin amacı ise kozmik düzenden ayrılmış bir nesne olmayan dünya-

mız üzerinde gelişimini sürdüren insanlığın, bu yöndeki hedefine dengeli bir biçimde ulaşmasını sağlayan, hatta hızlandıran bilgileri ve oluşumları yaratmaktır.

Gezegeneğimizin enerjetik yapılarını hep sağlıklı ve koruyucu bir düzen içinde tutabilen bu tür bir sistem, kuşkusuz dünya insanının üzerinde bir bilgi ve güce sahiptir. İnsanlığın ihtiyaç duyduğu olayların oluşumunu yönlendirebilen böylesi bir sistem yine üstün bir kudrete sahiptir.

Hiçbir şeyin gizli saklı kalmayacağı bir döneme kadar Agarta kendi sırrını korumayı başaracaktır. Söz konusu dönem ise, idareci plânların bilgisine lâyık olabilecek spiritüel bir gelişim aşamasına ulaşan insanlığın dönemi olacaktır.